

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 150 -

DROGA RODZINO!

Kolorem zielonym
oznaczono biogramy Potomków,
których korzenie sięgają do
Dionizego i Salomei Wietrzykowskich
lub
Walentego i Marianny Jabłońskich;

kolorem niebieskim
biogramy Potomków,
których korzenie sięgają do
Hermenegilda i Joanny Targowskich
lub
Stanisława i Salomei Bielińskich

Amer Taher Abdulla (1965 -) – 22; 23
Amer Jakub (1996 -) – 22; 23
Amer Kamila (1998 -) – 22; 23
Ananiew Filip (2003 -) – 92; 93
Ananiew Maksymilian (1998 -) – 92; 93
Ananiew Wojciech – 92; 93
Ananiew Zuzanna z d. Pełczyńska (1970 -) – 92; 93

Urodzona w Gdańsku. Swoje drugie urodziny obchodziła na pokładzie "Stefana Batorego", na Morzu Północnym, w drodze do Anglii. Tam zaczęła swoją szkolną edukację, którą kontynuowała w Kanadzie, a zakończyła we Francji. Na Uniwersytecie Warszawskim studiowała romanistykę i anglistykę, którą zakończyła dyplomem. Biegle mówi tymi trzema językami; jest tłumaczką na angielski. Pracuje również w firmie zajmującej się obsługą firm (kadry, księgowość). Jest matką dwóch dorastających synów: Maksy i Filipa, i nie nudzi się.

Angelus z d. Belina Prażmowska Alina (1923 - ?) – 106; 107

Angelus Wojciech - 106

Arabska z d. Bielińska Helena (1903 – 1978) – 128; 129

Urodzona w Szczekocinach woj. Kielce. Nauczycielka po Seminarium Nauczycielskim w Sandomierzu. Mężem jest zawodowy oficer Wojska Polskiego. Mieszkają w Modlinie koło Warszawy do 1939. Wcześniej umiera córka jako małe dziecko. Mąż w czasie wojny dostaje się do Anglii, gdzie zakłada nową rodzinę. Helena po wojnie mieszka w Warszawie, pracuje w Laskach w Ośrodku Szkolno-Wychowawczym dla Dzieci Niewidomych im. Róży Czackiej. W latach 1970 ze względu na stan zdrowia jest pod opieką siostry Jadwigi w Częstochowie. Potem opiekę przejmuje siostrzenica Hanna Lesisz. Umieszczają ją w zakładzie dla przewlekle chorych w Kopernikach koło Nysy. Tam umiera w roku 1978. Jest pochowana na cmentarzu w Kopernikach.

Arabski – 128; 129

Balcerzak-Żółtowska z d. Balcerzak Wanda (1951-) – 87; 90; 91

Urodzona i wykształcona w Krakowie (szkoła podstawowa, IV Liceum Ogólnokształcące, Uniwersytet Jagielloński na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym). W Warszawie studia doktoranckie w PAN - Instytut Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej. Kariera naukowa w Instytucie Podstaw Informatyki PAN w Warszawie do 1988 roku. Kariera biznesowa w firmie Siemens w Polsce i w Niemczech do 2011. Od 2011 na stałe w Krzywierzce k/Dobczyc.

Banach Marek (1956-) – 136; 137

Banach Marta (1994-) – 136; 137

Banach Mirosław (1982-) – 136; 137

Banach z d. Konieczny Maria Jolanta (1956-) – 136; 137

Bąkowska z d. Targowska Teofila – 124a

Bąkowski – 124a

Beck Frank – 66; 67; 66a; 67a

Beck z d. Kłoczkowska Anna (1933-2015) – 66; 67; 66a; 67a

Belina Anna (2008 -) – 30; 30A; 31; 31A

Belina Antoni (2006 -) – 30; 30A; 31; 31A

Belina Prażmowska Alina (1923- ?) – p. Angelus Alina

Belina Prażmowska z d. Broniszewska Amelia – 106

Belina Prażmowska z d. Rudzka Anastazja Natalia (1891-1975) – 106; 107

Belina Prażmowski Andrzej (1920-1921) – 106

Belina Prażmowski Lech (1920-2004) – 106; 107

Belina Prażmowski Janusz (1817-1943) – 106

Belina Prażmowski Władysław (1888-1938) – 106; 107

Urodził się w rodzinnym majątku Ruszkowcu k/Opatowa. Znany legionista. Po I Wojnie Światowej między innymi był prezydentem Krakowa (1931-1933) i wojewodą lwowskim (1933-1937). Więcej informacji w Wikipedii pod hasłem: Belina Prażmowski.

https://en.wikipedia.org/wiki/Władysław_Belina-Prażmowski

Belina Prażmowski Zbigniew (1914-1937) – 106

Belina Wojciech (1971 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Ur. w Cieszynie w rodzinie ewangelickiej. Szkołę podstawową rozpoczął w Goleziewie, kontynuował w Katowicach, a zakończył w Dziegielowie. Szkołę średnią, Technikum Rolnicze w Międzywiciu, ukończył w 1992 roku. W tym samym roku rozpoczął studia na AWF w Krakowie, a zakończył w roku 1996, uzyskując tytuł magistra turystyki. W 2002 roku poznał Ingę Wietrzykowską, z którą zawarł związek małżeński w 2009 roku. Mają dwoje dzieci: Antka (ur. 2006) i Hanię (ur. 2008). Jest współzałożycielem i prezesem firmy 3Logic sp. z o.o., zajmującej się instalacjami audiowizualnymi, niskoprądowymi i systemami IT.

Belina z d. Wietrzykowska Inga (1976 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Ur. w Krakowie. Edukację też odebrała w Krakowie: Szkoła Podstawowa nr 8, V Liceum im. A. Witkowskiego oraz Akademia Ekonomiczna z kierunkiem Zarządzanie i

Marketing, którą ukończyła w 2001 roku. W 2002 roku poznała Wojtkę Belinę, swojego przyszłego męża (2009 r.) i ojca Antka (ur. 2006 r.) oraz Hani (ur. 2008 r.). Do tej pory pracowała w m.in. w Castoramie, Szpitalu Ujastek, Avivie, firmie 3Logic na stanowiskach administracyjnych. Obecnie zajmuje się wychowaniem dzieci oraz zarządzaniem domu we Wrząsowicach pod Krakowem, do którego rodziny wprowadziła się w październiku 2015 roku.

Bero Jakub (1985 -) – 96; 97

Urodził się w Warszawie. Szkoła podstawowa na warszawskim Grochowie, Liceum im. Powstańców Warszawy, matura w 2004 r. Studia na Uniwersytecie Warszawskim: Stosunki międzynarodowe, ze specjalnością europeistyka. Jeszcze w czasie studiów rozpoczęła pracę w różnych wydawnictwach. Kończy studia w 2009 roku, a od 2015 r. zmienia kierunek zainteresowań i rozpoczyna pracę w agencji fotograficznej. Dziedziczne zdolności sprawiają, że śpiewa w Chórze Grochów i gra na gitarze w zespole jazzowo-bluesowo-rockowym.

Bero Marek (1951 -) – 96; 97

Urodził się w Warszawie. Do Szkoły Podstawowej im. Marii Konopnickiej uczęszcza razem z Adamem Borowskim (str. 20, 21), wzajemnie o sobie nie wiedząc. Maturę zdaje w Liceum im. Mikołaja Reja. Babcia Irena (Lila) Egiejman uczy go gry na pianinie, matka – angielskiego, a rysunku – Józef Wilkoń. W 1967 r. wyjeżdża do rodziny, do Danii, gdzie widzi inny świat, a po powrocie do Polski bierze udział w Wypadkach Marcowych 1968 roku, które skutkują pobiciem i trudnościami w dostaniu się na studia. Ostatecznie dyplom uzyskuje w Katedrze Etnografii, Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Uczestniczy w badaniach terenowych i wykopaliskowych. Pracuje w Warszawie w Muzeum Archeologicznym, Muzeum Etnograficznym. Od 1983 w Galerii BWA 'Test'. Wystawia też własne malarstwo. Żeni się z Wiesławą Sabik i ma syna Jakuba. W 1988 r. wyjeżdża za granicę początkowo do Holandii, następnie do Kanady. Powtórnie łączy się z Renatą Koch i ma córkę Urszulę. Do emerytury pracuje w Kanadzie w muzeach, potem w Urzędzie miasta Toronto.

Bero Marian (1912-2000) – 96; 97

Urodzony w Ostrowcu Świętokrzyskim. rodzicami jego byli Janina Wojciechowska i Marian Bero (senior). W 1931-32 matura w Gimnazjum im. Jana Kochanowskiego w Radomiu. Dyrektorem gimnazjum był Stanisław Egiejman, późniejszy jego teść. Następnie Wolyńska Szkoła Podchorążych, w której studiowali też: cukiernik warszawski Jerzy Blikle, Jan Nowak Jeziorański, Jan Piwnik ps. Ponury. Bierze udział w kampanii wrześniowej w 1939 r. W 4 DAKu, jest ranny. Okupację spędza w Radomiu, po wojnie żeni się z Marią Egiejman. Mieszkają w Warszawie, pracuje jako urzędnik w Banku Handlowym, potem w Kwesturze Politechniki Warszawskiej. Pochowany w Warszawie (cm. Wawrzyszewski).

Bero Urszula (1988 -) – 96; 97

Urodziła się w Nijmegen w Holandii. W 1991 rodzice z Urszulą przenoszą się do Kanady. Mając 8 lat zaczyna interesować się sportem (szermierką): trenuje floret w Ryeerson Fencing Club, następnie szablę w Beaches Sabre Club w Toronto. W 2005 r. w wieku 17 lat zdobywa w szabli szereg nagród: brązowy medal w Pucharze Świata w Montrealu, złoty medal w kategorii juniorów i srebrny w kategorii seniorów w Pucharze Kanady w Saskatoon. Zdaje maturę w Ecole Secondaire Etienne Brule w North York. Władza biegle językiem polskim, angielskim, francuskim, studiuje hiszpański i niemiecki. Interesuje się muzyką. Gra na gitarze. Pracuje jako asystent na Wydz. Antropologii Kulturowej i Socjologii na Uniwersytecie w Ottawie.

Bero Wiesława z d. Sabik (1953 -) – 96; 97

Bero z d. Egiejman Maria (1923-1986) – 96; 97

Urodziła się w Radomiu. Maturę w Gimnazjum im. Marii Konopnickiej uzyskała w 1939 roku. Rozpoczęła studia w Warszawie w Wyższej Szkole Muzycznej im. Fryderyka Chopina w klasie fortepianu. W 1946-1951 studiowała na Uniwersytecie Łódzkim filologię angielską, następnie na Uniwersytecie Warszawskim, na którym uzyskała dyplom w 1951 roku. Pracowała jako tłumacz języka angielskiego, niemieckiego i francuskiego m.in. w Ambasadzie Japonii w Polsce, Narodowym Banku Polskim i Stowarzyszeniu Autorów ZAIKS. Jako stypendystka Królestwa Danii w 1971 r. studiowała język duński i literaturę skandynawską. Tłumacz literatury skandynawskiej. Członek ZAIKS (Związek Autorów i Kompozytorów Scenicznych) od 1971; ZAKR (Związek Polskich Autorów i Kompozytorów) od 1973; ZLP (Związek Literatów Polskich). Pochowana w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Wawrzyszewskim.

Bero z d. Koch Renata (1964 -) – 96; 97

Urodzona w Warszawie. Absolwentka Liceum Sztuk Plastycznych w Warszawie. Studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i Academie voor Beeldende Kunsten (Breda – Holandia). Specjalizacja w witrażu i mozaice w pracowni Pieta Werker (Gemert – Holandia), gdzie m.in. wykonuje mozaiki do ołtarzy kościołów misyjnych w Gabonie. W Kanadzie od stycznia 1991. Zajmuje się malarstwem i grafiką. Wystawy malarstwa w Polsce, Szwajcarii, Kanadzie. Pracuje jako grafik komputerowy. Jest członkiem Canadian Kennel Club (Kanadyjskie Towarzystwo Kynologiczne), konsultant w hodowli psów rasy bokser. Posiada córkę Urszulę Hannę.

Białek Aleksandra (1995 -) – 30a; 31a

Białek Barbara (1992 -) – 30a; 31a

Białek Bogdan (2000 -) – 30a; 31a

Białek Danuta (1994 -) – 30a; 31a; p. Molak Danuta

Białek Marcin (1971 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Białek Marcin (1997 -) – 30a; 31a

Białek z d. Lempicka Zofia (1972 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Bielawska z d. Wrzeńska Aleksandra Walentyna (1840 -) – 104; 105

INDEX do DRZEWA GENEALICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 151 -

Bielawski Józef – 104; 105

Bielecka z d. Czerwińska Anna (1936-2009) – 24; 25

Bielecki Andrzej (? – 1992) – 24; 25

Bielińska Apolonia (1851-1865?) – 126; 127

Bielińska Feliksa (1849-1855) – 126; 127

Bielińska Karine – 128; 129

Bielińska Salomea z d. ? (1763-1838) – 126; 127

Bielińska Teofila (1836-1839) – 126; 127

Bielińska Wiktoria (1854-1854) – 126; 127

Bielińska z d. Dębicka Elżbieta (1939-2012) – 128; 129

Urodziła się w Warszawie. Ukończyła Wydział Filologii Polskiej na Uniwersytecie Warszawskim. Pracowała w Wydawnictwie Technicznym w Warszawie. W 1962 roku wyszła za mąż za Andrzeja Bielińskiego. Zmarła w 2012 roku. Pochowana w grobowcu rodzinnym w Warszawie.

Bielińska z d. Downarowicz Regina (1907-2002) – 128; 129

Urodzona w Kobryniu jako córka oficera Wojska Carskiego. Mieszkali w Petersburgu, gdzie Regina otrzymała staranne wykształcenie. Ojciec zmarł w wieku 36 lat, pozostawiając rodzinę w rozpaczy sytuacji, bez możliwości powrotu do Polski. Gdy po wojnie w 1920 r. stworzyła się możliwość wyjazdu z Rosji, Regina z matką skorzystały z tego i znalazły się w Warszawie, gdzie Regina zatrudniła się w sekretariacie Zakładów Silników Lotniczych na Okęciu, gdzie spotkała swojego przyszłego męża, Tadeusza Bielińskiego.

Bielińska z d. Dresselt Marjanna (1833-?) – 126; 127

Bielińska z d. Kostecka Izabela – 128; 129

Bielińska z d. Medyńska Władysława (1878-1949) 126; 126; 128; 129

Bielińska z d. Papiorkowska Józefa (1817-1881) – 126; 127

Bielińska z d. Szpalerska Ewa (1948 -) – 128; 129

Bielińska z d. Żochowska Janina – 126; 127

Bieliński Adrian (2015-) – 128; 129

Bieliński Andrzej (1934 -) – 128; 129

Starszy syn Tadeusza i Reginy Downarowicz urodził się w Warszawie, gdzie chodził do szkoły; w Liceum im. Staszica zdał maturę w 1952 roku i dostał się na Wydział Budownictwa Politechniki Warszawskiej. Dyplom otrzymał w 1957 roku. Rozpoczął pracę w Biurze Projektów Transprojekt, w którym pracował do emerytury. W 1959 roku odbywał dwuletnią służbę wojskową. W 1962 roku żeni się z Elżbietą Dębnicką, absolwentką filologii polskiej Uniwersytetu Warszawskiego. W 1966 roku zostaje zaproszony do Paryża, gdzie pracuje 2 lata w biurze Transprojekt. Po powrocie do kraju wraca do pracy w swoim biurze, a żona pracuje w Wydawnictwach Technicznych. Mieszka z rodziną na ul. Białobrzeskiej w Warszawie.

Bieliński Antoni (1799-1855) 126; 127

Bieliński Franciszek (1834 - po 1901) 126; 127

Urodził się we Wrociszewie k/ Warki w majątku swego ojca Antoniego jako najstarszy z 10-cioro dzieci. Niewiele

można powiedzieć o osobach z tak odległej przeszłości, chyba, że one w jakiś sposób się wyróżniały. W tym przypadku Franciszek posiadał te gorsze cechy, o które posiadała się szlachta polską: był utracuszem zdradzającym żonę i przepuszczającym majątek. W tym przypadku słowa najwyższego uznania można wyrazić jego małżonce, Mariannie Dresselt, na którą spadł obowiązek wychowania siedmiorga dzieci, z których jedynie Stanisław

Bieliński Józef (1853-1859) – 126; 127

Bieliński Mateusz (1992 -) – 128; 129

Bieliński Michał (1980 -) – 128; 129

Bieliński Mieczysław (1852-1923) 126; 127

Bieliński Piotr (1862-1907) 126; 127; 128; 129

Bieliński Piotr (1980 -) – 128; 129

Bieliński Rafał (1979 -) – 128; 129

Bieliński Stanisław (1938 -) – 128; 129

Urodził się w Warszawie. Dzieciństwo spędził w Złotym Potoku koło Częstochowy, gdzie ukrywał się przed Niemcami jego ojciec Tadeusz. Pod koniec wojny rozpoczął naukę w szkole podstawowej w Częstochowie. Wkrótce rodzice przenieśli się do Warszawy, gdzie Staś kontynuował naukę. Był przeciwieństwem swojego statecznego, starszego brata Andrzeja. Chodził do Liceum im. Rejtana. Był rówieśnikiem swojej kuzynki Hani Treutler (później Lesisz) współuczestnikiem zabaw w Bukownie i wspólnych medycznych zainteresowań. Razem rozpoczęli studia medyczne we Wrocławiu, a po drugim roku Stanisław przeniósł się do Warszawy. Dyplom otrzymał w 1963 roku, odbył roczny staż pracy w szpitalu w Częstochowie i wyjechał do Francji do miejscowości Colmar, gdzie pracował przez pięć lat w szpitalu jako stypendysta. W 1968 roku wyjechał do Kanady i tam już pozostał. Rozpoczął pracę w szpitalu w Montrealu, nostryfikował dyplom lekarza, zdał egzamin specjalizacyjny z ginekologii i położnictwa. Już jako specjalista zostaje ordynatorem Oddziału Ginekologii i Położnictwa w jednym ze szpitali w Montrealu, gdzie pracował do emerytury. W 1977 r. ożenił się z Ewą Szpalerską, warszawianką po Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Mają trzech synów: Rafała i o rok młodszych bliźniaków Michała i Piotra. Synowie Michał i Rafał studiowali medycynę na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i wrócili do Kanady, a Piotr ukończył studia humanistyczne w Kanadzie.

Bieliński Stanisław (? – przed 1833) - 126; 127

Bieliński Stanisław (1863-1945) - 126; 127

Bieliński Tadeusz (1904-1965) – 128; 129

Urodzony w Szczekocinach. Ojciec, Piotr, zmarł, gdy Tadeusz miał 3 lata. Matka przenosi się do Sandomierza i tam Tadeusz chodzi do szkoły. Maturę zdaje w 1923 roku, a studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim kończy w 1929 r. i zatrudnia się w Zakładach Samochodowych Skoda na Okęciu, które od 1935 r. stają się Państwo-

wymi Zakładami Lotniczymi. W 1933 roku żeni się z Reginą Downarowicz. W 1938 r. proponują mu zatrudnienie w tworzących się Zakładach Lotniczych w Rzeszowie. Przeprowadza się tam z rodziną, ale wybuch wojny w 1939 roku pokrzyżuje te plany. Poszukiwany przez Niemców, znajduje schronienie w Zagórz u swojej siostry Jadwigi, zamężnej z kuzynem Romanem Treutlerem. Przebywa tam już wiele osób z rodziny. Znajduje pracę w Złotym Potoku jako buchalter w majątkach Steinhagenów. Pod koniec wojny rodzina przenosi się do Częstochowy, a później do Warszawy, gdzie Tadeusz pracuje kolejno w Zjednoczeniu Przemysłu Lotniczego, w Centralnym Zarządzie Sprzętu Samochodowego i w Instytucie Przemysłu Maszyn Budowlanych. Pozostaje w pamięci jako człowiek prawy, życzliwy, wierny patriotą. Pochowany na Starych Powązkach w Warszawie.

Bieliński Tomasz (1997 -) – 128; 129

Bieliński Władysław (1842-1912), ksiądz 126; 127

Biesiada Maciej (2000 -) – 116; 117; 118

Biesiada Maja (2014-) – 116; 117; 118

Biesiada Marcin (1976 -) – 116; 117; 118

Biesiada Marek (1982-) 116; 117; 118

Biesiada Mateusz (2009 -) – 116; 117; 118

Biesiada Michał (1955 -) – 116; 117; 118

Biesiada z d. Jarecka Magdalena – 116; 117; 118

Biesiada z d. Winiarczyk Magdalena (1977 -) – 116; 117; 118

Bilek Jerzy – 124b; 125b

Bilek z d. Przyłuska Krystyna (1922-2003) – 124b; 125b

Bobrowska z d. Targowska Katarzyna 112; 113; 124; 124a

Bobrowski – 112; 113; 124; 124a

Bojanowska Aniela (1955 -) – 94; 95

Urodzona w Lesznie. Po szkole podstawowej w Lubowie uczęszczała do Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Górze. Studiowała matematykę i fizykę na Uniwersytecie Wrocławskim. Ostatecznie zrezygnowała z uczelni, ale nie z Wrocławia, w którym mieszka do dzisiaj. Pracowała w ZOO, na poczcie, w pracowni ceramicznej Sztuki Polskiej, jednak jej pasją stała się bioenergoterapia. Poza tym zafascynowana jest jogą, filozofią i kulturą Indii. Podróżą jej życia był wyjazd do tego kraju i pobyt w pustelni aśramie.

Bojanowska Eleonora (1991 -) – 92; 93

Bojanowska Marta (1987 -) – 94; 95

Bojanowska Michalina (1995 -) – 92; 93

Bojanowska Rozalia (1893-1987) 72; 73; 84

Bojanowska Veronika (1988 -) – 92; 93

Bojanowska z d. Agopsowicz Elżbieta (1935-2016) – 92; 93; 94; 95

Urodzona we Lwowie W 1954 r. ukończyła Szkołę Pieleśniarską we Wrocławiu. Z nakazu prac trafiła do szpitala w Strzelinie. Od 1961 pracowała w Sanepidzie we Wrocławiu jako inspektorka dieleśniarek oddziałowych. W służbie zdrowia pracowała do czasu wyjścia za mąż w

1980 r. Uprawiała wioślarstwo, nurkowanie. Odznaczenia: Medal Budowniczych Wrocławia, Srebrny Krzyż Zasługi (za walkę z epidemią czarnej ospy). Po śmierci męża przeprowadziła się z Gozdniczy do Wrocławia. Zmarła w styczniu 2016 r. i pochowana we Wrocławiu. Jako ciekawostkę można dodać, że jej dziadek Józef Hasso-Agopsowicz pozował Janowi Matejce do obrazu "Batory pod Pskowem" jako król Stefan.

Bojanowska z d. Hoffman Małgorzata (1950 -) – 92; 93

Bojanowska z d. Jabłońska Kazimiera (1858-1934), 1.v. Jagielska – 72; 92; 93; 94; 95

Bojanowska z d. Jarogniewska Florentyna (? – 1501) – 92; 93; 94; 95

Bojanowska z d. Motty Maria (1896-1947) 72; 73; 84; 92; 93; 94; 95

Urodzona w Poznaniu. Matka sześcioro dzieci i znana wielkopolska społeczniczka i działaczka Stowarzyszenia św. Wincentego a Paulo. Po śmierci męża Józefa Bojanowskiego w 1934 roku samodzielnie prowadziła majątek w Niechłodzie do wybuchu II Wojny Światowej, kiedy to majątek przejęli Niemcy, a właścicielkę Marię Bojanowską wysiedlono. Straciwszy majątek przeniosła się z dziećmi do rodziny, początkowo do Usarzowa (Sandomierskie), następnie przeniosła się do Starachowic, gdzie przebywała do końca wojny. Dzieci jej czynnie uczestniczyły w ruchu oporu organizacji AK w rejonie świętokrzyskim: Eleonora, pseud. *Teresa*; Józef, pseud. *Walter* i Jan, pseud. *Michał*. Trudy wojny i przeżycia spowodowały, że zmarła w młodym wieku w roku 1947. Pochowana jest w grobowcu rodzinnym w Niechłodzie.

Bojanowska z d. Piotrowska Joanna (1975-) – 92; 93

Bojanowska z d. Stachowiak Irena (1932-1978) – 92; 93; 94; 95

Urodzona w Arnoldowie k/Labiszyna. Po ukończeniu liceum ogólnokształcącego w Lesznie (Wielkopolska) do wzięcia za mąż pracowała jako kasierka w Składzie Wiedla, a następnie w oddziale NBP w Lesznie. Swoiego przyszłego męża poznała w Niechłodzie, gdzie jej ojciec był leśniczym. Mieli czworo dzieci. Była bardzo przedsiębiorczą osobą i mimo, że jako meżatka nie pracowała zawodowo, to miała duży udział we współtworzeniu domowego budżetu. Pochowana w rodzinnym grobowcu w Niechłodzie.

Bojanowska z d. Wiktor Lucyna (1922-1990) – 92; 93; 94; 95

Bojanowska z d. Wołoszowska Hanna (1921-1998) – 92; 93; 94; 95

Urodziła się w Gorzycach Wielkich (Wielkopolska) w majątku swojej matki Marii Wołoszowskiej z d. Karczewskiej. Była czwartym dzieckiem, o kilkanaście lat młodszym od rodzeństwa. Osierocona w wieku 11 lat przez matkę, została umieszczona w szkole z internatem prowadzonej przez zakonnice. Jej ojciec Tomasz administrował wtedy różnymi majątkami i nie mieli już własnego

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 152 -

domu. Okupację spędziła częściowo w domach rodziny Siemieńskich – w Żytynie i w Krzepinie, częściowo w Warszawie, pracując i studiując w Szkole Handlowej. Jej ojciec został rozstrzelany w Lesie Palmirskim w 1940 r. i tam jest pochowany; ukochany brat Stanisław zginął w tzw. pierwszej bitwie pod Monte Cassino w 44 r. Na wiosnę 1945 r. wyjechała z Polski do Francji jakoby Francuzka z transportem Francuzów, tym samym, w którym był jej przyszły mąż, Józef. Po ślubie towarzyszyła mężowi. Po powrocie do Polski zaczęła pracować w administracji Zarządu Portu w Gdańsku, a potem w Powszechnej Spółdzielni Spożywców. Przez wiele lat była główną żywicielką rodziny. Długie nieobecności męża, brak wiadomości o nim i strach o niego, odpowiedzialność za dwójkę małych dzieci, niskie zarobki, były źródłem nieprzerwanego stresu, chociaż bawiła "towarzystwo" swoim dowcipem, talentem do opowiadania i imitowania. Gdyby nie sprzeciw męża, zostałaby aktorką. Ale nade wszystko lubiła grać w brydża.

Bojanowska Zofia (1933-2012) – 92; 93; 94; 95

Urodzona w Niechłodzie, Aktorka teatralna i filmowa, absolwent Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Debiut teatralny 20.11.1953. Pracowała m.in. w Teatrze Dolnośląskim w Jeleniej Górze (1952-1954); Teatrze Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze (1956-1958); Teatrze im. Adama Mickiewicza w Częstochowie (1960-1963) i Teatrze Ziemi Pomorskiej w Grudziądzu (1966-1968). Grała w adaptacjach Sofoklesa, Gabrieli Zapolskiej, Adama Mickiewicza, Antoniego Czechowa, Artura Swinarskiego. Grała też m.in. w filmach: *Dom* (1982); *Przestępstwo* (1982); *Krzyż* (1988); *Awantura o Basie* (1996). Odeszła 16 stycznia 2012 roku w Warszawie, pochowana w grobowcu rodzinnym w Niechłodzie, gmina Świąciecowa w Wielkopolsce.

Bojanowski Andrzej (1406-1441) – 92; 93; 94; 95

Bojanowski Antoni (1960-) – 92; 93

Bojanowski Edmund (2000-) – 92; 93

Bojanowski Jan (1925-2007) – 92; 93; 94; 95

Urodzony w Poznaniu. Dzieciństwo spędza w położonym na niemieckiej granicy rodzinnym majątku Niechłód. pow. Leszno. W rudniu 1939 r. wysiedlony przez Niemców z matką i pięcioroletnim rodzeństwem znalazł się w Uszarowie k/Sandomierza. majątku krewnych: Marii i Wandę Jabłońskich. W Uszarowie przebywał do 1944 roku. Dzięki tajemnemu nauczaniu w maju 1942 zdał w Sandomierzu małą maturę i wstąpił do AK (20.0.Lea.). Jego dowódcą jest Józik, starszy brat, noszący pseudonim "Walter". sławny z rzywkownych i udanych akcji. Jan ma pseudonim "Michał". Opisuje to we wspomnieniach pt. *Przemień i nie wróci*. Gozdnicza 1995. W Poznaniu zdał maturę. a w latach 1948-1951 studiował na Wydziale Leśnym w Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu, gdzie uzyskał tytuł inż. leśnictwa. Z nakazu prac najpierw pracował na budowie w Boguszowie k/Wałbrzycha, a później

jako leśniczy w Trekowie k/Szczytna na Mazurach. Następnie leśniczką był Czerwonak k/Nowej Soli. Zbliżał się czas pójścia dzieci do szkoły, dlatego zdecydował się przyjąć posadę adiunkta w Nadleśnictwie Osiecznica k/Bolesławca. Wztrzymał 2 lata przy biurku. Jesienią 1961 osiadł z rodziną na 13 lat. ponownie jako leśniczy. w Lubowie. pow. aórowski. Ostatnim wymarzoną zaimieniem była praca na stanowisku leśniczego do spraw łowieckich (Gozdnica) w nadleśnictwie Wymiarki k/Zacania (niestety nie w Bieszczadach). Lubił polować, ale po przejściu na emeryturę porzucił na obserwacji zwierząt. Odnaczenia: Krzyż Armii Kraiowej. Krzyż Partyzancki. Pochowany w rodzinnym grobowcu w Niechłodzie.

Bojanowski Józef (1887-1934) 72; 73; 84; 92; 93; 94; 95

Ze strzępów informacji, ze wspomnień Jana Bojanowskiego (*Przemień i nie wróci*) i książki Izabeli Dzieduszyckiej (*Kucem na Ursynów*) próbuję odtworzyć historię rodziny Bojanowskich w Niechłodzie, by napisać coś o ojcu rodziny Józefie Bojanowskim. Rodzina Bojanowskich pochodziła z poznańskiego. W połowie XIX wieku wielu z nich uciekało na skutek prześladowań pruskich. Może z tego powodu ojciec Józefa, Stanisław, przeniósł się w Sandomierskie, gdzie dzierżał (?) przypuszczalnie majątek Karwów. Tam ożenił się z wdową Kazimierą z Jabłońskich Jagielską, z sąsiedniego majątku Jabłońskich, Rudniki. Tam przypuszczalnie urodził się Józef. Na początku XX wieku Stanisław przeniósł się w poznańskie i zamieszkał początkowo w Kaliszu, później w Lesznie. Józef po maturze gospodarował w Gołanicach, w majątku swojej bezdzietnej ciotki Skórzewskiej (siostra ojca). Józef był świetnym gospodarzem i ciotka pomogła mu kupić duży majątek Niechłód. Gdy w 1918 roku ustalano granicę z Niemcami, Józef organizował referendum i sprowadził z Sandomierskiego parę rodzin, by osiedlić się w Niechłodzie, co wpłynęło na referendum i Niechłód znalazł się po stronie polskiej, przylegając do granicy. Ożenił się z Marią Mottą z mieszczańskej, prawniczej rodziny pochodzącej od francuskiego przodka, który w XIX wieku osiedlił się w Polsce. Gospodarstwo świetnie prosperowało. Kochające się małżeństwo miało sześćoro dzieci, gdy w wieku 47 lat Józef zmarł na zapalenie płuc. Został pochowany na cmentarzu w Niechłodzie.

Bojanowski Józef (1922-2015) – 92; 93; 94; 95

Urodził się, jako trzeci z sześciorga rodzeństwa, w rodzinnym majątku w Niechłodzie, pow. Leszno. Początkowo dzieci uczył specjalnie zatrudniony nauczyciel. Były też madmoiselle i freulein – do nauki francuskiego i niemieckiego. Później Józik ze starszą siostrą Lolą (Eleonora) i młodszym bratem Jasiem jeździli do szkoły do Leszna. Ojciec zmarł w 1934 r. Pozostała wdowa z sześciorgiem dzieci, którą Niemcy wysiedlili w 1939 r. Znaleźli schronienie w Uszarowie, majątku krewnych, Jabłońskich. W rodzinie Jabłońskich, znanej z patriotycznej działalności, zostały tylko panie: Babcia Mania i ciocia Wanda. Obaj

synowie babci zginęli jako wojskowi w czasie pierwszej i drugiej wojny. Już w 1940 roku 18-letni Józef Bojanowski został zaprzysiężony w Związku Walki Zbrojnej. Kolportował podziemną prasę i przechodził przeszkolenie wojskowe. Przebywał w 1942 r. w Starachowicach, gdzie zamieszkała jego matka z córkami, po czym przeniósł się do Krakowa, gdzie wstąpił do Związku Jaszczurczego, wojskowej organizacji narodowej. Po serii aresztowań opuścił Kraków i zamieszkał w Uszarowie. W Sandomierzu wstąpił do AK. Tam zasłynął jako „Walter”, gdy przydzielono go do wykonywania wyroków kary śmierci dla szczególnie okrutnych Niemców lub folksojdowców współpracujących z Gestapo. Przeprowadził szereg brawurowych i udanych akcji i stał się bardzo poszukiwanym przez Niemców. Jesienią 1944 r., gdy przyszedł czas demobilizacji, spotkał dwóch Francuzów, którzy dążyli do Lublina, do punktu zbornego, skąd mieli wyjechać do Francji. Znając dobrze francuski, podał się za Francuza i znalazł się w Paryżu. W drodze poznał Annę Wołoszowską, która w ten sam sposób przedostała się do Francji. W Paryżu wzięli ślub. Z Paryża wyjechał do Włoch, gdzie został przyjęty do II Korpusu Polskiego generała Andersa i awansowany do stopnia porucznika. W 1948 r. Anna i Józef Bojanowscy powrócili do Polski i osiedlili się w Gdańsku. Doczekali się dwóch córek, Anny i Izabeli. Miał kłopoty ze znalezieniem pracy, gdyż interesowało się nim UB. Od 1968 r. do emerytury prowadził własną firmę, pracownię artystyczną wyrobów z bursztynu i srebra. Pochowany na cmentarzu parafialnym w Niechłodzie.

Bojanowski Józef (1956 -) – 94; 95

Urodzony w Lesznie. Uczęszczał do szkoły podstawowej w Lubowie (pow. górowski), Liceum Ogólnokształcącego im. A. Mickiewicza w Górze, następnie przez rok studiował handel zagraniczny w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu. Niestety, ze względu na stan zdrowia musiał wrócić do domu rodzinnego w Gozdnicę, gdzie mieszkał pod opieką rodziców, a po śmierci mamy i ojca od 2009 r. mieszka u siostry w Bielsku - Białej. Jego ulubionym zajęciem jest czytanie beletrystyki i poezji w językach obcych: angielskim, niemieckim, francuskim, włoskim, czeskim, rosyjskim, hiszpańskim i po łacinie. Nie czyta polskich książek.

Bojanowski Maciej (1920-1993) – 92; 93; 94; 95

Urodził się w rodzinnym majątku w Niechłodzie. Początkowo nauka w domu, później w Lesznie, następnie w Poznaniu, gdzie przed wojną zdał maturę. Wyszedłszy przez Niemców w 1939 roku, razem z matką i rodzeństwem znalazł się w Uszarowie. Od lat szkolnych bardzo interesował się genealogią i zbierał rodzinne pamiątki. Bracia Józef i Jan pozostali w Uszarowie i zaangażowali się w walkę partyzancką, matka z córkami przeniosła się do Starachowic, Maciej wyjechał do Zakopanego, gdzie pracował i intensywnie uczył się języków. Był zwolennikiem przestrzegania

nie dziewiętnastowiecznych konwenansów, rycerski wobec dam, ożenił się dopiero w wieku czterdziestu lat. Miał dwóch synów. Młodszy, Antoni, wszedł w posiadanie zbieranych przez ojca pamiątek i - niestety zerwał z rodziną. Maciej jako poliglota po wojnie pracował w Operze Poznańskiej, później z żoną zamieszkał w Warszawie, gdzie uczył w szkołach języków obcych. Po śmierci żony przeniósł się w jej rodzinne strony do Rymanowa. Zmarł w Poznaniu, pochowany w grobowcu rodzinnym w Niechłodzie.

Bojanowski Michał (1959 -) – 92; 93

Bojanowski Paweł (1993 -) – 94; 95

Bojanowski Stanisław (1851-1928) 72; 73; 84; 92; 93; 94; 95

Bojanowski Tomasz (1985 -) – 94; 95

Bojanowski Wiktor (1993 -) – 92; 93

Bojarska z d. Nowakowska Janina (1863-1946) – 124a

Bojarski – 124a

Borkowska z d. Treutler Romana (1944 -) – 128; 129; 133

Urodziła się w Krakowie. Dzieciństwo spędziła w Bukowniu. Do szkoły chodziła w Częstochowie. Maturę zdała w 1964 r. i studiowała angiłystykę w Studium Języków Obcych w Warszawie. W 1966. r. poślubiła Witolda Borkowskiego, oficera Marynarki Handlowej. W rok po ślubie przechodził operację guza mózgu. Przerzywa studia: mieszka z mężem w Sopocie, później w Gdyni, obecnie w Gdańsku-Oliwie. Wiele podróży, towarzysząc mężowi w jego podróżach służbowych na wszystkich kontynentach. Powikłania po przebytej operacji sprawiają, że jest unieruchomiona na wózku inwalidzkim. W kochającej się rodzinie otrzymuje ogromne wsparcie w mężu i dzieciach.

Borkowska z d. Tyszer Magdalena – 128; 129; 133

Borkowski Piotr (1973 -) – 128; 129; 133

Ukończył studia ekonomiczne. Ożenił się z Magdaleną Tyszer, mieszkają w Sopocie, mają synka Piotrusia.

Borkowski Piotr (2008 -) – 128; 129; 133

Borkowski Witold (1943 -) – 128; 129; 133

Syn lekarza, urodził się w Częstochowie i chodził tam do szkoły. Maturę zdał w 1960 r. w Liceum im. Henryka Sienkiewicza w Częstochowie. Studiuje w Państwowej Szkole Morskiej w Gdyni i jako oficer Marynarki Handlowej pływał na polskich statkach. Ostatnio jako kapitan Żegluga Bałtyckiej na promach Polska – Szwecja.

Borowska Magdalena (1958 -) – 20; 21

Borowska z d. Konopka Jadwiga (1919-1997) – 20; 21

Borowska z d. Łoś Wilia (1946 -) – 20; 21

Borowska z d. Wietrzykowska Maria Eustachia (1886-1959) – 20; 21; 22; 23 – (nota biograficzna p. Szczotkowska)

Borowski Adam (1875-1918) – 20; 21; 22; 23

Borowski Adam Marcin (1910-1999) – 20; 21

Ur. w Grodźcu, syn Adama i Marii z Wietrzykowskich, ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu 1928/29. W 1933 r. ukończył Wydział Prawa na Uniwersytecie Warszawskim, a egzamin adwokacki złożył

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 153 -

w 1939 r. W czasie studiów należał do Korporacji Akademickiej „Arkonii”, a później do Związku Filistrów „Arkonii”. W kampanii wrześniowej 1939 r. służył jako porucznik w 5 Pułku Strzelców Konnych i 3 Pułku Ułanów Śląskich. Podczas okupacji hitlerowskiej działał w konspiracji, był członkiem Armii Krajowej - ps. Marcin. Został odznaczony Krzyżem Walecznych, Krzyżem Srebrnym Zasługi z Mieczami. W 1945 r. ożenił się z siostrą swego kolegi, Jadwigą Nowina-Konopką, córką Adama i Malwiny z Czerwińskich, wychowanką Sacré-Coeur w Zbylitowskiej Górze, późniejszą przewodniczącą Koła Filistrów „Arkonii”. Pracował jako adwokat w 14 Zespole Adwokackim w Warszawie jako radca prawny, m.in. w Przedsiębiorstwie Filatelistycznym „Ruch”. Zmarł nagle w 1999 r. w Warszawie i został pochowany obok żony w grobie rodzinnym na Powązkach, kwatery 71.

Borowski Adam Maria (1949 -) – 20; 21
Borowski Adam Tymoteusz (1976 -) – 20; 21
Brojewska z d. Stachurska Irena – 126; 127
Brojewski Jan – 126; 127
Buczkiwicz Franciszek – 70; 71; 104; 105
Buczkiwicz z d. Jabłońska Katarzyna (1795-1855) – 70; 71; 104; 105
Budzyńska Izabela – 66; 67
Budzyńska Krystyna (1922-1944) - 66; 67
Urodziła się w Warszawie, gdzie chodziła do szkoły podstawowej i liceum na ul. Wiejskiej 5. Maturę zdała w 1940 r. W latach 1940-1943 była słuchaczką Warszawskiej Szkoły Pielęgniarstwa przy ul. Koszykowej 78. Używała dyplom pielęgniarki. Utalentowana, pisała wiersze, rzeźbiła. Zaangażowała się w walkę konspiracyjną, początkowo w Związku Walki Zbrojnej, przekształconym później w AK. Pełniła funkcje łączniczki i pielęgniarki-sanitariuszki. Brała udział w Powstaniu Warszawskim, poległa w pierwszych dniach sierpnia 1944 r. na Mokotowie. Staraniem przyjaciół i jej siostry Izabeli został wydany w 2006 r. tomik jej wierszy pt. „Błysz życia”.

Budzyńska z d. Żalobińska Maria – 66; 67
Budzyńska z d. Jabłońska Matylda (1871- po 1946) – 66; 67; 108; 109
Budzyński Jan – 66; 67
Budzyński Stanisław (1863- ?) – 66; 67; 108; 109
Bujak Ignacy (1898-1973) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119
Bujak z d. Targowska Regina (1881-1967) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119

Urodziła się prawdopodobnie w Górach Wysokich, w majątku dzierżawionym przez ojca. Właścicielem majątku, odebranego uczestnikowi Powstania Styczniowego, był jakiś dostojnik rosyjski, który chyba nigdy nie był w Polsce, a wszystkie sprawy związane z dzierżawą, załatwiał Rosjanin, pan Hurko. Oboje rodzice zmarli w jednym roku, gdy Regina miała 20 lat. Ponieważ starsza siostra, Maria,

wyszła już z domu (zameżna za Wincentym Malczewskim), Regina przejęła opiekę nad czworgiem młodszego rodzeństwa: Zofia -16 lat, Bogumił - 13, Aleksandra - 9, Henryk - 5. Podjęła się (razem z siostrą Zosią) prowadzenia gospodarstwa, spłacając długi i wywiązując się z obowiązków dzierżawcy. Opisała to we wspomnieniach pt. „Saga Rodu Targowskich”. Z obowiązków wywiązała się znakomicie, a jej zdolności i energia sprawiły, że zapisała się na Wydział Rolniczy Uniwersytetu Jagiellońskiego, który ukończyła i prócz gospodarowania w Górach Wysokich pracowała społecznie. Była ogromnej postury i wyszła za mąż za swego ucznia, młodszego od niej o 17 lat, który, choć „nie ułomek”, zrobił takie wrażenie na moim bracie Wojtku, że zapytał: „Dlaczego mąż cioci Reginy wygląda przy niej jak nowonarodzone dziecko?” Była wielkim oryginałem, w Sandomierzu krążyły o niej liczne anegdoty, których część opisał Jerzy Targowski w książce pt. „Ankieta Ostatniego Szwoleżera”. Topniejące zasoby finansowe przeznaczyła na budowę rodzinnego grobowca na cmentarzu w Sandomierzu. Została w nim pochowana po długim unieruchomieniu po złamaniu nogi.

Bukowińska z d. Lipińska Emilia (1850-1905) – 124a
Bukowińska z d. Scipio dei Campo Jadwiga (-1918) – 124a
Bukowiński Cyprian – 124a
Bukowiński Józef (-1952) – 124a
Bukowiński Władysław (1904-1974) – 124a
Książd, „Apostoł Kazachstanu”. Patr.: Święci i błogosławieni w rodzinie.
Bułak Stefan (1914-2014) – 16; 17
Bułak z d. Orzeszko Danuta (1937-) – 16; 17
Bury Helena (2017-) – 20; 21
Ur. w Brukseli. Córka Pauliny i Macieja.
Bury Henryk (2015-) – 20; 21
Ur. w Brukseli. Syn Pauliny i Macieja.
Bury Maciej (1982-) – 20; 21
Urodził się w 1982 r. i dorastał w Dukli, w Beskidzie Niższym. Po ukończeniu Liceum im. Mikołaja Kopernika w Krośnie studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz w Instytucie Studiów Politycznych i na Uniwersytecie Roberta Schumana w Strasburgu (Francja). Pracował jako dziennikarz, rzecznik prasowy, tłumacz. Pasjonuje go film, literatura, zegarki i piłka nożna. Od 2009 roku mieszka w Brukseli (Belgia), gdzie poznał swoją żonę Paulinę, z którą wychowuje dzieci: Henryka i Helenę.
Bury z d. Kośc Paulina (1984-) – 20; 21

Ur. w Warszawie. Tamże skończyła edukację powszechną oraz muzyczną (zawód: skrzypek), a następnie studia na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego. Kolejne magisterium zrobiła w Kolegium Europejskim w Natolinie, a obecnie jest na studiach doktoranckich z nauk politycznych na Uniwersytecie w Maastricht (Ho-

landia). Jej hobby to kulinaria i polityka. Mieszka w Brukseli wraz z mężem Maciejem i urodzonymi tam dziećmi: Henrykiem (ur. 2015) Heleną (ur. 2017).

Charzewska z d. Targowska Karolina (- 1856) 112; 113
Charzewski 112; 113
Chautard Alicja (2015-) – 30; 30B; 31; 31B;
Chautard Damian (1984 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b
Urodził się w Paryżu, w Antony chodził do szkoły podstawowej i gimnazjum Ferdinand Buisson oraz do liceum Descartes, którego kierunek ekonomiczno-socjalny ukończył w 2002 roku. Studiując historię na Sorbonie, uzyskując dyplom w 2009 roku. Konkurs CAPES zdał w 2011 r. uzyskując tytuł profesora historii i geografii. Rozpoczął pracę jako nauczyciel historii i geografii w różnych gimnazjach przydzielanych mu przez Ministerstwo Oświaty: (2011-2012) College Jean Renoir w Boulogne – Billancour; (2012 – 2013) College Louis Aragon w Montigny-les-Cormeilles; (2013-2015) College Edouard Vaillant w Genevilliers; (2015-2016) College Anatole France w Villeneuve-sur-Loz.
Chautard Daniel (1947 –) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Paryżu. Do szkoły podstawowej de l'Abbaye chodził w dzielnicy Saint Germain des Pres, do gimnazjum w dzielnicy Saint Sulpice, następnie do liceum handlowo-przemysłowego, gdzie w 1966 r. uzyskał maturę techniczno-ekonomiczną. W 1966-1967 r. odbywał służbę wojskową, a do r. 1970 zatrudniał się w różnych instytucjach. W roku 1970 podróżuje po Afryce wschodniej, a od 1971 do 1979 pracuje w księgarni medycznej, równocześnie studiując historię i geografii na Uniwersytecie Paris 7. W lipcu 1976 ulega ciężkiemu wypadkowi na motorze i prawie rok jest unieruchomiony. W 1980 r. zostaje kierownikiem promocji książek medycznych (chef du service Diffusion de Expansion Scientifique Française). W 1999 r. firma zostaje wykupiona przez firmę ELSEVIER; Daniel pozostaje w niej na tym samym stanowisku do emerytury w 2007 roku.

Chautard Elise (2018 -) – 30B; 31B
Chautard Fryderyk (1980 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodził się w Paryżu, w Antony chodził do szkoły podstawowej i gimnazjum Ferdinand Buisson. W 1998 r. ukończył kierunek literacki liceum Descartes w Antony. Studia z języków obcych stosowanych: polski i niemiecki na Uniwersytecie Paris 4; po trzech latach uzyskuje licencjat. W 2001-2004 r. chodził do Prywatnej Szkoły Teatralnej (Ecole Claude Mathieu) i po jej ukończeniu występował w kilku sztukach teatralnych. W 2005 r. wyjechał do Kanady w celach turystyczno-poznawczych, następnie wrócił do Francji i 2 lata pracował jako listonosz. W 2008 roku wyjechał ponownie do Kanady i rozpoczął 3-letnie studia Organizacji Imprez Kulturalno-Artystycznych na Uniwersytecie w Montrealu (Universite du Quebec a Montreal). Po otrzymaniu dyplomu początkowo pracował w organizacji

Cyrków Eloize, następnie jako koordynator obozów artystycznych dla młodzieży w czasie wakacji, gdzie dotąd pracuje.

Chautard Margot (2018 -) – 30B; 31B
Chautard Matylda (1986 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b
Urodziła się w Paryżu. W Antony chodziła do szkoły podstawowej i gimnazjum Ferdinand Buisson. W 2004 r. ukończyła kierunek literacki liceum Descartes w Antony. Rozpoczęła studia literatury francuskiej na Uniwersytecie Paris 4, które przerwała (2008-2009) na staż i odwiedzenie Stanów Zjednoczonych, Irlandii i Polski. W Polsce, gdzie była 6 miesięcy, prowadziła w liceum w Krakowie dodatkowe zajęcia z języka francuskiego. W 2010 r. studiowała, na Uniwersytecie w Nanterre: kino antropologiczne i dokumentalne, oraz język francuski z przeznaczeniem do nauki dla obcokrajowców. Pracę dyplomową robiła w Polsce: film o budowie domu w Zakopanem. W 2012 r. zdała egzamin CAPES (obowiązkowy dla ubiegających się o stanowisko nauczyciela w szkole państwowej), uzyskując, niedawno utworzony, tytuł profesora (nauczyciela) dokumentalisty. Zadaniem jego jest prowadzenie biblioteki, organizowanie spotkań z ludźmi kultury i wyjazdów poznawczych, nauka posługiwania się Internetem i krytycznego korzystania ze środków masowego przekazu, współpraca z profesorami innych specjalizacji. Pracuje w liceach, do których kieruje ją Ministerstwo Oświaty: (2013-2014) Lycee Edmund Lable w Douai; (2014-2015) Lycee Paul Langerin w Nanterre; (2015 - 2016) Lycee des Monts de Flandre w Hazebroeck

Chautard Tomasz (1988 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b
Urodził się w Paryżu. W Antony chodził do szkoły podstawowej i gimnazjum Ferdinand Buisson. W 2006 r. ukończył kierunek ekonomiczno-socjalny w liceum Descartes w Antony. Po maturze rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Paris 11 w Sceaux, uzyskując dyplom magisterski w 2013 roku. Rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Prawa Unii Europejskiej na temat porównania administracji energii jądrowej w Europie i w Kanadzie.
Chautard z d. Łempicka Aleksandra (1950 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodziła się w Krakowie. Do szkoły podstawowej, gimnazjum i liceum chodziła w Gliwicach - Łabędach. Maturę zdała w 1967 roku i podjęła studia na Akademii Górniczo-Hutniczej, uzyskując tytuł inżyniera ceramika w 1974 r. Pracowała w Warszawie w Instytucie Naukowo-Produkcyjnym Materiałów Półprzewodnikowych i w Krakowie w TELPODzie (w miejscu, gdzie była Fabryka Schindlera, a obecnie jest muzeum). Na początku 1979 roku wyjechała do Francji, gdzie wyszła za mąż za Daniela Chautard i tam już pozostała. We Francji, po odchowaniu dzieci, zaczęła pracować od 2001 roku jako księgowa przy parafii świętego Saturnina w Antony: W tej pracy pozostała do emerytury w 2015 roku.

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 154 -

- Chautard z d. Manassero Laureline (1988-) – 30; 30B; 31; 31B;
 Urodziła się w Nicei. Do szkoły podstawowej i gimnazjum chodziła w Nicei, następnie do liceum Alberta I w Monaco, gdzie uzyskała maturę w 2005 r. Po maturze chciała kształcić się w kierunku handlowo-administracyjnym. W tym celu studiowała i zatrudniała się po kilka miesięcy w różnych instytucjach: Uniwersytet Stosunków Międzynarodowych w Perugii; Szkoła Handlowo-Administracyjna w Marsylii; staż z zakresu administracji i komunikacji w Monaco, staż we Włoszech w firmie Ferrero w mieście Alba; W 2007 roku przeniosła się do Montrealu, gdzie podjęła studia handlowe i administracji, a od 2011 r. na Wydziale Komunikacji i Marketingu na Uniwersytecie w Quebecu. Równocześnie pracuje w Stowarzyszeniach - Fundacjach: Szukania pracy dla młodzieży; w harcerstwie (Association scout du Montreal-Katimavik).
- Chłopicka z d. Sitarska Kinga (1969-), Lisak (1-o v.) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132
 Urodziła się w Krakowie i tam chodziła do Szkoły Podstawowej nr. 33, potem do Liceum im. Króla Jana Sobieskiego, gdzie w 1988 r. zdała maturę. Studiuje na Wydziale Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1992 r. wychodzi za mąż za Rafała Lisaka. Małżeństwo jest nieporozumieniem i szybko się rozpadła, a Kinga użykuje kościelne jego unieważnienie. Pozostaje córka Wiktorii (Wiki), która z czasem staje się pomocą i podpora matki. Kinga pracuje w telewizji i zalicza podyplomowe studia w Akademii Telewizyjnej TVP. Tam poznaje Macieję Chłopickiego, za którego wychodzi za mąż w r. 2002. Mają dwóch synów. Wszystkie dzieci Kingi są sportowo uzdolnione. Chłopcy osiągają sukcesy w karate, a Kinga jest wiceprezesem Krakowskiego Klubu Karate Tradycyjnego.
- Chłopicki Karol (2005 -) – 30; 30A; 31; 31A; 130; 131; 132
- Chłopicki Leon (2003 -) – 30; 30A; 31; 31A; 130; 131; 132
- Chłopicki Maciej (1965 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132
 Urodził się w Krakowie. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej nr. 112 maturę zdaje w Liceum im. Króla Jana Sobieskiego w 1984 roku. Studiuje na Wydziale Polonistyki, a później na Wydziale Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1992 r. dostaje się na studia dziennikarstwa w Brukseli (European Media Studies). Pracuje w telewizji TVP i TVN. W 2003 r. zakłada wraz z żoną prywatną firmę produkcji telewizyjnych Muwi. Realizuje na zamówienie filmy krótkometrażowe i dokumentalne.
- Clark-Hall James Edward (2013 -) – 90; 91
- Clark-Hall James Edward Michael – 90; 91
- Clark-Hall Maja Jagoda (2010 -) – 90; 91
- Clark-Hall z d. Dworska Dorota (1980 -) – 90; 91
- Cywińska z d. Targowska Zofia (? -1913) – 112; 113
- Cywiński Ludomir (? – 1913) – 112; 113
- Czapla Weronika (2001 -) – 124; 125
- Czarnecka z d. Bobrowska Elżbieta – 112; 113
- Czarnecki Ludwik – 112; 113
- Czarnek Kazimierz (1907-1984) – 130; 131; 132
 Urodził się we Lwowie. Absolwent Szkoły Kadetów. Następnie Korpus Wyszkożenia Kawalerii w Grudziądzu. Po ukończeniu tam szkoły podchorążych – oficer w 20 pułku ułanów w Rzeszowie. Bierze udział w kampanii wrześniowej, dostaje Krzyż Virtuti Militari. W czasie okupacji w Armii Krajowej jako Oficer Sztabowy w stopniu majora działa na terenie okręgu miechowskiego. Kończy karierę wojskową w stopniu podpułkownika ze srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami. Po wojnie do r. 1952 pracuje w Cepelii na stanowisku dyr. handlowego, następnie do emerytury w 1972 r. jako naczelnik w Krakowskim Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Handlowych. Pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie
- Czarnek Marek (1947 -) – 130; 131; 132
 Urodził się w Krakowie. Szkołę podstawową ukończył w 1961 r., a maturę otrzymał w 1965 r. w Liceum im. A. Witkowskiego w Krakowie. Studiował na Wydziale Metalurgicznym AGH ze specjalnością Gospodarka Ciepła i Piece Hutnicze. Dyplom mgra inżyniera otrzymał w 1971 r. Pracował w Biurze Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych „Bipropiec” od 1971 do rozwiązania Biura w 2002 r., uzyskując wcześniejszą emeryturę. Obecnie, jako projektant, bierze dorywcze prace na umowę- zlecenie. Odznaczony Srebrną Odznaką „Zasłużony dla Budownictwa
- Czarnek z d. Treutler Zofia (1919-2006) – 130; 131; 132
 Urodziła się w Krakowie, gdzie chodziła do szkoły; ukończyła Gimnazjum im. Kaplińskiej w Krakowie. W 1937 roku wyszła za mąż za Tadeusza Urbańskiego. Urodziła synka Andrzeja w lipcu 1938 r., w lutym 1939 roku zmarł mąż Tadeusz, a synek Andrzej tego samego roku we wrześniu. W 1946 roku powtórnie wychodzi za mąż za Kazimierza Czarnka, z którym ma syna Marka i córkę Marię. Pochowana na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.
- Czerwińska Antonina (2002 -) – 24; 25
- Czerwińska Maria Wanda (2005 -) – 24; 25
- Czerwińska Romana (2005 -) – 24; 25
- Czerwińska z d. Borowska Maria Jadwiga (1948 -) – 20; 21; 24; 25
- Czerwińska z d. Czerwińska, Maria (1929-2015); 2-o v. Gątkiewicz – p. Gątkiewicz
- Czerwińska z d. Gail Magdalena (1965 -) – 24; 25
- Czerwińska z d. Ogonowska Ewa – 24; 25
- Czerwińska z d. Wietrzykowska Zofia (1903-1973) – 24; 25;
- Czerwińska z d. Wojciechowska Ewa (1975 -) – 24; 25
- Czerwińska Zofia (1977-) – 20; 21 – p. Morstin z d. Czerwińska
- Czerwiński Andrzej (1924-2011) – 24; 25
- Czerwiński Andrzej (1993-) – 24; 25
- Czerwiński Jerzy (1901-1976) – 24; 25
- Ukończył w Radomiu Szkołę Realną Miejską w 1919 r. i rozpoczął studia w Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie. Pracował w różnych firmach, a od 1929 w firmie "Compensator", w której był udziałowcem. W 1927 r. ożenił się z Zofią Wietrzykowską. W czasie okupacji mieszkali w Warszawie. Po wojnie fabryka "Compensator" została upaństwowiona. Więcej o Jerzym Czerwińskim i jego rodzinie jest w opracowaniu *Czerwińscy z Cerekwi* w dziele *Bibliografia Rodzinna* na naszej stronie internetowej: wietrzykowski.net
- Czerwiński Krzysztof (1943 -) – 20; 21
- Ukończył studia na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. Pracował w Instytucie Łączności w Miedzeszynie, a od 1974 r. przeniósł się na Politechnikę Warszawską do pracy naukowo-dydaktycznej. W 1986 r. uzyskał doktorat. W 1969 r. ożenił się z Marią Borowską, kuzynką w trzecim stopniu pokrewieństwa.
- Czerwiński Michał (2003 -) – 24; 25
- Czerwiński Paweł (1970 -) – 20; 21
- Czerwiński Piotr (1953 -) – 24; 25
- Dakowicz Bartłomiej (1978 -) – 116; 117; 119
- Dakowicz Daniel (2013-) – 116; 117; 119
- Dakowicz Emilia (2012-) – 116; 117; 119
- Dakowicz Paweł (1955-2016) – 116; 117; 119
- Dakowicz Stanisław (1904-1989) – 116; 117; 118; 119
- Dakowicz z d. Maryńczak Teresa (1923-2014) – 116; 117; 118; 119
- Dakowicz z d. n/n Edyta – 116; 117; 119
- Dakowicz z d. Skuza Ewa (1955 -) – 116; 117; 119
- Dąbrowska Zofia z d. Żerańska (1881-1974) – 16; 17
- Dąbrowski Józef – 16; 17
- Derejska Hanna (1926-2003) – 126; 127; 136; 137
- Derejska z d. Bielińska Zofia (1865-1944) 126; 127; 136; 137
- Derejska z d. Kowalik Mirosława (1954 -) – 136
- Derejska z d. n/n Jolanta – 136; 137
- Derejska z d. n/n Wanda 126; 127; 136; 137
- Derejska z d. Olszewska Janina (1898-1985) – 126; 127; 136; 137
- Derejska z d. Semadeni Maria 126; 127; 136; 137
- Derejski Andrzej (1928-1944) – 126; 127; 136; 137
- Derejski Franciszek (1855-1937) 126; 127; 136; 137
- Derejski Franciszek (1900-1981) – 126; 127; 136; 137
- Derejski Maciej – 136; 137
- Derejski Michał – 136; 137
- Derejski Radosław – 126; 127; 136; 137
- Derejski Stanisław (1894-1940) 126; 127; 136; 137
- Derejski Stanisław (1953-) – 136; 137
- Derejski Wojciech (1923 -) – 126; 127; 136; 137
- Derejski Zygmunt (1920 -1944) – 126; 127; 136; 137
- Derkacz n/n – 16; 17
- Derkacz Andrzej (1924-) – 16; 17
- Derkacz Helena z d. Plachecka – 16; 17
- Derkacz Jan (1926-) – 16; 17
- Derkacz Jerzy (1921-) – 16; 17
- Derkacz Tadeusz (1923-) – 16; 17
- Długosz Wacław (1892-1967) – 124b; 125b
- Długosz z d. Malczewska Wanda – 124b; 125b
- Drummond Christian – 120; 121
- Drummond z d. Targowska Aleksandra (1984-) – 120; 121
- Ducci Jimmy (2006) – 96; 97
- Ducci Pietro – 96; 97
- Ducci z d. Nogaj Monika (1979 -) – 96; 97
- Dudek Michał (1997 -) – 116; 117; 118
- Dudek Roman (1962 -) – 116; 117; 118
- Dudek z d. Majewska Magdalena (1976 -) – 116; 117; 118
- Dulińska Agnieszka (1978 -) – 116; 117; 119
- Dulińska Dorota (1984 -) – 116; 117; 119
- Dulińska Irena (1952 -) – 116; 117; 119
- Dulińska Katarzyna (1987 -) – 116; 117; 119
- Dulińska z d. Kotkowska Wanda (1924-1994) – 116; 117; 118; 119
- Dulińska z d. Malczewska Bogumiła (1903-1985) – 116; 117; 118; 119
- Dulińska z d. Niżnik Iwona – 116; 117; 119
- Dulińska z d. Skotnicka Maria (1925 -) – 116; 117; 118; 119
- Dulińska z d. Zięba Zofia (1955 -) – 116; 117; 119
- Duliński Andrzej (1925-1991) – 116; 117; 118; 119
- Duliński Jacek (1953 -) – 116; 117; 119
- Duliński Jan (1919-2002) – 116; 117; 118; 119
- Duliński Jerzy (1949 -) – 116; 117; 119
- Duliński Roman (1881-1976) – 116; 117; 118; 119
- Duliński Ryszard (1955 -) – 116; 117; 119
- Dunin Michał (1986 -) – 58; 59
- Dunin Paweł – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59
- Dunin Tadeusz (1989 -) – 58; 59
- Dunin z d. Piątkowska Marta – 58; 59
- Dunin z d. Woyciechowska Danuta (1958 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59
- Duszyńska z d. Wietrzykowska Janina (1910-1943) – 24; 25;
- Duszyńska z d. Wiśka Barbara (1928-) – 24, 25
- Duszyński Marek (1908-1978) – 24; 25;
- Duszyński Piotr (1936 -) – 24; 25
- Dylewska z d. Horodyska Danuta (1952-) – 116; 117; 118
- Dylewski Sylwester (1935-) – 116; 117; 118
- Dworska Dorota (1980 -) – 87; 90; 91
- Dworska Hanna (2009-) – 87; 90; 91
- Dworska z d. Augustyn Małgorzata – 87; 90; 91
- Dworska z d. Dawidowicz Ewa (1954 -) – 87; 90; 91
- Dworska z d. Żółtowska Jolanta (1932 -) – 87; 90; 91
- Urodziła się w Warszawie. Od 1937 r. zamieszkała z rodzicami w Starachowicach. W 1943 r. aresztowano obójce rodziców i do ich szczęśliwego powrotu po wojnie była pod wspólną opieką siostry mamy, Janiny Targowskiej. Od 1946 r. w Gdańsku, gdzie w 1950 r. zdała maturę w

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 155 -

sławnej gdańskiej "Topolówce". W 1954 r. ukończyła Wydział Mechaniczny Politechniki Warszawskiej. Pracowała do emerytury na stanowisku kierownika Laboratorium Centralnego w Fabryce Łożych Tocznych na Żoliborzu, którą w 1970 r. zlikwidowano i stworzono filię FSO. Była długoletnim członkiem OW SIMP - sekretarzem Sądu Koleżeńkiego Oddziału Warszawskiego SIMP. Odznaczona Złotą Honorową Odznaką SIMP oraz Srebrną Honorową Odznaką NOT. W 1955 r. wyszła za mąż. Ma dwoje dzieci, pięcioro wnuków i siedmioro prawnuków.

Dworski Andrzej (1956 -) - 87; 90; 91

Urodził się w Warszawie w szpitalu na ul. Madalińskiego, obecnie o nazwie Świętej Rodziny. Urodziny zarejestrowane w Urzędzie Dzielnicowym Mokotów przy ul. Wiśniowej. Ochrzczony w parafii Matki Boskiej Królowej Polski w Aninie w roku 1956. Chrzestnymi byli Andrzej Rudzki, syn Mariana i Anny z Wesółwskich, oraz Bożena Domańska z d. Kisielnińska. W latach 1963-1971 uczęszczał do Szkoły Podstawowej, wówczas nr 122 im. Hanki Sawickiej przy ul. Niskiej 5 w Warszawie. W latach 1971-1975 uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego nr XVIII im. Jana Zamoyskiego przy ul. Smolnej 30 w Warszawie. W latach 1975-1980 uczęszczał do Wyższej Szkoły Morskiej przy ul. Czerwonych Kosynierów (obecnie Morska), gdzie w 1980 roku obronił tytuł magistra inżyniera elektryka. Od maja 1980 do 1989 roku pracował w Polskich Liniach Oceanicznych w charakterze oficera elektryka okrętowego. Od 1990 roku rozpoczął pracę z armatorami zagranicznymi: niemieckimi, arabskimi, duńskimi oraz norweskim. Z tymi ostatnimi współpracuje do dziś. Od 23 kwietnia 1978 związany małżeństwem z Ewą z d. Dawidowicz. Ma dwoje dzieci: Szymona ur. 14 października 1978 roku w Gdańsku i Dorotę ur. 17 lipca 1980 w Gdańsku.

Dworski Szymon (1978 -) - 87; 90; 91

Dworski Tadeusz (1925 - 1996) - 87; 90; 91

Urodził się w Warszawie. W czasie okupacji pracował jako ślusarz i pomocnik elektryka na Woli, potem u Siemens na ul. Królewskiej w Warszawie. Wstąpił do AK i w 1943 r. znalazł się w oddziale leśnym „Obroza” pod pseudonimem Bandzo. W Powstaniu Warszawskim walczył w VII Obwodzie „Obroza” w plutonie 738 (2 Rejon „Celków”), a po Powstaniu Warszawskim, w październiku 1944 r., wcielony do I Armii Ludowego Wojska Polskiego - III Dywizji im. Romualda Traugutta i przez Magnuszew, Jabłonką 17-go stycznia doszedł do Warszawy i dalej aż pod Kolobrzeg. Odznaczony Krzyżem Armii Krajowej, Warszawskim Krzyżem Powstańcym, Krzyżem Kawalerskim OOP i innymi. Zwolniony z wojska w 1947 r. W 1954 r. ukończył Wydział Mechaniczny Politechniki Warszawskiej. Pracował w Instytucie Elektroniki. Był posiadaczem czterech patentów oraz tytułu Mistrza Techniki w 1980 r. Przed stanem wojennym zwolniony na wcześniejszą emeryturę. Pochowany został w grobowcu rodzinnym (z 1914 r.) na Starych Powązkach w Warszawie.

Dzieduszycka Maria (1962 -) - 94; 95

Dzieduszycka z d. Bojanowska Izabela (1928 -) - 92; 93; 94; 95

Urodziła się w Poznaniu. W rodzinnym majątku Niechłód miała bez troski dzieciństwo do śmierci swojego ojca w 1934 r. Wtedy wszystko się zmieniło, a Iza w tym smutnym okresie bardzo zbliżyła się do swojej matki. Starsze rodzeństwo jeździło konno, a marzeniem Izy było mieć własnego kucyka. Chciała go kupić za własne, zarobione pieniądze. Umówiła się z matką, że będzie hodować króliki, wykonywać lekkie prace w ogrodzie, za które dostanie wynagrodzenie, zrezygnuje z różnych przyjemności, słodyczy i prezentów, które będzie dostawać tylko w gotówce. W 1938 roku jako dziesięcioletnia dziewczynka stała się posiadaczką upragnionego kucyka, a wyrzeczenia, praca i wysiłek procentowały później, gdy podejmowała się trudnego zadania Stworzenia Szkoły Przymierza Rodzin. Jest to opisane w książce *Kucem na Urzysów* Warszawa 2011 r. Do 1939 r. przebywała w Niechłodziu. Wyszła z Poznania w 1939 r. Rodzina znalazła się w Uszarowie na zaproszenie babci Mani (bratowej babci Kazimierzy Bojanowskiej) i ciotki Wandy Jabłońskiej. W czasie wojny Izabela uczyła się na tajnych kompletach nauczania i jednocześnie jest łączniczką AK. W 1946 r. zdaje maturę w Lesznie, po czym kończy Akademię Handlową w Poznaniu w 1952 r. Udziela się aktywnie społecznie, jest założycielką i prezesem stowarzyszenia Przymierze Rodzin. Otrzymała wiele odznaczeń, m.in. najważniejsze: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski w 2006 roku i Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski w 2011 r. Więcej informacji w Wikipedii pod hasłem: Dzieduszycka Izabela.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Izabela_Dzieduszycka

Dzieduszycki Tadeusz (1914-1998) - 94; 95

Dziengielewicz Stanisław (1931-1976) - 128; 129; 133

Dziengielewicz z d. Treutler Barbara (1932 -) - 128; 129; 133

Urodziła się w Warszawie. Rodzice Roman i Jadwiga z Bielińskich mieszkali w majątku Dębnowola koło Warszawy, gdzie Roman był administratorem tegoż majątku. Dzieciństwo w okolicach Częstochowy (Jaskrów, Zagórze, Bukowno), szkoła średnia w Częstochowie. Potem uczy się w Szkole Pielęgniarskiej w Pabianicach. Od 1953 pracuje w szpitalu w Częstochowie, potem aż do emerytury w Przychodni PKP. Ślub w roku 1959 ze Stanisławem Dziengielewiczem. Wesele w Bukownie, gdzie początkowo zamieszkuje. Rodzi się córka Urszula w 1960, dwa lata później druga córka Barbara. W roku 1980 zostaje wdową. Po przejściu na emeryturę nadal mieszka w Częstochowie. Egiejman Stanisław (1881-1947) - 96; 97

Urodził się w Radomiu. Maturę uzyskał w Gimnazjum Gubernialnym Męskim w Radomiu. Studiował w Moskwie na Wydziale Prawa uzyskując tytuł doktora (Kandydata Nauk Prawnych). Od 1913 r. karierę zawodową związał ze

szkolnictwem, początkowo jako nauczyciel łaciny i geografii. W 1916 roku został dyrektorem powołanego w 1912 r. progimnazjum, które w 1919 r. uzyskało nazwę: Państwowe Gimnazjum Męskie im. Jana Kochanowskiego. Dyrektorem tego gimnazjum S. Egiejman pozostawał w latach 1919-1932; Udzielał się społecznie i politycznie. Wraz z bratem Bolesławem prowadził chór żeński "Pieśń" przy Seminarium Nauczycielskim Żeńskim w Radomiu. Grał na wielu instrumentach. Działal w Towarzystwie Śpiewaczym "Lutnia". Od 1928 r. członek Stronnictwa Narodowego (z ramienia SN zostaje Radnym Miasta Radomia). Od 1932 r. przechodzi na emeryturę i zostaje dyrektorem Towarzystwa Kredytowego Miasta Radomia. W latach 1942-1945 kierował Konspiracyjnym Towarzystwem Oświatowym w Radomiu. Aresztowany 02.01.1947, zostaje znaleziony 07. 01. w celi, powieszony na kaloryferze. Nigdy nie zostały wyjaśnione okoliczności tej śmierci.

Egiejman z d. Zalewska Irena (1892 - 1988) - 96; 97

Jak podaje Jerzy Zalewski w swoich wspomnieniach, jego ciotka Irena urodziła się w Tyflisie, gdzie ojciec jej, Kazimierz Zalewski (dziadek Jerzego Z.) odbywał praktykę adwokacką, przywożąc z sobą nowo poślubioną żonę Leokadię. Być może, że urodziła się ona w Częstochowie, gdzie Kazimierz osiedlił się po krótkim pobycie w Tyflisie. Po śmierci ojca 5-cioletnia Irena zamieszkała wraz z młodszymi braćmi w rodzinnym majątku matki, w Rudnikach. W Radomiu ukończyła Seminarium Nauczycielskie Żeńskie, gdzie przypuszczalnie zetknęła się ze Stanisławem Egiejmanem, który tam prowadził chór żeński "Pieśń" i który w 1918 roku został jej mężem. W 1923 - 1925 w Radomiu należy do Towarzystwa Śpiewaczego "Lutnia", następnie, przez wiele lat daje lekcje gry na fortepianie. Od 1940 roku pracuje jako pedagog w klasie fortepianu w Szkole Muzycznej w Radomiu. Po przejściu na emeryturę zamieszkała w Warszawie u swojej córki Zofii Hebdzińskiej. Pochowana na cmentarzu Wawrzyszewskim w Warszawie.

Fijałkowska Stefania z d. Michalska - 104; 105; 106; 107

Fijałkowski Jan - 104; 105; 106; 107

Fijałkowski Jan (1880-1958) - 106; 107

Fijałkowski Witold - 106; 107

Foltańska z d. Targowska Helena - 124a

Foltańska z d. Targowska Zofia - 124a

Foltański - 124a

Foltański Gustaw - 124a

François Jean Marie - 128; 129

François Mateusz (1992-) - 128; 129

François Tomasz (1997-) - 128; 129

François z d. Bielińska Agnieszka (1964-) - 128; 129

Jedyna córka Andrzeja i Elżbiety Bielińskich urodziła się w Warszawie i tam zdała maturę w 1983 roku. Nie dojechała na studia i wyjechała do rodziny swojej matki, do Belgii, by poprawić znajomość języka francuskiego. Tam

poznała Jean Marie Francois, Belga, lekarza. W Warszawie w 1987 r. wzięli ślub. Zamieszkali w Belgii. Mają dwóch synów: Mateusza, który studiuje prawo, i Tomasza w wieku szkolnym. Rodzice Agnieszki kupili domek letniskowy nad Narwią, gdzie chętnie spędza wakacje „belgijska rodzina”.

From Bolesław (1896-1978) - 66; 67

From Cameron - 66a; 67a

From Eric (1968 -) - 66; 67; 66a; 67a

From Jeremi (1974 -) - 66; 67; 66a; 67a

From Jerzy (George) (1935-1999) - 66; 67; 66a; 67a

From Leo - 66a; 67a

From Stefan (Stephen) (1968-1986) - 66; 67; 66a; 67a

From z d. Lynn Fredericke (1938 - ?) - 66; 67; 66a; 67a

From z d. Poppe Elizabeth (1967-) - 66; 67; 66a; 67a

From z d. Wolman Halina (Ala) (1908-1995) - 66; 67; 66a; 67a

Fuller - 108; 109

Fuller Lucy - 108; 109

Fuller Robert - 108; 109

Fuller z d. Hyde Jennifer (1981-) - 108; 109

Furmańska z d. Jabłońska Franciszka (1785-1854) 70

Furmański Tomasz - 70

Gaj Jacek (1938 -) 112; 113

ur. 4 czerwca 1938 w Krakowie - polski grafik, rysownik, profesor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Studiował na Wydziale Malarstwa i Grafiki ASP w Krakowie. Dyplom obronił w 1962 w pracowni prof. Mieczysława Wejmana i pracowni literackiej prof. Adama Stalony-Dobrzańskiego. Artysta zajmuje się grafiką i rysunkiem. Profesor zwyczajny na Wydziale Grafiki krakowskiej uczelni. Prowadził Pracownię Rysunku. W 1993 odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Nagrody: 1966 Międzynarodowym Biennale Grafiki w Krakowie; 1968 Międzynarodowym Biennale Grafiki w Buenos Aires; 1973 VI Ogólnopolskiej Wystawie Grafiki w Warszawie; 1978 Międzynarodowej Wystawie „Graphica Creativa” w Jyväskylä; 1979 Triennale Malarstwa i Grafiki w Łodzi.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Jacek_Gaj

Gaj z d. Trzetrzewińska Irena (1934-2018) 112; 113

urodzona w 1934 w Zapusście-Czyżowie koło Sandomierza w rodzinie ziemiańskiej, zamożnej, i gotowej służyć wolnej Polsce. Już w roku 1919 dziadek Ireny, Józef Targowski, jedzie na Daleki Wschód jako minister pełnomocny i wysoki komisarz RP, stając się pierwszym przedstawicielem Polski w Japonii i Chinach. Czyżów odwiedził m.in. Wyczółkowski, Skoczylas, Gombrowicz i inni poeci, pisarze, muzycy czy malarze. W latach 1953-1961 studiowała w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, zdobywając dyplomy u Tadeusza Łakomskiego (1959), z grafiki u Konrada Strzednickiego (1961) oraz plakatu u Macieja Makarewicza. Brała udział w ponad czterdziestu

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 156 -

ciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą (m.in. *Romantyzm i romantyczność w sztuce polskiej XIX i XX wieku*, 1975; *Świadectwo wspólnoty*, 1986; *Dotyk*, 1991; *Wiatr halny. Krajowidoki i wrażenia z Tatr w malarstwie polskim XIX i XX wieku*, 2006–2007). Otrzymała wiele nagród i wyróżnień, w tym na Salonie Młodych (1965), na wystawie *Wyspiańskiemu w holdzie* (1979) i na Salonie Malarstwa i Rzeźby (1997). [opr. Anna Król] <http://man-ggha.pl/exhibition/75>

Gajewicz Bogdan (1901-1968) – 16; 17

Gajewicz Bronisław – 16; 17

Gajewicz Wanda (1909-1968) – 16; 17

Gajewicz z d. Żerańska Janina (1880-1939) – 16; 17

Gardulska z d. Soltys Anna (1923 –) – 116; 117; 118

Gardulski Błażej (1905-1973) – 116; 117; 118

Gątkiewicz Tomasz (1930 - 2014) - 24; 25

Gątkiewicz z d. Czerwińska Maria, 1-o v. Czerwińska (1929-2015) – 24; 25

Dziadek Stefan Wietrzykowski, najmłodszy (młodszy był Bronisław str. 16,17, który nie ożenił się), syn Franciszka (str. 14,15,16,17), seniora Rodu, właściciela majątku Cerekiew żeni się, z dużo młodszą od siebie Marią Makulec. On - gospodarz Cerekwi, ona – studentka klasy fortepianu Konserwatorium Warszawskiego. Ślub z przepechem odbył się przypuszczalnie ok r. 1900. Mają 4 córki i dwóch synów, zmarłych w dzieciństwie. Dwie starsze córki Irena i Zofia uczą się w Radomiu, w szkole panny Gail. Najstarsza Irena wychodzi za mąż za kapitana Legionów Stefana Rudnickiego. Po śmierci jej ojca młodzi przejmują gospodarstwo majątkiem. Różne okoliczności i kryzys gospodarczy powodują, że majątek zostaje sprzedany, a rodzina rozjechała się po Polsce. Irena z rodziną osiadła na dzierżawie na Podlasiu, a Zofia, Maria i Janina zamieszkały ze swoimi rodzinami w Warszawie.

Gierycz (2-o v.) Maria z d. Jabłońska (1879- ?), 1-o v. Szymańska – 108; 109

Gierycz Czesław (1914-1960) – 108; 109

Gierycz Danuta z d. n/n – 108; 109

Gierycz Krystyna z d. n/n – 108; 109

Gierycz Stanisław (1910 - 1940) – 108; 109

Urodzony w Zagorzycach, pow. sandomierski. Gimnazjum ukończył w Grudziądzu w 1929 roku. W roku 1930 wstąpił do Szkoły Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu, a 1932 odbył ćwiczenia w 18 Pułku Ułanów Pomorskich. W 1936 wstępuje do Szk. Podchor. Saperów w Modlinie, którą kończy w stopniu porucznika. Do wojny odbywa ćwiczenia i służbę w Batalionie Elektrotechnicznym. W sierpniu 1939 por. Stanisław Lechosław Gierycz jest instruktorem kompanii szkolnej Batalionu. Ożenił się w 1939 roku – znane jest nam imię żony Krystyna, nazwisko wymaga uzupełnienia. Liczna i znana rodzina radomska Gieryczów jest prawdopodobnie pochodzenia niemieckiego. W metrykach z pocz. XIX wieku widnieją zapisy: Geritz. Dziadek Stanisława Zygmunt (1835-1890) dla

podkreślenia swej polskości pieczętował się herbem Prawdzic, był obywatelem ziemskim, właścicielem dóbr w Prędocinku, Glinicach i Ustroniu pod Radomiem. Babką Stanisława była Waleria Zarzecka (1846-1926), siostra Bony Emilii Zarzeckiej, trzeciej żony Edwarda Florentyna Jabłońskiego. Stryj Marian był właścicielem Huty Szkła w Prędocinku. Brat Tadeusz (1909-1965) był rotmistrzem 1 piku ułanów krechowieckich, a drugi brat Czesław (1914-1960) porucznikiem pilotem RAF Batalionu 302. Stanisław Lechosław zginął w 1940 roku zamordowany w siedzibie NKWD w Charków. Pochowany na Cmentarzu Ofiar Totalitaryzmu na Piątkatku, Charków. Lista Katyńska – Charków – ID: katy. 2773. W 2007 pośmiertnie mianowany na stopień kapitana.

Gierycz Tadeusz (1909-1965) – 108; 109

Gierycz Zenon (1871- ?) – 108; 109

Gierycz Anna (1983 –) – 94; 95 – p. Świstowska Anna

Ginowicz Czesław (1957 -) – 94; 95

Ginowicz Izabela (1982 –) – 94; 95 – p. Soltys Izabela

Ginowicz Klaudia (2014 -) – 94; 95

Ginowicz Marcin (1981 -) – 94; 95

Ginowicz Michał (1991 –) – 94; 95

Ginowicz Patrycja (2010 -) – 94; 95

Ginowicz Paulina (2012 -) – 94; 95

Ginowicz z d. Bojanowska Teresa (1959 –) – 94; 95

Ginowicz z d. Okuniewska Halina (1981 -) – 94; 95

Ginowicz Zuzanna (2009 -) – 94; 95

Gola Tomasz – 108; 109

Gola z d. Łada Aleksandra (1985 -) – 108; 109

Gozdalik Marcin – 56; 57

Gozdalik Stanisław (2011 -) – 56; 57

Gozdalik Zofia (2014 -) – 56; 57

Gozdalik z d. Święcicka Malwina (1980 -) – 56; 57

Urodziła się w Warszawie, gdzie kończy szkołę, następnie Studia Zarządzania na Uniwersytecie Warszawskim w 2003 roku. Po studiach 4 lata pracuje w firmie Deloitte, następnie przechodzi do firmy P4 (właściciel sieci Play), gdzie jest obecnie kierownikiem działu podatkowego. Grabińska z d. Targowska Małgorzata (1952-1985) – 120; 121

Urodziła się w Krakowie. W Sandomierzu chodziła do szkoły podstawowej i do Liceum im. Jana Długosza, które ukończyła i rozpoczęła studia na Wydziale Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Pracowała w PAX-ie i jako tłumacz języka angielskiego [p. dział TŁUMACZENIA]. Została zamordowana w domu, prawdopodobnie przez pomyłkę, gdy wzięto ją za inną osobę. Opisane jest to szczegółowo pod:

<http://dd.neon24.pl/post/129348,dlugie-rece-sb-klatwa-popieluszki>

Grabiński Aleksander (1949-2016) – 120; 121

Grabowska Alicja (2008 -) – 54; 55

Grabowska z d. Suska Katarzyna (1974 -) – 54; 55

Grabowska z d. Woyciechowska Marta (1944 –) – 50; 51; 54; 55; 56; 57

Urodziła się w Nałęczowie. Do szkoły podstawowej chodziła w Otmuchowie, do liceum w Polskiej Wsi k/Polznania. Maturę otrzymała w 1962 r. Studiowała na Wydz. Pedagogiki Uniwersytetu Warszawskiego, który ukończyła w 1968 r. Korzystała z rocznego urlopu dziekańskiego na pobyt w Anglii, gdzie pracując, równocześnie szlifowała język angielski. Pracowała w Szkole dla Niewidomych w Łaskach i w Instytucie Higieny. W 1970 r. wychodzi za mąż za Macieja Grabowskiego. W 1972 r. zostaje zatrudniona w Ambasadzie Królestwa Holandii, gdzie pracuje do 1992 r. W tym roku rozpoczyna pracę w polskim MSZ i jako wicekonsul wyjeżdża do Ambasady Polskiej w Hadze, gdzie pozostaje do 1998 r. Wraca jako konsul do Polski i pracuje jako zastępca urlopowanych konsuli w Kinszasie, Dublinie, Atenach, Oslo, Islamabadzie, Helsinkach, następnie w Konsulacie Generalnym w Nowym Jorku i w Ambasadzie w Nairobi. W 2006 roku przechodzi na emeryturę.

Grabowski Ksawery (2010 -) – 54; 55

Grabowski Maciej (1943 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodził się w Podedwórzcu. W Olsztynie ukończył Liceum im. Adama Mickiewicza i rozpoczął studia na Wydziale Mechaniczno-Lotniczym Politechniki Warszawskiej, który ukończył w 1969 r. Nie kontynuuje kariery naukowej rozpoczynając doktoratem, gdyż podejmuje pracę w amerykańskiej fundacji Wspomagania Wsi w Wodę. W 1992 r. zostaje zatrudniony w Departamencie Administracji i Finansów MSZ i wysłany jako kierownik administracyjny Ambasady RP do Hagi. Funkcję tę pełni również w Nowym Jorku w latach 2001-2005, a potem w Nairobi w 2008-2011. Po przejściu na emeryturę rozbudowuje swój dom w Przykopic w woj. olsztyńskim.

Grabowski Mieszko (1976 -) – 54; 55

Mieszko Grabowski urodził się w Warszawie z Macieja i Marty z d. Woyciechowskiej. Szkołę podstawową kończył w Warszawie. Z powodu wyjazdu rodziny do Holandii szkołę średnią, International Baccaloureate Diploma, ukończył w Hadze w 1997 r. Zaczął studia w Koninklijke Akademie van B.K. (Królewską Akademię Sztuk Pięknych w Hadze) i w 1998 r. przeniósł się na Wzornictwo Przemysłowe Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie dyplom magisterski otrzymuje w 2000 r. Po rocznej pracy w jednej z firm reklamowych zakłada swoją własną firmę ze specjalizacją – oznakowania: głównie projektuje oznakowania stosowane w budownictwie. Pozostaje w związku partnerskim z Aurelią

Grabowski Roch (1975 -) – 54; 55

Roch Grabowski urodził się w Warszawie z Macieja i Marty z d. Woyciechowskiej. Szkołę podstawową kończył w Warszawie. Z powodu wyjazdu rodziny do Holandii szkołę średnią, International Baccaloureate Diploma, ukończył w Hadze w 1995 r. Studia licencjackie, Bachelor of Business Administration, kończy również w Hadze. Po

rocznym stażu w Holandii wyjeżdża do Stanów Zjednoczonych, gdzie studiuje w Seton Hall University – School of Business, gdzie uzyskał podwójny dyplom MBA/MSIB w South Orange, NJ, USA w latach 2002-2005. W Nowym Jorku zawarł związek małżeński z Katarzyną Suską, który potwierdzili ślubem kościelnym w Warszawie w 2006 r. Z tego związku rodzi się troje dzieci: Alicja w 2008 r. w Oxford, Ksawery w 2010 r. i Teodor w 2012 r. - obaj w Warszawie. Do kraju wracają w 2009 r. i zamieszkują w Warszawie. Roch pracuje jako finansista w firmie Technology Partners.

Grabowski Theodor (2012 -) – 54; 55

Grocholska Maria (1993 -) – 94; 95

Grocholska z d. Dzieduszycka Elżbieta (1963 –) – 94; 95

Grocholski Jacek Kajó – 94; 95

Grocholski Stanisław (1996 -) – 94; 95

Grzewaczewska z d. Jabłońska Teofila (1802 - ?) – 70; 71; 104; 105

Grzewaczewski Bartłomiej – 70; 71; 104; 105

Haller Andrzej (1947 -) – 92; 93

Studiował elektronikę na Politechnice Gdańskiej. W tym czasie był czynnym członkiem klubu pływackiego „Rekin”. Po obronie dyplomu krótki epizod w Polmozbycie i początki tworzenia własnej firmy samochodowej (sprzedaż i naprawa) i kontaktu z General Motors, dzięki któremu został autoryzowanym dealerem „Opla”. Ten rok jest jubileuszowy z powodu 40-lecia działalności firmy pod nazwą „Serwis Haller”

Haller Jędrzej (2014 -) – 92; 93

Haller Józef (1981 -) – 92; 93

Haller Maria (1984 -) – 92; 93

Haller Stanisław (2009 -) – 92; 93

Haller Tadeusz (2011 -) – 92; 93

Haller z d. Bojanowska Izabela (1950 –) – 92; 93

Urodzona w Gdańsku-Oliwie. Po maturze rozpoczyna studia w Wyższej Szkole Ekonomicznej (obecnie Uniwersytet Gdański), które przerywa i wyjeżdża na rok do USA. Po powrocie studiuje w Pomaturalnej Szkole Hotelarsko-Turystycznej i wychodzi za mąż za Andrzeja Hallera, z którym ma trójkę dzieci i poświęca się ich wychowaniu. Obecnie uczęszcza na Uniwersytet Trzeciego Wieku, z którego jest bardzo zadowolona. Wszystkie dzieci pracują w „Serwis Haller”, rozbudowując firmę: Zofia ukończyła Wyższą Szkołę Administracji i Biznesu, Józef studiował Zarządzanie na Uniwersytecie Gdańskim, które ukończył w stopniu doktora, Maria - Studia Zarządzanie na Uniwersytecie Gdańskim.

Haller z d. Mierostawska Kaja (1981 -) – 92; 93

Haller Zofia (1976 -) – 92; 93

Hart [Solak] Piotr (1986 -) – 130; 131; 132

Urodził się w Krakowie. Edukację ukończył, zdając egzamin maturalny (nie jest to powód do dumy, lecz takie były wichry losu). W 2012 roku wyemigrował do Anglii,

INDEX do DRZEW GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 157 -

gdzie grał zawodowo w rugby w lokalnej drużynie. Do Polski powrócił w 2014 roku, gdzie 28 maja 2016 roku w miejscowości Gromnik koło Tarnowa poślubił Martę Watycha (po ślubie Hart-Watycha). Na dzień dzisiejszy mieszka w Krakowie.

Hart-Watycha z d. Watycha Marta - 130; 131; 132
 Haubold Karol (1907-1944) – 16; 17
 Haubold z d. Dąbrowska Olena (1908-2002) – 16; 17
 Halpert (1-o v.), Wyganowska (2-o v.), z d. Targowska Elżbieta (1918-2001) 112; 113
 Halpert Zygmunt 112; 113
 Hebdzyska z d. Egiejman Zofia (1920-1994) – 96; 97
 Urodziła się w Radomiu. Ukończyła Gimnazjum im. Marii Konopnickiej, następnie otrzymała wykształcenie muzyczne. W 1948 roku wychodzi za mąż za Romana Hebdzyskiego. Mieszkają początkowo w Łodzi, następnie w Warszawie, gdzie Zofia kończy studia na SGPiS (Szkoła Główna Planowania i Statystyki). Pracę rozpoczyna w Ministerstwie Finansów, później przez długie lata, aż do emerytury, w Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego. Zmarła nagle, na ulicy, w wyniku nieszczęśliwego wypadku. Pochowana w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Wawrzyszewskim.
 Hebdzyski Roman (1913-1978) – 96; 97
 Urodzony w Radomiu, tam też chodził do szkoły. Bierze udział w Kampanii Wrześniowej. Okupację spędził w Radomiu. Ślub z Zofią Egiejman bierze w 1948 roku. Ukończył SGGW, dyplom z chemii organicznej. Specjalizował się w technologii żywności. Wspólnie z braćmi miał prywatny Zakład Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego. Bardzo towarzyski, organizował spotkania rodzinne i brydżowe. Zmarł w 1978 roku, pochowany w Warszawie na Cmentarzu Wawrzyszewskim. Jest taka ciekawostka: Jan Hebdzyski (1870-1929), pracujący w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych II Rzeczypospolitej, żeni się z Weroniką Łempicką z Łempic, herbu Junosza.
 Hejnowska Hanna (2012 -) – 58; 59
 Hejnowska Róża (2008 -) – 58; 59
 Hejnowska z d. Dunin Aniela (1979 -) – 58; 59
 Hejnowski Sebastian – 58; 59
 Hirschberg Józef 126; 127; 136; 137
 Hirschberg Barbara (1929-1995) – 126; 127
 Hirschberg Elżbieta (1931-2014) – 126; 127
 Hirschberg z d. Derejska Halina (1906-1966) 126; 127; 136; 137
 Horodska Danuta (1952 -) – 116; 117; 118
 Horodyska z d. Dulińska Halina (1921 -) – 116; 117; 118; 119
 Horodyski Tadeusz (1911 – 1990) – 116; 117; 118; 119
 Horodyńska Julia (2000-) – 92; 93
 Horodyńska z d. Haller Zofia (1976-) – 92; 93
 Horodyński Wojciech (1976-) – 92; 93
 Houssin Edward (1890-1964) – 106; 107
 Houssin z d. Rudzka Zofia (1901-1991) – 106; 107

Hyde Emily (1985-) – 108; 109
 Hyde Gregory – 108; 109
 Hyde Christopher (1977-) – 108; 109
 Hyde z d. Łada Anna (1950-) – 108; 109
 Idzikowska Maria (1928 -) – 20; 21
 Idzikowska Wanda (1921-2015) – 22; 23
 Idzikowska z d. Wietrzykowska Janina Halina (1900-1954) – 20; 21; 22; 23
 Idzikowski Jan (1895-1974) – 20; 21; 22; 23
 Imiołczyk Arkadiusz (1961-) – 128; 129; 133
 Imiołczyk Maciej (1985 -) – 128; 129; 133
 Imiołczyk z d. Dziengielewicz Barbara (1962 -) – 128; 129; 133

Ukończyła licencjat na Wydziale Rachunkowości i Podatków na Prywatnej Akademii w Krakowie. Pracowała w księgowości w Częstochowie. Obecnie na zasiłku przedemerytalnym. Po rozwodzie wychowała syna Macieja Imiołczyka, który mieszka w Londynie i pracuje Biurze Turytycznym jako menadżer.

Jabłońska Amelia (2017-) – 58; 59
 Jabłońska Antonina (1818 - 1819) – 70
 Jabłońska Elżbieta z d. Mroczek – 70
 Jabłońska Emilia (1836-1836) – 71
 Jabłońska Hanna (2013-) -; 58; 59
 Jabłońska Janina (1899-1908) – 72; 73
 Jabłońska Julianna (1826 - ?) – 71
 Jabłońska Kaja (2016-) – 58; 59
 Jabłońska Marcella (1827 - ?) – 71
 Jabłońska Maria (1988 -) – 58; 59
 Jabłońska Maria (2013-) – 58; 59
 Jabłońska Marianna (1808 -) - 70
 Jabłońska Martyna (1812 - 1814) – 70
 Jabłońska Teodora (1806-1810) – 70
 Jabłońska Wanda (1898-1954) 72; 73

Urodziła się w majątku rodzinnym w Uszarowie. Studiowała historię i polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W 1917 rozpoczęła działalność w POW. Została odznaczona Krzyżem Niepodległości za pracę w dziele odzyskania niepodległości i Krzyżem Walecznych. Publikowała swoje porady dla pszczelarzy w warszawskim miesięczniku *Ziemiańska Polska* *Inr 2, 1938/*. W czasie okupacji gospodarowała w rodzinnym Uszarowie, a dwór wraz z matką przeistoczyły w azyl dla osób poszkodowanych przez Niemców i gościnę dla rodziny Bojanowskich wysiedlonych z majątku Niechód w Leszczynskim. Piłnowała też, by wysiedlona młodzież uczyła się i zdawała egzaminy w Sandomierzu. Po roku 1945 pozostałości dworu w Uszarowie zostały rozebrane przez okoliczną ludność na wotny surowiec. Wanda i jej sędziwa matka Maria Jabłońska zamieszkały w skromnym mieszkaniu w Sandomierzu. Wanda (w latach 1945-47) była nauczycielką w sandomierskim liceum, później (od 1947 do 1954) kierow-

niczką Biblioteki Miejskiej im. Jana Długosza w Sandomierzu. Zmarła w roku 1954, została pochowana w grobowcu rodzinnym w Modliborzycach Opatowskich..

Jabłońska z d. Dekucińska Irena 72; 73
 Jabłońska z d. Glińska Renata – 58; 59

Urodziła się w Nowym Sączu, gdzie chodziła do szkoły podstawowej, gimnazjum i Liceum im. Jana Długosza. Maturę uzyskała w 2006 r. Później rozpoczęła studia na Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie – kierunek Turystyka i Rekreacja, którą ukończyła w 2011 r. Pracowała dorywczo w różnych firmach. W 2010 r. wyszła za mąż za Jana Jabłońskiego, kolegę z liceum. W 2016 r. urodził im się synek Adaś.

Jabłońska z d. Jelonkowska Katarzyna – 108; 109
 Jabłońska z d. Kazańska Marianna (1757-1824) – 70; 71; 72; 104; 105; 106

Jabłońska z d. Koperska Franciszka – 70
 Jabłońska z d. Koperska, 1 v. Pionka Elżbieta – 70; 71; 104; 105

Jabłońska z d. Kornacka Marianna (1799-1877) – 70; 71; 72; 73; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Jabłońska z d. Kowalczyk Katarzyna – 70; 71; 104
 Jabłońska z d. Krall Maria (1879-1951) – 108; 109
 Jabłońska z d. Leśniara Magdalena (1988 -) – 58; 59

Urodziła się w Nowym Sączu, gdzie ukończyła szkołę podstawową, Gimnazjum i Liceum im. Jana Długosza. Studiowała na Wydziale Medycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie na kierunku lekarskim. Otrzymała staż poddyplomowy w Szpitalu Wojskowym w Krakowie. W 2016 r. rozpoczęła rezydenturę i specjalizuje się w medycynie rodzinnej. W maju 2012 r. wyszła za mąż za Stanisława Jabłońskiego, w 2014 r. urodziła córkę Hanię, a w 2016 Kają.
 Jabłońska z d. Niepokojczycka Matylda (1850-1889) – 71; 106; 107; 108; 109

Jabłońska z d. n/n Marianna (1720 -) - 104
 Jabłońska z d. n/n Marianna – 70; 71; 72
 Jabłońska z d. Ryk (Ryck) Waleria (1839-1912) 72; 73; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Jabłońska z d. Sieczkowska, 1 v. Dziurewicz Katarzyna – 70

Jabłońska z d. Socha Anna – 70; 71
 Jabłońska z d. Socha, 1 v. Pionka Antonina – 70; 104; 105
 Jabłońska z d. Solarska Katarzyna – 70; 71; 104; 105
 Jabłońska z d. Szczawińska Maria (1875-1965) 72; 73
 Jabłońska z d. Wietrzykowska Michalina Józefa (1851-1871) – 12; 13; 28; 29; 65; 66; 71; 106; 107; 108; 109
 Jabłońska z d. Woyciechowska Anna (1960 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodziła się w Głucholazach. Dzieciństwo spędziła w ukochanym domu rodzinnym w Otmuchowie. Tam też uczęszczała do szkoły podstawowej. Liceum skończyła w Warszawie. Pracowała jako konserwator tkanin w PKZ. Tkaniami zajmuje się do chwili obecnej. Ma wspaniałego męża, również wspaniałą piątkę dzieci i cudowne wnuki.

Jabłońska z d. Zarzecka Bona Emilia (1854-1932) – 71; 78; 106; 107; 108; 109

Jabłoński Adam (2016-) – 58; 59
 Jabłoński Andrzej (1821-1821) – 71
 Jabłoński Antoni (ok. 1700-) – 104
 Jabłoński Antoni (1837-) – 71; 72
 Jabłoński Antoni (1896-1920) – 70; 71; 72; 73; 79; 80; 81

Urodził się w Uszarowie k/Sandomierza. Skończył średnią szkołę handlową w Radomiu i w 1913 r. rozpoczął studia na Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie. W 1914 r. wstąpił do Legionów, służył w Dywizjonie Ułanów Beliny Prażmowskiego. Jako wybitny oficer w stopniu majora zginął w ostatnich dniach wojny w 1920 r.: zmarł w szpitalu we Lwowie. Pośmiertnie awansowany na stopień podpułkownika. Pochowany w grobowcu rodzinnym w Modliborzycach k/Sandomierza. W 2008 r. odsłonięto jego pomnik w Lipniku k/Sandomierza, a w Uszarowie, w miejscu, gdzie był majątek, w którym się urodził, mieszkańcy w 2013 r. także postawili pomnik upamiętniający ich wybitnego współziomka. Więcej informacji w [Wikipedii](#):

Jabłoński Dominik (1746 - 1837) – 70; 71; 104
 Jabłoński Edward Florentyn (1838-1932) 12; 13; 28; 29; 66; 67; 71; 78; 106; 107; 108; 109

Urodził się w Przybyszewie (10.09.1838), był synem Franciszka (1797-1877) i Maryanny z Kornackich (1799-1877). Ziemiańin, ppor. weteran Powstania Styczniowego pseud. Władysław Genderek. Walczył u boku Mariana Langiewicza, bronił Św. Krzyża. Ranny pod Małogoszczą. Aresztowany i osadzony w Cytadeli Warszawskiej, majątki w Domaradzicach i Zagorzycach skonfiskowano, zesłany do Tobolska. Dzięki staraniom rodziny wrócił do majątku w Domaradzicach na ziemi sandomierskiej, gdzie oprócz pracy na roli poświęcił się propagowaniu oświaty oraz idei niepodległościowych wśród okolicznych włościan. W podeszłym wieku zamieszkał w Radomiu na ul. Moniuszki 17. Zbierał fundusze na wojsko polskie walczące z bolszewikami w czasie wojny 1919/1920. Za zasługi na polu chwały odznaczony Krzyżem Niepodległości z Mieczami i Krzyżem Walecznych. Był trzykrotnie żonaty: z Michaliną Wietrzykowską, Matyldą Niepokojczycką i Boną Zarzecką. Doczekał się pięciorga dzieci: Matylda, Władysław, Stefan, Zofia, Maria. Zmarł w Radomiu (01.04.1932), pochowany na cmentarzu św. Wacława.

Jabłoński Erazm Antoni (1837-1837) - 71
 Jabłoński Franciszek (1797-1877) - 70; 71; 72; 73; 104; 105; 106; 107; 108; 109
 Jabłoński Franciszek (1816 - ?) – 70
 Jabłoński Jan (1985 -) – 58; 59

Urodził się w Warszawie, gdzie rozpoczął naukę w szkole podstawowej. W 1997 r. rodzice przeprowadzili się do Czaczowa k/Nowego Sącza. Tam chodził do klas szóstej, siódmej i ósmej i ukończył szkołę podstawową. Kontynuował naukę w Nowym Sączu, w Liceum im. Jana Długosza, gdzie zdał maturę w 2004 r. Następnie studiował

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 158 -

na Uniwersytecie Jagiellońskim matematykę teoretyczną, gdzie dyplom magisterski uzyskał w 2010 r., a w 2012 - dyplom magistra informatyki. Po skończeniu studiów założył własną firmę informatyczną FX- craft ze specjalizacją oprogramowania dla rynku Forex.

Jabłoński Jędrzej (1784-1851) – 70; 71; 104; 105
Jabłoński Józef Zdzisław (1901-1940) 72; 73

Urodzony przypuszczalnie w rodzinnym majątku w Uszarowie k/Sandomierza. Wykształcony muzycznie, pięknie grał na fortepianie. Odziedziczył majątek Uszarów, w którym gospodarował. W roku 1920 służył w 11 p. ul., następnie w 2 pap. Przeniesiony do rezerwy w 1928. Odbył ćwiczenia rezerwy jako dca plut. w 3 pal i 23 pal. Ukończył w Szkole Gazowej kurs obrony pgaz dla oficerów rezerwy. 1940 – zginął zamordowany w siedzibie NKWD w Charkowie. Pochowany na cmentarzu na Piatichatkach w Charkowie. Lista Katyńska – Charków, L.S. 3962; CAW, Ap 1132, ID: Katyń 5335. Pośmiertnie mianowany na stopień porucznika.

Jabłoński Józef (1831-1898) - 70; 71; 72; 73; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Jabłoński Kacper (2007 -) – 58; 59

Jabłoński Leopold Jędrzej (1820 - ?) 71

Jabłoński Łukasz (1787-1857) – 70

Jabłoński Marcin (1990 -) – 58; 59

Jabłoński Paweł (1782-1855) – 70; 71; 104; 105

Jabłoński Seweryn Prosper (1834-1834) 71

Jabłoński Stanisław (1987 -) – 58; 59

Ur. w Warszawie, gdzie rozpoczął naukę w szkole podstawowej. W 1997 r. rodzice przeprowadzili się do Czarczowa k/Nowego Sącza, gdzie ukończył szkołę podstawową. Kontynuował naukę w Nowym Sączu, w Gimnazjum i Liceum im. Jana Długosza, gdzie zdał maturę w 2006 r. Następnie ukończył studia na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska na Akademii Górniczo Hutniczej w Krakowie, gdzie uzyskał tytuł magistra inżyniera w 2011 r. W 2012 rozpoczął pracę w firmie Geokrak. W maju 2012 r. ożenił się z Magdaleną Leśniarą. Ojciec dwóch córek: Hani i Kai.

Jabłoński Stefan (1875-1924) – 108; 109

Jabłoński Tomasz (1795 1857) – 70

Jabłoński Tomasz (1954 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Jabłoński Tomasz Sylwester (1823 - ?) – 71

Jabłoński Wacław (1909-1980) książd – 108; 109

Jabłoński Walenty (1751-1831) – 70; 71; 72; 104; 105

Jabłoński Walenty (1826-1826) – 71

Jabłoński Władysław (1873-1952) – 108; 109

Jabłoński Zdzisław (1863-1934) – 72; 73

Jacobson Arthur – 66; 67; 66a; 67a

Jacobson Lovi (1975 -) – 66; 67; 66a; 67a

Jacobson z d. Kloczkowska Helena (1956 -) – 66; 67; 66a; 67a

Jagielska (1-o v.), Bojanowska (2-o v.) z d. Jabłońska Kazimiera (1858-1934) - 72; 73; 84

Jagielska z d. Jabłońska Marianna Weronika (1830-1892) – 71; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Jagielski Edward (1850-1879) - 72; 73; 84

Jagielski Józef (1828 - 1894) - 71; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Jaśkowicz – 136; 137

Jaśkowicz z d. Szindler Agnieszka (1987-) – 136; 137

Jaworowska Aleksandra (2013-) – 130; 131; 132

Jaworowska Maria (Morelka) (1953 -) – 130; 131; 132

Jaworowska z d. Dymek Anna (1978 -) – 130; 131; 132

Jaworowska z d. Treutler Janina (1923-2006) – 130; 131; 132

Jaworowski Andrzej (1910-1999) – 130; 131; 132

Jaworowski Andrzej (1978 -) – 130; 131; 132

Jaworowski Andrzej (Satała) (1952 -) – 130; 131; 132

Jaworowski Jakub (2007 -) – 130; 131; 132

Jedynak Dominika (1996 -) – 87; 90; 91

Jedynak Janusz (1962 -) – 87; 90; 91

Jedynak z d. Dworska Anna Maria (Karolina) (1961 -) – 87; 90; 91

Kajetanowicz Ada – 22; 23

Kajetanowicz Krzysztof – 22; 23

Kajetanowicz Nina – 22; 23

Kajetanowicz z d. Missala Weronika – 22; 23

Kamińska (1-o v.), Rozmiarok (2-o v.) z d. Egiejman Janina (1918-2008) – 96; 97

Urodziła się w Radomiu. Chodziła do szkoły podstawowej i Gimnazjum im. Marii Konopnickiej w Radomiu. Maturę uzyskała w 1937 r. Po maturze na rok wyjechała do Teheranu do swojego wujka Ksawerego Zalewskiego, który był tam dyplomatą. W czasie wojny wyszła za mąż za Andrzeja Kamińskiego. W 1944 roku oboje zostali aresztowani za przynależność do AK. Po obozie w Ravensbrück w 1945 r. znalazła się w Szwecji, po czym wróciła do kraju i odnalazła męża. Oboje rozpoczęli i ukończyli studia prawnicze na Uniwersytecie Poznańskim. Początkowo pracowała w Poznaniu w Instytucie Przemysłu Włókien Łykowych, gdzie poznała Andrzeja Rozmiarok, za którego wyszła za mąż, po rozwodzie z Andrzejem Kamińskim. Po 1956 roku pracowała jako redaktor w Wydawnictwie Poznańskim. W latach 1980 -1981 aktywna działaczka Solidarności, a po 1989 r. współpracowała z Biurem Rzecznika Praw Obywatelskich. Pochowana w rodzinnym grobowcu w Radomiu.

Kamińska Wanda z d. Łuczniak (1949 -) – 96; 97

Urodziła się w Łodzi. Wkrótce rodzina przeniosła się do Warszawy, gdzie Wanda chodziła do podstawowej szkoły muzycznej w klasie fortepianu, uzyskując w 12. roku życia Stypendium Chopinowskie. W tym wieku przeważało jednak zainteresowanie naukami ścisłymi, a w szczególności fizyką. Maturę w Liceum im. K. Hoffmanowej uzyskała w 1967 r., a Wydział Fizyki UW ukończyła w 1972 r., po czym

podjęła pracę nauczyciela w Liceum im. Stefana Batorego. Zaangażowała się w prace nad podnoszeniem kwalifikacji nauczycieli fizyki. W 1981 r. została wybrana do Zarządu Głównego PTF (Polskie Towarzystwo Fizyczne). W 1983 r. opuszcza Polskę, by udać się do Francji, do męża. Tu jako fizyk kontynuuje karierę naukową wznawiając studia na Uniwersytecie Paris 7, by w 1991 r. obronić doktorat. Zostaje natychmiast zatrudniona jako wykładowca na Uniwersytecie w Reims, pracując jednocześnie na macierzystej uczelni Paris 7, gdzie prowadzi badania w dziedzinie studiów nad rozumowaniem w fizyce.

Kamiński Andrzej (1920-1985) – 96; 97

Urodził się w Warszawie w rodzinie lekarzy. Maturę zdaje w 1939 roku w Liceum im. Stefana Batorego. W czasie wojny bierze udział w kampanii wrześniowej, później w AK. Aresztowany w 1944 r. i wywieziony do obozu koncentracyjnego w Gross-Rosen. Po powrocie do kraju studiuje prawo na Uniwersytecie w Poznaniu. Więcej informacji w Wikipedii.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Andrzej_J._Kamiński

Kamiński Piotr (1949 -) – 96; 97

Urodził się w Warszawie. Do szkoły podstawowej i liceum chodził w Poznaniu. Maturę w 1967 r. uzyskał w Liceum im. Karola Marcinkowskiego. Studia na wydz. Filologii Romańskiej Uniwersytetu Warszawskiego ukończył w 1973 r. Już na pierwszym roku studiów nawiązał współpracę z Programem III Polskiego Radia, gdzie prowadził audycje muzyczne (1969-1981), a w 1979 z Państwową Wyższą Szkołą Teatralną w Warszawie, gdzie jako wykładowca prowadził zajęcia z historii muzyki i opery. W 1981 r. wyjechał do Francji z Romanem Polańskim, który zaangażował go jako tłumacza i konsultanta. Pozostał już na stałe we Francji, gdzie rozpoczęła się jego kariera najpierw jako polskiego dziennikarza radiowego, następnie jako krytyka muzycznego i tłumacza sztuk teatralnych, w szczególności Szekspira. Po 2000 r. współpracował we Francji i w Polsce z Andrzejem Sewerynem, z Janem Englerem, Agnieszką Holland i innymi. W języku francuskim napisał 1800 stronicowy przewodnik operowy, który w języku polskim („Tysiąc i jedna opera”) ukazał się w 2008 roku, zdobywając Nagrodę im. Wojciecha Bogusławskiego. W 1997 roku odznaczony francuskim orderem Sztuki i Literatury, a w dalszych latach otrzymuje polskie nagrody (Złoty Mikrofon, ZAIKS-u za przekłady Szekspira.) Więcej informacji w Wikipedii pod „Piotr Kamiński krytyk” https://pl.wikipedia.org/wiki/Piotr_Kamiński

Kardasz Michał (1988-) – 88; 89

Kardasz Sławomir (1948-) – 88; 89

Karolczak Elżbieta – 124; 125

Karolczak Jacek – 124; 125

Karolczak Krzysztof – 124; 125

Karolczak Tomasz – 124; 125

Karolczak z d. Targowska Anna Janina (1926 -) – 124; 125

Karwiński – 106; 107

Kazańska z d. Wrzesińska Teofila Marcela (1846 -) – 104; 105; 106; 107

Kazański Antoni (1845-) – 104

Kielanowska z d. Malanowska Helena – 107

Kielanowski Tadeusz – 107

Kierznowska z d. Olszowska Barbara (1937-) – 124; 125

Kierznowski Jan (1928 -) – 124; 125

Kijowska z d. Zalewska Krystyna (1918-2009) 106; 107

Kijowski Tadeusz (1904-1982) – 106

Klimko Antoni (2001-) – 128; 129; 133

Klimko Franciszek (2006-) – 128; 129; 133

Klimko Grzegorz – 128; 129; 133

Klimko Klara (2010-) – 128; 129; 133

Klimko z d. Borkowska Justyna (1971-) – 128; 129; 133

Ukończyła politologię na Uniwersytecie Gdańskim. Jest instruktorem jogi. Ma własną salę w Sopocie, w której prowadzi zajęcia uprawiania jogi. Rozwodził się z mężem i sama wychowuje trójkę dzieci.

Kloczkowska Helen Marie (1956-) – 66; 67; 66a; 67a

Kloczkowska z d. Reina Ortiz Cordero (1934 -) – 66; 67; 66a; 67a

Kloczkowska z d. Zajączkowska Helena (1905-1944) – 66; 67; 66a; 67a

Kloczkowski Daniel Hubert (1955 -) – 66; 67; 66a; 67a

Kloczkowski David Alan (1961 -) – 66; 67; 66a; 67a

Kloczkowski Henryk (1902-1962) – 66; 67; 66a; 67a

Urodził się w Sankt Petersburgu. W 1921 uczył się w Wielkopolskiej Szkole Piechoty w Bydgoszczy, a od 1922 kontynuował naukę w Szkole Oficerskiej Marynarki Wojennej w Toruniu. Po ukończeniu szkoły oficerskiej rozpoczął pracę w marynarce, uzyskując stopień komandora. W czasie II wojny światowej Komandor podporucznik Marynarki Wojennej II RP, dowodził ORP "Orzeł". Historia ta opisana jest w [Wikipedii](#), choć wydaje się, że wszystkie okoliczności nie zostały wyjaśnione.

Kloczkowski Witold (1929 -) – 66; 67; 66a; 67a

Kloczkowski Witold Henry (1954 -) – 66; 67; 66a; 67a

Kłockocka z d. Zychowicz Helena (1863-1947) – 104; 106; 107

Kłockocki Władysław (1855-1924) – 104; 106; 107

Kłosińska Ewa (2004 -) – 52; 53

Kłosińska z d. Waltenberger Inga (1981 -) – 52; 53

Urodziła się w Zabrze. W Warszawie chodziła do Liceum im. Stanisława Staszica o profilu matematyczno-fizycznym, gdzie uzyskała maturę w 1993 roku. Następnie rozpoczęła studia na Akademii Medycznej na Wydziale Lekarskim Neonatologii (noworodki). Doktorat zrobiła w 2008 roku, a specjalizację w 2012 r. Pracowała w szpitalu ginekologiczno-polożniczym w Warszawie przy ul. Karowej w Klinice Neonatologii i Intensywnej Terapii Noworodka. Od 2013 r. pracuje na 1/2 etatu w poradniach neonatologicznych.

Kłosiński Adam (2006 -) – 52; 53

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 159 -

Kłosiński Krzysztof (2009 -) – 52; 53

Kłosiński Michał (1973 -) – 52; 53

Urodził się w Warszawie. W Warszawie chodził do Liceum im. Stanisława Staszica, którą ukończył w 1992 roku. W szkole wyczynowo uprawiał piłkę ręczną – należał do klubu „Warszawianka”. Ukończył studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego w 1997 roku. Jest specjalistą od Prawa Podatkowego. Pracuje w DELOITTE Kochanowska z d. Targowska Aniela (1843-1877) 112; 113

Kochanowski 112; 113

Konarska Izabela (2006 -) – 20; 21

Konarska Róża (2003 -) – 20; 21

Konarska z d. Moors Aleksandra (1970 -) – 20; 21

Konarski Ignacy (2000 -) – 20; 21

Konarski Ksawery (1968 -) – 20; 21

Konieczny Franciszek (1933-1993) – 136; 137

Konieczny z d. Hirschberg Elżbieta (1931-2014) – 136; 137

Konopka z d. Targowska Maja (2001-) – 120; 121

Kość Aliana (2018-) – 20; 21

Kość Antoni (1986-) – 20; 21

Skrzypek, od 2015 członek Orquesta Sinfónica de Euskadi (Hiszpania). Ur. w Warszawie. 2003 matura w Państwowym Zespole Szkół Muzycznych nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie. Studia kolejno w Institut Supérieur de Musique et Pédagogie (IMEP) w Namur (Belgia), w Conservatoire Royal w Liège (Belgia) i w Conservatorium Maastricht (Holandia), zakończone magisterium w 2011 roku. Po studiach pracował w Aachen (Niemcy) i Liège, a obecnie w Hiszpanii, gdzie oprócz gry w orkiestrze realizuje się jako kameralista. Wolny czas najchętniej spędza z rodziną odkrywając piękne miejsca. Amator gier planszowych, dobrych filmów i książek.

Kość Jan (2016-) – 20; 21

Ur. w San Sebastián. Syn Zofii i Antoniego Kościów.

Kość Michał (1954-) – 20; 21

Szczęśliwy mąż, ojciec i dziadek. Magisterium na Wydziale Fizyki UW, doktorat w IPPT PAN. Zawodowo realizował się w pracy naukowej (Warszawa, Kioto, Minneapolis), a po piętnastu latach w PAN poświęcił się zarządzaniu. Kieruje oddziałem jednej z największych na świecie firm tłumaczeniowych. Ciągłe szuka nowych wyzwań, zwłaszcza dla własnej żony i dzieci. Lubi słońce, podróże, książki biograficzne i muzykę.

Kość z d. Borowska Magdalena (1958-) – 20; 21

Ur. w Warszawie, od 1982 żona Michała Kościa. Dwoje dzieci: Paulina (1984) i Antoni (1986). Z zawodu tłumacz (Romanistyka na UW), z zamiłowania ogrodnik i pani domu oraz psa ;), trochę artystyczna dusza. Długie lata śpiewała w chórach (chór Szkoły Muzycznej im. Elsnera w Warszawie, a potem UW i Warszawski Chór Nauczycielski), a obecnie oddaje się sztuce plastycznej. Zajmuje

się ikonografią, ceramiką i malarstwem, głównie olejnym. Lubi kuchnię, podróże, poznawanie świata i ludzi.

Kość z d. Janiszewska Zofia (1989-) – 20; 21

Ur. w 1989 w Krakowie. 2008 matura w Liceum Ogólnokształcącym nr 7 im. Zofii Nałkowskiej w Krakowie. 2015 dyplom magistra - Politechnika Krakowska kierunku Inżynieria Środowiska. Od dziecka związana z fundacją l'Arche, zawsze aktywna społecznie. Góry i narty to jej żywioł, jest instruktorem narciarskim. Lubi aktywnie spędzać czas, turystyka to jej pasja. Pociąga ją zwłaszcza Skandynawia.

Kowalska Coraly (1996-) – 130; 133

Kowalska Sabrina (1993-) – 130; 133

Kowalska Samantha (1993-) – 130; 133

Kowalska z d. Allard Odile – 130; 133

Kowalska z d. Kamińska Halina – 130; 133

Kowalska z d. Werla Maria (1921-2015) – 130; 131; 133

Kowalski Kacper (2012-) – 130; 133

Kowalski Kazimierz (- 1973) – 130; 131; 133

Kowalski Lech (1950-) – 130; 133

Kowalski Marcin (1978-) – 130; 133

Kowalski Paweł (1981-) – 130; 133

Kowalski Ryszard (1958-) – 130; 133

Kowalski Sewi Luis (1995-) – 130; 133

Kowalski Tadeusz (1952-) – 130; 133

Kozłowska z d. Targowska Małgorzata (1984 -) – 87; 88; 89

Kozłowska Zofia – 87; 88; 89

Kozłowski Tomasz – 87; 88; 89

Kraińska z d. Budzińska Maria (1894-1987) – 66; 67

Kraiński Edmund (1887-1965) – 66; 67

Syn Wincentego i Heleny z Szumlańskich. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia rzeźbiarskie w Paryżu (był uczniem Augusta Rodin), których nie ukończył z powodu złego stanu zdrowia. Gospodarował w rodzinnym majątku Leszczowate (pow. Ustrzyki Dolne). Po śmierci ojca (1924) objął majątek Perespa. W 1933 r. zapoczątkował hodowlę koni arabskich. Za działalność społeczną odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi. Po wkroczeniu Armii Radzieckiej schronił się w Leszczowie (pow. Sokal), w majątku swego szwagra, Romana Żurowskiego, który w 1926 r. wybudował znaną później fabrykę samodziółów „Leszczków”. Mieli też, przed wojną, dużą sieć sklepów firmowych w Warszawie i innych miastach. Kraińscy przenieśli się do Warszawy, gdzie utrzymywali się ze sprzedaży materiałów w „sklepie leszczowskim” do czasu jego konfiskaty w 1942 r. Następnie Edmund zatrudniony został w Brzeziu (ostatni administrator), w majątku Wietrzykowskich, krewnych swojej żony. Po parcelacji Brzezia Kraińscy zamieszkali w Bytomiu, a później Edmund został zatrudniony w niemieckim majątku Zdrojówek, z którego po paru latach został zwolniony z powodu swego pochodzenia. Pod koniec życia Kraińscy przenieśli się do Gdańska, gdzie zmarli i zostali pochowani na cmentarzu

w Srebrzysku (?). Ożeniony z Marią Budzińską (1894-1987); mieli trzech synów: Jerzy (1920-2012), który od czasu wojny pozostał w Anglii (patrz biogram w *Indeksie*), Leszek (1924-1944) zginął w Powstaniu Warszawskim, Stanisław (1928 -) mieszkał w Wybżeżu (?).

Kraiński Jerzy (1920-2012) – 66; 67

Urodził się w majątku Leszczowate, pow. Ustrzyki Dolne. W 1937 r. był studentem Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni, po czym rozpoczął prace na morzu. Druga Wojna Światowa zastała go we Francji i tam wstąpił do Wojska Polskiego. Po upadku Francji ewakuowany i internowany w Algierii, z której udało mu się dostać do Anglii, do Londynu, gdzie mieszkał do śmierci w 2012 roku. Więcej informacji w [Wikipedii](#).

Kraiński Leszek (1923-1944) – 66; 67

Kraiński Stanisław (1928-) – 66; 67

Krajewska Krystyna (1992-) – 30a; 31a

Krajewska z d. Łempicka Joanna (1957 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Krajewski Adam (1953 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Krajewski Kazimierz (1994 -) – 30a; 31a

Kraus Adam (1943 -) – 116; 117; 119

Kraus Maciej (1969 -) – 116; 117; 119

Kraus Magdalena (1997 -) – 116; 117; 119

Kraus z d. Dakowicz Maria (1946 -) – 116; 117; 119

Kraus z d. Piątek Bożena (1967-) – 116; 117; 119

Krawczyk Krzysztof (1964-) – 88; 89

Krawczyk Krzysztof (2006-) – 88; 89

Krawczyk z d. Wasilewska Katarzyna (1967-) – 88; 89

Kruszewska Marta (1995 -) – 52; 53

Kruszewska z d. Dudek Eleonora (1930 -) – 50; 51; 52; 53

Urodziła się w Wyrzysku w woj. bydgoskim, tam chodziła do szkoły podstawowej, a do liceum w Bydgoszczy. W 1951 r. rozpoczęła studia w Gdańskim Uniwersytecie Medycznym. W 1954 r. poznała na studenckiej zabawie swojego przyszłego męża Jana Kruszewskiego, w 1955 r. odbył się ich ślub. Była bardzo dobrą studentką. Doktorat obroniła w 1966 r. i w tym samym roku otrzymała stypendium naukowe w Pradze, co na ówczesne czasy było niesłychanym wyróżnieniem. Rodzina Eli wymagała pomocy. Rodzice sprowadzili się z Wyrzyska do córki. Oboje schorowani potrzebowali opieki, którą zapewniała im Ela w miarę swoich możliwości. Wkrótce zmarli, a Ela wzięła do domu siostrę swego ojca, której stan był bardzo ciężki, a opieka nad nią wymagała od Eli heroicznego poświęcenia. Kruszewska z d. Dwornik Jolanta (1960 -) – 52; 53

Kruszewska z d. Stachowicz Gabriela (1967 -) – 52; 53

Kruszewska z d. Woyciechowska Kalina (Zofia Fortunata) (1903-1929) – 28; 29; 48; 49; 50; 51; 52; 53; 54; 56; 58

Urodziła się w Nosowie, majątku, który jej ojciec dzierżawił od Rosjanina, posiadającego majątek odebrany uczestnikowi Powstania w 1863 r. Tuż przed 1914 roku Rodzice Kaliny kupili duży majątek książąt Woronieckich,

Kanie k/Rejowca. Miała dwóch młodszych braci: Włodzimierza, urodzonego w 1910 r., jeszcze w Nosowie, i Macieja z 1917, już w Kaniem. Po trudnościach wojny Kalina dorastała w ciepłarnianych warunkach. W Kaniem zawsze było dużo gości: zabawy, polowania. Do szkoły chodziła w Radomiu, mieszkając u swojej cioci, Leokadii Zalewskiej, a później na pensji panny Plater w Warszawie. Pasją jej była jazda konna, pięknie haftowała. Bardzo ładna, miała duże powodzenie u mężczyzn, ale decyzję, za kogo ma wyjść za mąż, jak przypuszczam, podejmowała za nią przedsiębiorcza matka. W 1928 r. wyszła za mąż za Stanisława Kruszewskiego, a w 1929 r. zmarła przy urodzeniu synka, Jana. Pochowana na Powązkach w Warszawie

Kruszewska Zofia (1999 -) – 52; 53

Kruszewski Jan (1929-2012) – 50; 51; 52; 53; 54

Urodził się w Warszawie. Matka zmarła przy jego urodzeniu, a babka, Zofia Woyciechowska zajęła się jego wychowywaniem. Zamieszkał w miejscowości Kanie, w majątku dziadków, gdzie uczył się w domu, częściowo w wiejskiej szkole, częściowo przez zaangażowaną nauczycielkę. Okupację spędził w Kotlicach, w majątku swojego ojca. Po reformie rolnej znalazł się w Kielcach, gdzie zaczął chodzić do liceum. Niestety bez powodzenia, bo zamiast uczyć się, zajmował się w zespole szkolnym grą na akordeonie. Przeniósł się więc do swoich dziadków, do Gdańska. Tam w 1948 r. zdał maturę w liceum fizyczno-matematycznym i rozpoczął studia na Wydz. Mechanicznym Politechniki Gdańskiej. W 1954 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera mechaniki. Ożenił się w 1955 r. Stopień doktora uzyskał na Wydz. Budowy Maszyn w 1966 r. a doktora habilitowanego w 1972. W 1976 otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1989 r. – profesora zwyczajnego. Wykładał na Politechnice Gdańskiej. Jego specjalnością, którą rozwijał, była metoda sztywnych elementów skończonych. Wypromował wielu doktorantów, którzy metodę tę pogłębili i rozpowiechnili.

Kruszewski Maciej (1960 -) – 52; 53

Kruszewski Michał (2002 -) – 52; 53

Kruszewski Piotr (1965 -) – 52; 53

Kruszewski Rafał (2004 -) – 52; 53

Kruszewski Stanisław (1889-1986) – 28; 29; 50; 51; 52; 53; 54; 56; 58

Urodził się w Ratajach k/Wąchocka w wielodzietnej rodzinie Stefana i Franciszki Kruszewskich, W dzieciństwie został oddany na wychowanie do bezdzietnej siostry swojej matki, Walentyny Majewskiej. Używał nazwiska Kruszewski, Majewski. Odziedziczył po dziadkach Chelińskich majątek Kotlice. Ukończył Studium Rolnicze na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1928 roku ożenił się z Kaliną Woyciechowską, która w 1929r. zmarła przy urodzeniu syna Jana. Syna wychowywała matka żony, Zofia Woyciechowska, a on gospodarował w Kotlicach do 1945 roku. Po parcelacji przeniósł się do Kielc. Miał trudności w znalezieniu pracy odpowiedniej

INDEX do DRZEWIA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 160 -

do jego kwalifikacji, z powodu pochodzenia, zaangażowania w życie Kościoła i swojej autentycznej pobożności. Jakiś czas pracował w Golejewie k/ Gopła. W 1942 r. ożenił się powtórnie i miał córkę Barbarę. Pochowany został na cmentarzu w Kielcach.

Kruszewski Wojciech (1991 -) – 52; 53

Lesiewicz Marta – 16; 17

Lesiewicz Stefan – 16; 17

Lesiewicz z d. Żerańska Zofia (1906-1999) – 16; 17

Lesisz Maciej (1964 -) – 128; 129; 133

Urodził się w Wałbrzychu. Maturę zdaje w Nysie, po czym dostaje się na studia medyczne we Wrocławiu, które kończy jako lekarz stomatolog. Po trzech latach pracy zdaje egzamin specjalizacyjny z chirurgii stomatologicznej. W 1988 roku żeni się z koleżanką ze studiów Joanną Pasternak. Mieszkają w Lubinie, gdzie wraz z żoną prowadzą własną przychodnię stomatologiczną. Mają dwóch synów: Marcin - absolwent Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi, obecnie student drugiego roku Wydziału Operatorского Szkoły Filmowej w Katowicach. Wojciech – student pierwszego roku Wydziału Informatyki Politechniki Wrocławskiej.

Lesisz Marcin (1990 -) – 128; 129; 133

Lesisz Witold (1939-) – 128; 129; 133

Urodził się w Dolsku k/Kobrynia na Kresach Wschodnich, gdzie ojciec jego, Tadeusz, pracował jako leśniczy. W 1940 roku rodzice jego wraz z rocznym Witkiem zostali wywiezieni do Związku Radzieckiego w okolice Archangielska, potem do Kazachstanu. Koszmarne warunki, w jakich tam udało im się przeżyć, opisała żona Witolda, Hanna Lesisz, na podstawie dokumentów i wspomnień rodziny Witolda. Po wielu perypetiach rodzina Witolda dotarła do Polski w październiku 1945 roku i osiedliła się w okolicach Nowej Rudy. Ojciec jest nadleśniczym w Jurgowie, a Witold w 1956 roku zdaje maturę w Nowej Rudzie. Studia medyczne kończy we Wrocławiu w 1962 roku i w tym samym roku żeni się z Hanną Lesisz. Specjalizację z ginekologii i położnictwa uzyskuje po 6 latach pracy w Oddziale Ginekologii w Nysie. Pracuje w Szpitalu Powiatowym w Nysie jako zastępca ordynatora w Oddziale Ginekologii i Położnictwa. Witold w 2006 r. przechodzi na emeryturę i nadal pracuje w powiatowym szpitalu w Nysie, ale w mniejszym wymiarze godzin.

Lesisz Wojciech (1995 -) – 128; 129; 133

Lesisz z d. Pasternak Joanna – 128; 129; 133

Urodziła się w Krakowie. Ojciec po AGH. Matka - lekarz stomatolog. liceum ogólnokształcące ukończyła w Lubinie, Studia Medyczne we Wrocławiu w roku 1989. W czasie studiów ślub z Maciejem Lesiszem. Mają dwóch synów.

Lesisz z d. Treutler Hanna (1938 -) – 128; 129; 133

Urodziła się w Częstochowie. Po śmierci ojca, 6-letnią Hanię wychowuje stryj Zdzisław w Krakowie, gdzie chodzi do szkoły podstawowej. Maturę zdaje w Liceum im. Julii

Słowackiego w Częstochowie w 1956 roku. Na Akademię Medyczną we Wrocławiu dostaje się w 1957 roku. W trakcie studiów poznaje Witolda Lesisza, za którego wychodzi za mąż w 1962 po czwartym roku nauki. Dwa lata później rodzi syna Macieja. Dyplom lekarza uzyskuje w 1965 roku. Specjalizuje się w pediatrii w Szpitalu Powiatowym w Nysie. Egzamin specjalizacyjny zdaje w roku 1970. Już jako pediatra pracuje w jednej z przychodni pediatrycznej w Nysie. Na emeryturę przechodzi w roku 2000. Nadal jest czynna zawodowo jako pediatra. W latach osiemdziesiątych aktywnie włączyła się w pomoc osobom represjonowanym, internowanym w nyskim więzieniu.

Lipińska z d. Targowska Balbina – 124a

Lipiński – 124a

Lisak (1-o v.), Chłopicka (2-o v.), z d. Sitarska Kinga (1969-) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132; p. Chłopicka

Lisak Rafał (1967 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Lisak Wiktoria (1992 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Urodziła się w Krakowie. Chodzi do prywatnej Szkoły Podstawowej im. Noblistów Polskich, później do VII Prywatnego Gimnazjum, do Liceum Ogólnokształcącego im. Króla Jana Sobieskiego, a maturę zdaje w 2011 r. w Akademickim Liceum nr. 8 w Krakowie. Podejmuje studia na AGH na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska ze specjalnością Ochrony Środowiska. W 2015 r. uzyskała stopień inżyniera, a równocześnie ze studiami magisterskimi zapisuje się na Uniwersytet Rolniczy, na Wydział Odnawialnych Źródeł Energii. Jest instruktorem narciarstwa i żeglarstwa w firmach Yeti i Biegun Sport.

Lissowska z d. Targowska Marta (1946 -) 112; 113

Lissowski Jerzy 112; 113

Lucińska Anna Dorota (1957 -) – 22; 23

Ur. w Łodzi i całe życie związała z tym miastem. Po ukończeniu XIX L.O. im. Adama Mickiewicza studiowała na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Łódzkiego. Uzyskała tytuł mgr geografii. Pracowała w jednostkach architektoniczno-urbanistycznych: Biurze Programowania i Projektowania Rozwoju Łodzi (późniejszym Biurze Rozwoju Łodzi – Urbanistyka i Komunikacja) w zespołach Ochrony Środowiska jako projektant-ekofizjograf oraz w Wojewódzkim Biurze Planowania Przestrzennego w Piotrkowie Trybunalskim, w Pracowniach Projektowych w Łodzi jako projektant programista. Aktualnie pracuje w administracji szkoły zawodowej (dawnej włókienniczej – jednej z najstarszych szkół zawodowych w Polsce), w której przed wojną pracował jej dziadek, Stefan Luciński. Spełnia się w realizacji misji promowania wśród młodzieży zawodu włókiennika. Jej pasją było zawsze działanie społeczne, w okresie szkolnym realizowane poprzez pracę w harcerstwie, później w szeregu stowarzyszeń, Radzie Osiedla,

Radzie Miejskiej w Łodzi. Była radną IV i V kadencji w latach 2002-2010. W ostatnim czasie wykonuje ponownie funkcję radnej Rady Miejskiej w Łodzi od 30.12.2015 r. (VII kadencji). Interesuje się turystyką, fotografowaniem, wideofilmowaniem.

Lucińska z d. Rokke Wiesława (1933 -) – 20; 21; 22; 23

Ur. w Łodzi. Po wysiedleniu w 1941 r. z własnego domu wraz z rodzicami przebywała w kolejnych niemieckich obozach przejściowych w Łodzi, skąd rodzina została wywieziona do wsi Wilkołazy w woj. lubelskim. Po uzyskaniu pozwolenia na wyjazd do Generalnej Guberni, zamieszkała u siostry swej matki w Piotrkowie Trybunalskim. Tu uczęszczała do szkoły powszechnej i na tajne komplety. Po zakończeniu wojny w 1945 r. wróciła z rodziną do Łodzi. Rozpoczęła naukę w najlepszej prywatnej szkole, w Gimnazjum Heleny Miklaszewskiej. Po 3 latach nauki zmuszona była zmienić szkołę, gdyż przelożona, H. Miklaszewska, nie wyraziła zgody na upaństwowienie szkoły, którą ostatecznie zamknięto. Dalszą naukę kontynuowała w państwowym gimnazjum i liceum do matury w 1951 r. W tymże roku została przyjęta na Wydział Elektryczny Politechniki Łódzkiej, który ukończyła w 1956 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera elektryka ze specjalnością elektrotermia. W tymże roku wyszła za mąż za Jerzego Lucińskiego, asystenta na Wydziale Elektrycznym. W 1957 r. urodziła im się córka Anna. Zaczęła pracę zawodową w Wojewódzkim Biurze Projektów, później w Zakładach Przemysłu Dziewiarskiego jako konserwator urządzeń elektronicznych. Pracowała również m.in. w Łódzkich Zakładach Radiowych, w Technikum Łączności jako nauczyciel, w Przemysłowym Instytucie Automatyki i Pomiarów w Warszawie – Oddz. w Łodzi, początkowo na stanowisku asystenta, później adiunkta, w Centralnym Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Maszyn Włókienniczych na stanowisku konstruktora. Pracę zawodową zakończyła w 1989 r. na stanowisku głównego specjalisty ds. kontroli jakości w Polskim Komitecie Normalizacji, Miar i Jakości. Była członkiem sekcji elektroniki Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz zespołu tłumaczy NOT. Interesuje się turystyką krajową i zagraniczną. Ukończyła kurs pilotów wycieczek zagranicznych oraz wiele kursów językowych.

Lucińska z d. Wietrzykowska Wanda (1890-1977) - 20; 21; 22; 23

Luciński Jerzy (1930 -) – 22; 23

Luciński Stefan (1889 – 1964) – 20; 21; 22; 23

Łada Aleksandra (1985 -) – 108; 109 – Gola z d. Łada

Łada Andrzej (1954 -) – 108; 109

Łada Anna (1952 -) – 108; 109 – p. Hyde Anna

Łada Anna (1980 -) – 108; 109

Łada Jerzy (1921-2009) – 108; 109

Łada Karolina (1981 -) – 108; 109

Łada Katarzyna (1983 -) – 108; 109

Łada Ryszard (1957 -) – 108; 109

Do: Maria Łempicka <marlempicka@gmail.com>

CC: Richard Lada

Droga Ciociu,

Przepraszam najmocniej za długie oczekiwanie na odpowiedź na ostatni Cioci mail. Akurat byliśmy za granicą na wakacjach kiedy dotarł do mnie. Potem po powrocie musiałem skończyć pilny projekt. W każdym razie próbuję teraz odpowiedzieć na niektóre pytania.

Wnuki: Adam Ryszard Lada-Gola się urodził 17 października 2013. Maria Helena 19 kwietnia 2015. Ostatnie zdjęcie Marii było zrobione wkrótce przed wystąpieniem do Cioci.

Data urodzenia Tomka: Nie znam. Muszę się dowiedzieć.

Stosunki z moim rodzeństwem są jak najbardziej dobre, ale prawdę mówiąc bardzo rzadko mamy kontakt ze sobą. Mniej więcej raz do roku mam kontakt z Andrzejem, a jeszcze rzadziej z Anną, chyba że jadę do Oregonu, gdzie mieszkają, i wtedy się spotykamy. Jeden problem to różnica czasowa między nami - aż 9 godzin. Po drugie, niestety nie mamy zwyczaju pisania do siebie. Jeśli już, to ja do nich z życzeniami na ich urodziny i od czasu do czasu telefonuje do Andrzeja.

Czym się zajmują?

Andrzej (ur. 29 sierpnia 1954) ma własną małą firmę budowlaną. Robi remonty, itp. Jest wyjątkowo dobrym i sumiennym fachowcem. Jego żona Debby jest terapeutką w klinice, która leczy alkoholików i osoby uzależnione od narkotyków. Niestety nie mają własnych dzieci. Ich córeczka Andrea umarła wkrótce po urodzeniu, a lekarze popełnili jakiś błąd przy porodzie, co spowodowało, że Debby nie mogła już mieć dzieci. Ale miała 2 dzieci z pierwszego małżeństwa - syna Kai oraz córkę Kea (pierwszy mąż był hawajczykiem więc dzieci mają imiona hawajskie)

Anna (ur. 15 września 1950) razem z mężem Greg Hyde posiadają i prowadzą sklep spożywczo-monopolowy. Mają 3 dzieci: Christopher (ok. 40 lat), Jennifer (ok. 36) oraz Emily (ok. 32). Chris pracuje u nich w sklepie. Nie jest żonaty. Jenny ma męża Roberta. Dawniej obydwójce pracowali w restauracjach ale jakiś rok temu kupili i teraz prowadzą własną z kuchnią włoską. Mają dwoje dzieci (nie pamiętam imion w tym momencie). Emily jest artystką. Nie jest mężatką, ale od lat ma chłopaka Daniela, który jest informatykiem. Daniel urodził się w Polsce (ale mieszka już ok. 20 lat w USA), ale nadal mówi dobrze po polsku. Jeszcze jedno - oprócz Andrzeja i Anny mam najstarszego pół-brata Piotra (ur. 4 lipca 1947). Jest synem naszej mamy z jej pierwszego małżeństwa. Jest na emeryturze, ale prowadzi biznes wynajmu mebli biurowych. Jest także z zamiłowania ekologiem. O dziwo z Piotrem mam najczęstszy kontakt. Nawet był u nas w Polsce ze swoją partnerką parę miesięcy temu. Piotr z kolei ma 2 dzieci: Johna oraz Katie. John jest menedżerem w firmie informatycznej i ma 3 dzieci. Katie z kolei jest szefową działu personelu w dużej firmie i z mężem mają dwóch synów bliźniaków.

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 161 -

Niestety Andrzej i Anna nie mówią w ogóle po polsku. Piotr mówi parę prostych zdań, on jeszcze coś niecoś pamięta z wczesnego dzieciństwa. (Ja także nie mówiłem po polsku w dzieciństwie. Niestety nasza mama podjęła decyzję o tym, że będziemy mówić tylko po angielsku, podobno po jakimś incydencie z Anną w szpitalu w Kanadzie. Wtedy siostra mówiła tylko po polsku i nie mogła się dogadać z pielęgniarkami i coś przykrego się stało. Jeśli chodzi o mnie to ja zaczęłam się uczyć polskiego po spędzeniu 2 tygodni w Polsce w 1978. Studiowałam wtedy we Włoszech w filii zagranicznej mojej uczelni amerykańskiej po których Tata namówił mnie, żebym zjechała do Polski i poznała Stryja Zygmunta z rodziną. Byłam wtedy tak "poruszony" tym, co widziałem i poznałem, że podążyłam decyzją, by nauczyć się polskiego i wrócić kiedyś do Polski. No i tak się stało.

Jeśli chodzi o skrót UK to znaczy United Kingdom, czyli Wielka Brytania. Karolina nasza po studiach na UW w Polsce wyjechała do Anglii, gdzie zrobiła doktorat z genetyki na Cambridge, po czym skończyła medycynę na Oxfordzie (jak widać, jestem bardzo dumny z niej :)). Mieszka i pracuje obecnie jako lekarz rodzinny w Bristolu. Ma chłopaka Cypriana, który pochodzi z Kanady i jest pochodzenia austriacko-polskiego (tata Austriak, a mama Polka). Cyprian prowadzi firmę informatyczną w Londynie. Mówi bardzo dobrze po polsku.

No i tak właśnie sprawy mniej więcej wyglądają. Mam nadzieję, że przynajmniej częściowo byłem w stanie uzupełnić luki informacyjne.

Pozdrawiam bardzo serdecznie

Łada Tadeusz (1919-1993) – 108; 109
 Łada z d. Badura Katarzyna (1957 -) – 108; 109
 Łada z d. Jabłońska Zofia (1889-1970) – 108; 109
 Łada z d. Jendraszko Wanda (1923-1986) – 108; 109
 Łada z d. Leśniewska Ewa (1950 -) – 108; 109
 Łada z d. Martin Debby – 108; 109
 Łada z d. Mazanek Irena (1916-2012) – 108; 109
 Łada z d. Peytral Jacqueline – 108; 109
 Łada z d. Sicińska – 108; 109
 Łada Zygmunt (1883-1944) – 108; 109
 Łada Zygmunt (1913-2000) – 108; 109
 Łada Zygmunt (1949 -) – 108; 109
 Łada-Gola Adam – 108; 109
 Łada-Gola Maria – 108; 109
 Łempicka Anna (1962 -) – 30a; 30b; 31a; 31b
 Łempicka Anna (1977 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b
 Urodziła się w Katowicach. W 1982 roku wyjechała z rodzicami do Francji, gdzie zamieszkali w Verrieres le Buisson i tam rozpoczęła naukę: szkoła podstawowa (Ecole Primaire, Notre Dame de l' Assomption) w Verrieres le Buisson; gimnazjum i liceum (College, Sophie Barat) w Chatenay Malabry; Studia na Wydziale Biologii Uniwersytetu Paris 11 w Orsay, które ukończyła w 1999 i została profesorem biologii. Pracowała w gimnazjum Notre Dame de

Sion w Evry, Liceum St Miche de Picpus w Paryżu i w Gimnazjum Immaculée Conception w Créhen (w Bretanii). Do Foyer de Charite (laikak konsekrowany) wstąpiła w 2001 i pozostaje tam, zajmując się kuchnią, modlitwą, katechazą, kozami, sprzątaniami, informatyką, ogrodem, psem, studiami teologii... Lista zajęć jest otwarta, bo Pan Bóg ma zawsze dużo niespodzianek! Zapraszam serdecznie do Bretanii rodzinie bliską i dalszą! - www.tressaint.com

Łempicka Dorota (1987 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się we Francji w Chatenay Malabry pod Paryżem. Do szkoły podstawowej (Ecole Primaire, Notre Dame de l'Assomption) chodziła w Verrieres le Buisson; do gimnazjum (College, Sophie Barat) w Chatenay Malabry; do liceum (Lycee des Filles) w Chateaufneuf. Rozpoczęła studia: prawa, zarządzania, asystentki socjalnej, biologii, których nie kończyła. Prawdziwą jej pasją były konie. W 2014 roku ukończyła kurs instruktorów jeździeckich i pracuje jako instruktor w Ambazac.

Łempicka Krystyna (1996 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się we Francji w Paryżu z bardzo rzadką i obciążającą wadą genetyczną trisomia 13. Wbrew wszelkim prognozom, dzięki miłości i niezwyklej troskliwości rodziców, żyje już 19 lat.

Łempicka Maria (1955 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Urodziła się w 1955 r. w Szczecinie. Wraz z rodzicami przeniosła się do Warszawy, gdzie chodziła do szkoły podstawowej i pierwszej klasy L.O. im. Żmichowskiej, następnie uczyła się w Liceum Descarte w Algierze, dokąd ojciec jej wyjechał służbowo. Maturę zdała w 1974 r. w Krakowie w Liceum im. Zofii Nałkowskiej. Rozpoczęła studia na Akademii Medycznej w Warszawie, które ukończyła w r. 1982, uzyskując dyplom lekarski. Pracę podjęła w Szpitalu Zakładnym w Warszawie. Pierwszy stopień specjalizacji zrobiła z chorób wewnętrznych, drugi z chorób płuc. Pracowała wtedy w Instytucie Gruźlicy i Chorób Płuc w klinice prof. Krakówki, a następnie na stanowisku kierownika w Poradni Gruźlicy i Chorób Płuc w Warszawie. Od 2015 r. na emeryturze i dalej pracuje jako pulmonolog. Przez wiele lat pomagała śp. Mieczysławowi Wołoszynowi SJ w organizacji Obozów Szkół Biblijnych.

Łempicka Maria (1983 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się w Paryżu, mieszkała z rodzicami w Verrieres le Buisson, Szkołę Podstawową (Ecole Primaire, Notre Dame de l'Assomption) w Verrieres le Buisson; gimnazjum (College, Sophie Barat) w Chatenay Malabry; liceum (Lycee-de Filles) w Chateaufneuf; studia na Wydziale Farmacji Uniwersytetu Paris 11 w Chatenay Malabry, które ukończyła w Lionie i tam też zaliczyła studia w Instytucie Agromonii, dające tytuł inżyniera. Rozpoczęła pracę w aptekach, później w Centrum Regionalnym jako specjalistka w Bezpieczeństwie Farmakoterapii.

Łempicka-Malekpour Marta (1984 -) – 30; 30B; 31; 31B; 30b; 31b

Urodziła się w Clamart. Do szkoły podstawowej Notre Dame de l'Assomption chodziła w Verrieres le Buisson, do gimnazjum w Sophie Baray w Chatenay Malabry, a do liceum w Lycee de Filles w Chateaufneuf de Galauré. Maturę zdała w 2002 roku, po której podjęła studia medyczne. Studia na Wydziale Medycznym Uniwersytetu Paris 11 ukończyła dyplomem doktora w 2014 roku. Od tej pory pracuje w szpitalu w Rouen jako radiolog.

Łempicka Teresa (1986 -) – 30a; 31a

Łempicka z d. Czyż Anna (1931-1996) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Łempicka z d. Domańska Anna (1813 - ?) – 28a; 29a

Łempicka z d. Englert Maria (1954 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Łempicka z d. Galusa Marta (1980 -) – 30a; 31a

Łempicka z d. Jarra Irena (1890-1956) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Łempicka z d. Panewczyńska – 28a; 29a

Łempicka z d. Pischinger Urszula (1936 -) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Łempicka z d. Rościszewska Florentyna (1847-1928) – 28a; 29a

Łempicka z d. Sicińska Tekla – 28a

Łempicka z d. Szuchaja Krystyna (1951 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodziła się w Rudzie Śląskiej. Tam chodziła do szkoły podstawowej, gimnazjum i liceum medycznego. Po maturze pracowała jako pielęgniarka, następnie ukończyła Wydział Sanitarny Politechniki Śląskiej i tam też później pracowała. W 1978 roku wyszła za mąż za Jacka Łempickiego, a w 1982 r. wraz z mężem i córeczką Anią wyjechała do Francji, w której narodziły się kolejne dzieci i którym poświęciła się bez reszty.

Łempicka z d. Wietrzykowska Maria (1925 -) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodzona w Brzeziu, pow. Iłża. Początkowo nauka w domu, dopiero w 1934 r. oddana do internatu przy szkole SS Niepokalanek w Jarosławiu. Wyjątkowo przyjęta do klasy czwartej (starsza siostra Ewa była tam już kilka lat) przyklaszkowej szkoły. Mieszkała w internacie (piątej klasie i starsze) uczyły się w budynku klasztoru, gdzie mieścił się internat. W 1935 r. wraz siostrą umieszczone na stacji u wujostwa Egjeimanów w Radomiu, gdzie obie chodziły do Prywatnego Gimnazjum Żeńskiego im. Marii Konopnickiej. W 1939 roku ukończyła drugą klasę gimnazjum. W czasie wojny nauka w domu i sukcesywne zdawanie egzaminów na Tajnych Kompletach Nauczania w Kielcach. Matura w 1945 r. i studia na AGH w Krakowie. W 1949 r. kończy studia i wychodzi za mąż za kolegę ze studiów, Jacka Łempickiego. Oboje mają nakaz pracy do Huty Pokój, po czym przeniesiono ich do tworzących się Zakładów Mechanicznych Łabędy. W 1965 roku robi doktorat w Wojskowej Akademii Technicznej. W 1967 roku przenosi się

do Instytutu Obróbki Skrawaniem do Krakowa, gdzie pracuje do wcześniejszej emerytury w 1980 r. Dzieci Aleksandra i Jacek wyjeżdżają w czasie Stanu Wojennego do Francji i tam już zostają, a rodzice pomagają im wychowywać dzieci (wnuki), gdy uda im się od czasu do czasu otrzymać paszport i pozwolenie wyjazdu z kraju.

Łempicka z d. Wolnik Magdalena (1938 -) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Łempicki Andrzej (1928-2004) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Inowrocławiu. Do szkoły podstawowej chodził w Mątwach k/Inowrocławia, gdzie jego ojciec był dyrektorem fabryki sody Solvay. Po wysiedleniu na jesieni 1939 r., rodzina zamieszkała w Krakowie. Szkołę podstawową ukończył w Borku Fałęckim (dzielnica Krakowa), następnie uczył się w Zawodowej Szkole Handlowej, a program gimnazjum przerabiał na tajnych kompletach nauczania. Zatrudniony był także jako laborant w fabryce sody. W 1945 roku ukończył tzw. „małą maturę” (4 lata gimnazjum) i wyjechał do Montew, gdzie zamieszkał u inż. Ernesta Pischingera (współpracownika jego ojca z okresu przedwojennego), który został dyrektorem fabryki. Uczęszczał do Gimnazjum Jana Kasprowicza w Inowrocławiu, działając w harcerstwie, gdzie uzyskał stopień hufcowego miasta Kruszwica. Maturę zdał w 1947 roku i wrócił do Krakowa. Rozpoczął studia na Akademii Medycznej; ukończył je w 1953 r. i podjął pracę jako lekarz-chirurg w Szpitalu Powiatowym w Piotrkowie Kujawskim. W 1960 r. przeniósł się do Poznania do Szpitala Ortopedycznego, pracując pod kierownictwem prof. Degi. W 1961 roku ożenił się z Urszulą Pischinger. Od roku 1969 zmagał się z chorobą reumatyczną, która zrobiła takie postępy, że uniemożliwiło mu to przeprowadzania operacji chirurgicznych. Do emerytury pracował jako dokumentalista. Wykonał ogromną pracę dokumentując historię tego znanego i zasłużonego szpitala. Pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Łempicki Ignacy (1841-1910) – 28a; 29a

Łempicki Jacek (1925-2000) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodzony w Warszawie. Ojciec inż. chemik, pracujący w fabryce sody Solvay w Mątwach pod Inowrocławiem. Miał trzech braci. Do 1939 roku uczył się w Inowrocławiu. W 1939 r. rodzina zostaje przez Niemców wysiedlona. Osiedla się w Krakowie, gdzie jest fabryka sody i tam ojciec zostaje zatrudniony. Jacek uczeńszcza na Tajne Kompletach nauczania i po wojnie zapisuje się na Wydział Hutniczy AGH. Kończąc studia, żeni się z koleżanką ze studiów Marią Wietrzykowską i dostają nakaz pracy do Huty Pokój na Śląsku. W 1950 roku zostają przeniesieni do Łabęd, do nowopowstałego Zakładu Mechanicznego, produkującego czołgi. W 1966 roku udaje mu się zwolnić z pracy, by przenieść się do Krakowa i zatrudnić w Biurze Projektów

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 162 -

„Prodlaw”. Żona po zrobieniu doktoratu w 1968 roku dostaje pracę w Instytucie Obróbki Skrawaniem w Krakowie i mieszkanie o powierzchni 11,5 m². Tam przez rok mieszka z synem Jackiem, który jest w klasie maturalnej, a córka Olenka rozpoczyna studia na AGH, mieszkając u swej ciotki, Ewy Treutler. Po roku dostają mieszkanie o pow. 36 m, gdzie mogą już mieszkać wszyscy, nawet ze swym psem, Sabą (chow chow). W 1972 roku kupują mieszkanie o pow. 54 m. W czasie Stanu Wojennego dzieci wyjeżdżają do Francji i tam już zostają. Umiera w 2000 roku i zostaje pochowany w grobowcu Rodziny Wietrzykowskich w Świętomarzu.

Łempicki Jacek Jerzy (1951 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Krakowie. Do szkoły podstawowej i liceum chodził w Gliwicach-Łabędach. W połowie jego 10 klasy rodzice przenieśli się do Krakowa, gdzie w Liceum im. Króla Jana Sobieskiego zdał maturę. Rozpoczął studia na Akademii Górniczo-Hutniczej i w 1977 roku ukończył Wydział Elektrotechniczny AGH. Pierwsza praca w Zakładach Mechanicznych Łabędy od 1977 do 1980, następnie w Zakładzie Doświadczalnym Elektroniki i Mechaniki Precyzyjnej w Gliwicach. W 1982 wyjechał z rodziną do Francji, gdzie zamieszkał w Verrieres le Buisson i podjął pracę w Boull'u (firma informatyczna), po czym przeniósł się do PMI (wysięgi konne), gdzie pracował do emerytury.

Łempicki Jan (1933 -) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Mątwach k/ Inowrocławia, gdzie jego ojciec był dyrektorem technicznym w fabryce sody „Solvay”. Wyszedłony z rodziną na jesieni 1939 r. do Starachowic, potem, krótkim pobyciem w Warszawie, znalazł się w Krakowie, gdzie ojciec znalazł zatrudnienie w fabryce sody „Solvay”. Jan rozpoczął naukę w Krakowie w szkole powszechnej, a po wojnie uczęszczał do Gimnazjum i Liceum im. Bartłomieja Nowodworskiego, gdzie zdał maturę w 1950 r. W latach 1950-1954 studiował na Wydziale Komunikacji Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczej, a następnie ukończył magisterskie studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. W tym czasie mieszkał u brata Jacka w Łabędach, które są teraz dzielnicą Gliwic. W 1956 r. podjął pracę jako asystent na Politechnice Krakowskiej, a w latach 1959-1964 pracował w przedsiębiorstwie „Mostostal” w Nowej Hucie i w Płocku, a następnie do 1966 r. w Zjednoczeniu Budowy Przemysłu Chemicznego w Warszawie. W latach 1966-1973 mieszkał w Kinszasie (Kongo), gdzie podjął pracę dydaktyczną na Państwowym Uniwersytecie Konga (Zair). Po powrocie do Polski w latach 1974-1980 pracował w „Zjednoczeniu Mostostal” w Warszawie. Zakładał tam Kółko Solidarności. Wyjechał do Algierii, skąd w 1983 roku wyemigrował do Kanady, gdzie do emerytury pracował jako inżynier. Tam już pozostał. Mieszka w Montrealu, gdzie jest również jego zamężna córka Katarzyna. Jego

wielką pasją były góry, a w szczególności Bukowina Tatrzańska, gdzie miał wielu przyjaciół i spędził tam przynajmniej 2 lata.

Łempicki Jerzy (1883 - 1955) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Łempicki Jerzy (1923-2005) – 28a; 29a; 30a; 30b; 31a; 31b

Urodził się w Warszawie w 1923 r. Szkołę podstawową i pierwszą klasę liceum ukończył w 1939 r. w Gimnazjum im. Kasprowicza w Inowrocławiu, gdzie jego katechetą i nauczycielem łaciny był Władysław Demski (w 1999 r. beatyfikowany w gronie 108 Męczenników z czasów II Wojny Światowej). Ojciec jego był dyrektorem fabryki sody Solvay w Mątwach k/Inowrocławia. Jesienią 1939 r. zostali wysiedleni przez Niemców i dostali się do Krakowa, gdzie też była fabryka Solvay'a. 16-letni Jerzy został zatrudniony w przyfabrycznej kopalni soli. Przyjęty do Zawodowej Szkoły Budowlanej, ukończył ją w 1942 i do r. 1944 pracował jako technik w niemieckiej firmie budowlanej. Maturę zdał na tajnych kompletach nauczania; należał do NSZ, gdzie był oficerem oświatowym. Mieszkał w krakowskiej dzielnicy Borek Fałęcki, gdzie była fabryka Solvay, w której jako inżynier zatrudniony był ojciec Jerzego, także Jerzy Łempicki. W fabryce tej zatrudniony był również Jerzego, Karol Wojtyła (późniejszy papież Jan Paweł II). Na terenie fabryki, często razem z młodzieżą „zewnątrzną”, grywali razem w siatkówkę. W 1945 r. został powołany do wojska na roczną służbę. W 1946 r. zapisał się na Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej; w r. 1949 uzyskuje dyplom inżyniera i wyjeżdża do Francji na roczne stypendium. W 1950 r. zostaje zatrudniony w Katedrze Żelbetu Politechniki Gdańskiej jako adiunkt u prof. Bukowskiego, a po roku pracy zostaje mianowany kierownikiem Katedry Żelbetu Politechniki Szczecińskiej. W 1952 r. żeni się z Anną Czyż. W 1959 r., wbrew woli Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego, przenosi się do Łodzi i otrzymuje zakaz pracy w Szkolnictwie Wyższym. Obejmuje stanowisko Zastępcy Naczelnego Architekta Miasta Łodzi. Tematem jego pracy doktorskiej w 1956 r. jest „Teoria Zgniatania Belki Żelbetowej Statycznie Wyznaczalnej”. Parę lat później - pracy habilitacyjnej: „Belki Statycznie Niewyznaczalne”. Otrzymuje propozycję stanowiska ministra budownictwa pod warunkiem zapisania się do partii, choćby do SD (Stronictwo Demokratyczne). Odmawia. Przez cały czas aktywnie działa społecznie w PZITB (Polski Związek Inżynierów i Techników Budowlanych). Jest przeciwnikiem budowy fabryk „wielkiej płyty” i, by uniknąć sporów na ten temat, w 1970 r. korzysta z propozycji Polserwisu i wyjeżdża z rodziną do Algieru jako ekspert od konstrukcji budowlanych. Tam pozostaje 6 lat, a po powrocie otrzymuje katedrę na Politechnice Gdańskiej (Żelbetu?), gdzie pracuje do emerytury. W 1980 r. zostaje wybrany prezesem PZITB. Pozostając na emeryturze, poświęca się mrówczej pracy z zupełnie innej dziedziny: badaniem

dziejów majątków i rodzin szlacheckich na Mazowszu. Stosuje unikalną, własną metodę gromadzenia i opracowywania danych, ograniczanych terytorialnie do obszaru powiatu. Opracował i wydał za życia herbarze szlachty powiatu płockiego i bielskiego. Herbarz szlachty powiatu sierpeckiego pozostawił w maszynopisie [po jego śmierci pracę wydrukowano – p. Półka Przyrodzinną w dziale Biblioteka Rodzinna]. Zajął mu to ponad 20 lat mrówczej pracy. Zmarł w Warszawie i został pochowany na Powązkach.

Łempicki Jerzy (1953 -) – 30a; 30b; 31a; 31b

Łempicki Jerzy (1991 -) – 30a; 31a

Łempicki Kacper (1988 -) – 30a; 31a

Łempicki Mateusz (1982 -) – 30a; 31a

Łempicki Mikołaj – 28a

Łempicki Romuald (1801-1873) – 28a; 29a

Łempicki Teodor – 28a; 29a

Łempicki Tymoteusz (2015-) – 30; 30B; 31; 31B

Łempicki Zygmunt – 28a; 29a

Łysak Magdalena (1991-) – 24; 25

Łysak Paweł (1964-) – 24; 25

Łysak z d. Duszyńska Alina Katarzyna (1965-) – 24; 25

Mackiewicz Franciszek (2010-) – 24; 25

Mackiewicz Gustaw (2013-) – 24; 25

Mackiewicz Jakub (1979-) – 24; 25

Mackiewicz Jerzy (2007-) – 24; 25

Mackiewicz z d. Wenclik Karolina (1979-) – 24; 25

Majewska (1-o v.), Biesiada (2-o v.) z d. Horodyska Elżbieta (1949 -) – 116; 117; 118

Majewska (1-o v.), Solak (2-o v.) z d. Tuziak Barbara (1946 -) – 130; 131; 132

Ur. w Krakowie. Wykształcenie średnie. Pierwszy mąż: Janusz Majewski, z którym ma syna Macieja, oraz drugi mąż: Stanisław Solak, z którym ma syna Piotra Solaka (obecnie Hart).

Majewski Janusz – 130; 131; 132

Majewski Maciej (1977-) – 130; 131; 132

Majewski Zbigniew – 116; 117; 118

Makarewicz – 16; 17

Makarewicz Luta z d. Wietrzykowska – 16; 17

Malanowska Helena – 106; 107

Malanowska Janina – 106; 107

Malanowska z d. Rudzka Stanisława (1884-1966) – 106; 107

Malanowska Zofia – 106; 107

Malanowski Jerzy – 106; 107

Malanowski Kazimierz – 106; 107

Malanowski Stanisław (1871-1939) – 106; 107

Malczewska Jolanta – 124b; 125b

Malczewska NN (żona Ryszarda) – 124b; 125b

Malczewska Świetlana – 124b; 125b

Malczewska z d. Chodkowska Maria – 124b; 125b

Malczewska z d. Długosz Zofia – 124b; 125b

Malczewska z d. Kościak Hanna – 124b; 125b

Malczewska z d. Łaszcz-Jastreboff Maria – 124b; 125b

Malczewska z d. Piechowicz Zofia (? -1954) – 124b; 125b

Malczewska z d. Targowska Maria (1878-1960) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119

Malczewska z d. Targowska Zofia (1860-1922) – 124; 125; 124b; 125b

Malczewski (-a) – dziecko Ryszarda Malczewskiego – 124b; 125b

Malczewski Andrzej (syn Michała) – 124b; 125b

Malczewski Jan (1889-1952) – 124b; 125b

Urodził się w majątku rodzinnym Chwałki k/Sandomierza. Po ukończeniu szkoły podstawowej rodzice wysyłają go do Petersburga do II Korpusu Kadetów, później studiuje (1906-1909) w Petersburskiej Mikołajowskiej Szkole Inżynierskiej, a po jej ukończeniu służy w Batalionie Saperów Armii Imperium Rosyjskiego. Od 1912 r. uczy się pilotażu w Gatczynie. Odznaczony Krzyżem św. Włodzimierza w 1915 r., w 1916 – Krzyżem św. Stanisława II klasy i św. Anny II klasy, a w 1917 – prestiżowym Krzyżem św. Jerzego. W 1918 r. wchodzi w skład Wojska Polskiego, w 1919 r. obejmuje Komendanturę Wojskowej Szkoły Lotniczej, awansuje do stopnia majora. Jako jeden z bardziej doświadczonych lotników służył na różnych stanowiskach w Wojsku Polskim, by w 1930 roku przejść się do Francji, potem do Anglii, gdzie służy w biurze LOT w Londynie. Do Polski wraca w 1946 r., umiera w 1952 i zostaje pochowany na cmentarzu w Radomiu. Więcej informacji w dziale Dokumentacja Wojskowa na stronie internetowej wietrzykowski.net.

Malczewski Jan (syn Jana) – 124b; 125b

Malczewski Janusz (1918-) – 124b; 125b

Malczewski Maciej (syn Michała) – 124b; 125b

Malczewski Michał (1895-1978) – 124b; 125b

Urodził się w Majątku Chwałki k/Sandomierza. Po ukończeniu szkoły podstawowej rozpoczął naukę w Korpusie Kadetów w Petersburgu, a później studia na Wydziale Rolniczym Politechniki Kijowskiej. Po rozpoczęciu I Wojny Światowej zgłasza się do 12 Pułku Huzarów Achtyrskich. Wraz z oddziałem utworzonym z Polaków przechodzi do Bobrujska, a następnie na Kuban, gdzie tworzona jest 4 Dywizja Strzelców Polskich generała Lucjana Żeligowskiego. W 1919 r. wraz z Dywizją wraca do Polski. W 1920 r. jego pułk bierze udział w wojnie z Ukraińcami (z konną Armią Siemiona Budionnego). W pułku pełni służbę do 1925 roku, w którym, w stopniu porucznika, przechodzi do rezerwy. Zatrudnia się jako administrator majątku Policzna hrabiego Przeździeckiego. W 1940 r. aresztowany i wywieziony do obozu w Buchenwaldzie, później do Dachau. W r. 1945 wraca do kraju. Pracuje w Ministerstwie Rolnictwa, zajmując się eksportem koni sportowych. Za udział w walkach o niepodległość wielokrotnie odznaczony, między innymi dwukrotnie Krzyżem Walecznych. Pochowany w

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 163 -

Warszawie. Więcej informacji w dziale Dokumentacja Wojskowa na stronie internetowej wietrzykowski.net.
Malczewski Ryszard (1917-) – 124b; 125b

Urodził się w Kijowie. W Poznaniu chodził do Gimnazjum im. A. Mickiewicza. Maturę zdał w r. 1936 i w tym samym roku dostał się do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie, którą kończy 15.06.1939 r. jako pilot i otrzymuje przydział do 3 pułku lotniczego w Poznaniu. 1.09.1939 mianowany podporucznikiem. Jest przydzielony do 34 Eskadry Poznań. W czasie kampanii w 1939 r. otrzymuje stopień podporucznika i walczy w składzie Lotniczego Batalionu Szturmowego. W końcu września przedostał się do Rumunii, potem do Francji, a po jej kapitulacji, do Anglii. W Anglii był pilotem dywizjonu myśliwskiego w Dywizjonach 303, 306, 316. Odbił ok. 170 lotów bojowych. Otrzymał szereg odznaczeń, między innymi: Krzyż Srebrny Virtuti Militari, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, trzykrotnie Krzyż Walecznych. Zakończył wojnę w stopniu kapitana i powrócił do Polski. W 1970 roku awansował na stopień majora. Zmarł w 1986 roku, pochowany na cmentarzu w Poznaniu. Więcej informacji w Wikipedii: Ludzie Lotnictwa.

Malczewski Stanisław (ok. 1850-) – 124; 125; 124b; 125b
Malczewski Stanisław (? -1952) – 124b; 125b

Malczewski Stanisław (1920-1944) – 124b; 125b
Malczewski Wincenty (1865 - 1907) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119

Malekpour Paul – 30; 30B; 31; 31B
Malekpour Ysé (2018-) – 30; 30B; 31; 31B
Maleszewski Aleksander – 96; 97

Malecka Beata (1981 -) – 30; 30A; 31; 31A
Malecka Matylda (2011 -) – 30; 30A; 31; 31A
Malecka z d. Kubara Małgorzata (1984 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Malecka z d. Wietrzykowska Monika (1951 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodziła się w Krakowie. Do szkoły podstawowej chodziła w Krakowie. W r. 1965-1966 do pierwszej klasy liceum chodziła w Gliwicach-Labędach, mieszkając u swojej cioci Marii Łempickiej, następnie do liceum im. Króla Jana Sobieskiego w Krakowie, gdzie otrzymała maturę w 1969 roku. Ukończyła 3-letnie Studium Turystyczno-Hotelarskie i podjęła pracę w Grand Hotelu. W 1972 roku wyjechała do Anglii, gdzie była jej rodzina ze strony matki. Do kraju wróciła w 1975 r. i w tym samym roku wyszła za mąż za Bogusława Maleckiego, zajmując się domem i dziećmi. Malecki Bogusław (1944 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodził się w Warszawie. Do szkoły podstawowej i liceum chodził w Krakowie. Maturę uzyskał w 1961 roku w Liceum im. Witkowskiego. Studia w latach 1961-1967 na Wydziale Elektrotechnicznym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Od 1967 r. pracuje w Elektromontażu w Nowej Hucie, skąd delegowany jest służbowo do pracy w

Pakistanie (1978-1980) i w Jordanii (1997-1998). Wyjeżdża z rodziną prywatnie do Stanów Zjednoczonych (1989-1992). Od 2004 roku na emeryturze.

Malecki Jeremi (2010 -) – 30; 30A; 31; 31A
Malecki Jonasz (2006 -) – 30; 30A; 31; 31A
Malecki Marceli (1914-) – 30; 30A; 31; 31A
Malecki Mateusz (1990 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 32; 33

Malecki Michał (1977 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B
Malecki Mikołaj (2009 -) – 30; 30A; 31; 31A

Marcinkowska Wanda d. Wietrzykowska – 16; 17
Marcinkowski Julian – 16; 17

Markowska z d. Jedynak Maja (1986) – 87; 90; 91
Markowski Rafał – 87; 90; 91

Marszałek Leszek – 56; 57
Marszałek z d. Święcicka Kalina (1978 -) – 56; 57

Urodziła się w Warszawie, gdzie chodzi do szkoły i po zdaniu matury uczęszcza na studia geograficzne Uniwersytetu Warszawskiego, które kończy w 2001 r. Pracuje w biurze przedsiębiorstwa kunińskiego TNT. W latach 2010-2015 wyjeżdża do Dubaju (Emiraty Arabskie), gdzie pracuje w biurze lotniska. Po powrocie do kraju zatrudnia się na lotnisku im. Chopina w Warszawie.

Marteau Benois – 24; 25
Marteau Charlotte (2013-) – 24; 25
Marteau z d. Wenclik Matylda (1984-) – 24; 25
Maruszewska Agnieszka (1984 -) – 120; 121
Maruszewska Katarzyna (1985 -) – 120; 121
Maruszewska z d. Brynych Małgorzata – 120; 121
Maruszewska z d. Hałas Sandra – 120; 121
Maruszewska z d. Kosicka Danuta – 120; 121
Maruszewska z d. Kosińska Aleksandra – 120; 121
Maruszewska z d. Pauszek Teresa – 120; 121
Maruszewska z d. Targowska Donata (1921-2003) – 120; 121

Maruszewska Zofia (1944-2003) – 120; 121
Maruszewski Adam (1991 -) – 120; 121
Maruszewski Jarosław (1911 - 1999) – 120; 121
Maruszewski Leszek (1946 -2014) – 120; 121
Maruszewski Michał (1988 -) – 120; 121
Maruszewski Stefan (1952 -) – 120; 121
Maruszewski Tomasz (1950-2006) – 120; 121
Maruszewski Zbigniew (1954 -) – 120; 121
Maryńczak Adam (1880 - 1928) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119

Maryńczak z d. Targowska Zofia (1885-1961) – 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119
Meissner Margrit (1940 -) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Messel – 16; 17
Messel z d. Żerańska Halina (1910-) – 16; 17
Messing Julian (1957-) – 54; 55
Messing z d. Woyciechowska Joanna (1967-) – 54; 55
Michalczuk Jacek (1977-) – 87; 90; 91

Michalczuk Jan (2007-) – 87; 90; 91
Michalczuk z d. Żółtowska Małgorzata (1977 -) – 87; 90; 91

Urodziła się w Warszawie. Szkołę średnią ukończyła w 1996 roku. W 1998 roku rozpoczęła studia medyczne na Akademii Medycznej w Warszawie, które ukończyła w 2004 roku. Posiada specjalizację pediatrii. W roku 2002 wyszła za mąż za Jacka Michalczuka, który jest absolwentem Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Posiadają troje dzieci: Zuzanna, Jan i Zofia. W latach szkolnych uprawiała zawodniczo żeglarstwo regatowe w klasie „Europa”. Posiada stopień instruktora żeglarstwa.

Michalczuk Zofia Aniela (2016 -) – 87; 90; 91
Michalczuk Zuzanna (2004 -) – 87; 90; 91
Michalska Maria – 108; 109
Michalska z d. Chmielewska Maria (1892-1944) – 104; 105; 106; 107; 108; 109
Michalska z d. Czajkowska Jadwiga – 104; 105; 106; 107; 108; 109

Michalska z d. Jagielska Maria (1850-1921) – 104; 106; 107; 108; 109

Michalski Andrzej (1921-1943) – 104; 106; 107; 108; 109
Michalski Jan (1839-1912) – 104; 105; 106; 107; 108; 109
Michalski Jan (1880-1958) – 104; 105; 106; 107; 108; 109
Michalski Marek – 108; 109
Michalski Władysław – 104; 106; 107; 108; 109
Michalski Wojciech – 108; 109
Mihath Ingrida - 30B; 31B

Miklaszewska z d. Dulińska Anna (1951 -) – 116; 117; 119
Miklaszewska z d. Kiańska Magdalena (1977 -) – 116; 117; 119

Miklaszewski Grzegorz (1977 -) – 116; 117; 119
Miklaszewski Paweł (1981 -) – 116; 117; 119
Miklaszewski Stanisław (1950 -) – 116; 117; 119
Miroszewska Matylda (2015-) – 130; 131; 132
Miroszewska z d. Jaworowska Anita (1984 -) – 130; 131; 132

Miroszewski Artur (1983-) – 130; 131; 132
Miroszewski Jan (2017-) – 130; 131; 132
Missala Andrzej (2004 -) – 22; 23
Missala Bartłomiej (1979 -) – 22; 23

Missala Jerzy (1952 -) – 22; 23
Missala Julia (1985 -) – 22; 23
Missala Maciej (2003 -) – 22; 23
Missala Magdalena (2006 -) – 22; 23
Missala Marek (1951 -) – 22; 23
Missala Mateusz (1979 -) – 22; 23
Missala Maxymilian (2004-2005) – 22; 23
Missala Michał (1976 -) – 22; 23
Missala Róża – 22; 23
Missala Tadeusz (1926-2016) – 22; 23

Urodził się w Łodzi, studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej. Po ukończeniu studiów ożenił

się Ireną Idzikowską, która zajęła się wychowywaniem dzieci, zaś Tadeusz rozpoczął karierę naukową. Praca pochłaniała go całkowicie, był cenionym specjalistą w dziedzinie techniki wykorzystywanej w lotnictwie, wykładał też na Politechnice Warszawskiej i w Wojskowej Akademii Technicznej. Od 1967 roku pracował w Przemysłowym Instytucie Automatyki i Pomiarów, od 1978 był profesorem. Więcej o jego działalności naukowej: <http://www.konsulting.gda.pl/polspar/Profesor%20Tadeusz%20Missala.pdf>.

Missala Weronika (1979 -) – 22; 23
Missala Witold (1955 -) – 22; 23
Missala z d. Bieńczyk Agnieszka (1976 -) – 22; 23
Missala z d. Gałarek Marianna (1951 -) – 22; 23
Missala z d. Idzikowska Irena (1924-) – 22; 23

Urodziła się w Bydgoszczy. Rodzice przed wojną prowadzili księgarnię; w 1938 r. przeprowadzili się do Włocławka i tam Irena ukończyła tuż przed wojną trzecią klasę gimnazjalną. Po wybuchu wojny Włocławek włączono do Rzeszy i w grudniu 1939 r. Idzikowscy zostali wysiedleni, a rodzina znalazła się na warszawskich Bielanach. Ojcu udało się dostać pracę, a córki rozpoczęły działalność konspiracyjną. Irena zajmowała się głównie roznoszeniem prasy podziemnej, uczestniczyła też w prowadzonym przez lekarza szkoleniu dziewcząt, które potem, w czasie Powstania Warszawskiego były sanitariuszkami. Irena przyjęła pseudonim „Bronka”. Po upadku Powstania znalazła się w podkrakowskim Biezanowie, a potem w Łodzi. Po wojnie, po zdaniu matury w Liceum im. Emilii Plater, studiowała na Wydziale Chemii Politechniki Łódzkiej. Szczegółowy opis życiorysu wojennego: <http://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/irena-missala,1553.html>

Missala z d. Pakuła Joanna (1979-) – 22; 23
Missala z d. Petkowicz Lidia (1955-) – 22; 23
Missala z d. Wrzesińska Matylda – 22; 23
Missala z d. Ziółkowska Stanisława (1953 -) – 22; 23
Molak Danuta (1994-) – 30a; 31a
Molak Jan (2017-) – 30a; 31a
Molak Radosław – 30a; 31a
Moors Karolina (1971-) – 20; 21
Moors Paul (1942 -) – 20; 21
Moors z d. Borowska Ewa (1946 -) – 20; 21
Morstin Andrzej (1972 -) – 24; 25
Morstin Janina (2003 -) – 24; 25
Morstin Jerzy (2005 -) – 24; 25
Morstin Marta (2007 -) – 24; 25
Morstin Stanisław (2011 -) – 24; 25
Morstin z d. Czerwińska Zofia (1977 -) – 24; 25
Morycińska z d. Wrzesińska Emilia Marcella (1842 -) – 104; 106; 107
Moryciński Jan – 104; 106; 107
Mroczek Andrzej – 70

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 164 -

- Mroczek Franciszka (1807 - ?) z d. Jabłońska, 1 v. Wiśniewska – 70
- Münch Maria (Maja) – 30b; 31b
- Münch Peter – 30a; 30b; 31a; 31b
- Münch z d. Lempicka Agnieszka (1965 -) – 30a; 30b; 31a; 31b
- Nitribitt Artur (1987 -) – 92; 93
- Urodził się we Wrocławiu. Jest absolwentem Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej Pracuje w pracowni architektonicznej we Wrocławiu. Pasją Artura są podróże. W 2015 r. przez 5 miesięcy podróżował samotnie autostopem przez kraje Azji. Dotarł do Indonezji i Singapuru. W marcu-kwietniu 2016 pracował jako architekt w Bejrucie. W maju/czerwcu 2016 r. zwiedzał Argentynę i Boliwię.
- Nitribitt Krzysztof (1951 -) – 92; 93
- Urodził się w Krynicy Zdroju w znanej, farmaceutycznej rodzinie. Jego pradziadek, Hugo Nitribitt, założył w Krynicy pierwszą aptekę w 1860 r., a w Muszynie w 1874 r. Krzysztof ukończył we Wrocławiu szkołę średnią – Technikum Żeglugi Śródlądowej. Po odbyciu służby wojskowej pracował w Krynicy w Ośrodku Turystycznym „Gromada”. W 1987 r. ożenił się z Joanną Stobiecką. W latach 1991-2004 prowadził z matką odzyskaną aptekę w Krynicy Zdroju. Ma dwóch synów z Joanną i Tomaszem z pierwszego małżeństwa, urodzonego w 1982 r., który jest muzykiem i mieszka we Wrocławiu. Od r. 2011 Krzysztof mieszka z rodziną we Wrocławiu i pracuje w hurtowni farmaceutycznej.
- Nitribitt Roman (1990 -) – 92; 93
- Urodził się w Krynicy Zdroju. Od 2006 r. mieszka we Wrocławiu. Szkołę średnią ukończył w 2011 r. we Wrocławiu. Pracuje w ogrodnictwie, a praktykował też w Szwecji i Norwegii.
- Nitribitt z d. Stobiecka Joanna (1956 -) – 92; 93
- Urodzona we Wrocławiu. Z wykształcenia jest bibliotekarzem. Pracuje na Uniwersytecie Wrocławskim w Bibliotece Wydziału Prawa. W 1987 r. poślubiła Krzysztofa Nitribitta. W latach 1987-2006 mieszkała w Krynicy Zdroju, gdzie zajmowała się wychowywaniem dwóch synów: Artura i Romana. W roku 2006 wróciła do Wrocławia i opiekowała się chorą mamą. W 2007 r. ponownie podjęła pracę na Uniwersytecie Wrocławskim w Bibliotece Wydziału Prawa, gdzie pracuje do dzisiaj.
- Nogaj Marta (1980 -) – 96; 97
- Nogaj Mieczysław (1947 -) – 96; 97
- Nogaj z d. Zalewska Hanna (1951 -) – 96; 97
- Nowakowska z d. Jaillard – 124a
- Nowakowska z d. Rudzka Marianna – 124a
- Nowakowski Jan – 124a
- Nowakowski Józef (1781-) – 124a
- Oberson Klara (2008 -) – 30b; 31b
- Oberson Lila (2006 -) – 30b; 31b
- Oberson Marc Antoine – 30a; 30b; 31a; 31b
- Oberson z d. Lempicka Katarzyna (1972 -) – 30a; 30b; 31a; 31b
- Ohanyan Aram (1973 -) – 94; 95
- Ohanyan Artur (1998 -) – 94; 95
- Ohanyan Rafał (1999 -) – 94; 95
- Ohanyan z d. Tomczak Irena (1979 -) – 94; 95
- Ohme Jerzy (2003 -) – 116; 117; 119
- Ohme Klara (2006 -) – 116; 117; 119
- Ohme Rafał (1962 -) – 116; 117; 119
- Ohme z d. Sułowska Małgorzata (1979 -) – 116; 117; 119
- Okoń Tomasz (1811 - ?) – 12; 13
- Okoń z d. Wietrzykowska Weronika Antonina (1814 - ?) – 12; 13
- Olszewska Lidia (2013-) – 24; 25
- Olszewska Wanda (2015-) – 24; 25
- Olszewska z d. Wendik Natalia (1981-) – 24; 25
- Olszewski Aleksander (2009-) – 24; 25
- Olszewski Paweł (1985-) – 24; 25
- Olszowska Maria Janina (2010-) – 124; 125
- Olszowska Martyna Katarzyna (1972 -) – 124; 125
- Olszowska Wanda (1935-2007) – 124; 125
- Olszowska z d. Orkisz Anna– 124; 125
- Olszowska z d. Ostrowska Krystyna (1911-1974) – 124; 125
- Olszowska z d. Solińska Alicja (1939-) – 124; 125
- Olszowska z d. Targowska Zofia (1884-1969) – 124; 125
- Olszowska Zofia (1998-) – 124; 125
- Olszowski Aleksander Henryk (1996-) – 124; 125
- Olszowski Aleksander Michał (1944 -) – 124; 125
- Olszowski Aleksander Ryszard (1911-1977) – 124; 125
- Olszowski Aleksander Teodor (1877-1937) – 124; 125
- Olszowski Aleksander Tomasz (1970 -) – 124; 125
- Olszowski Krzysztof (2001-) – 124; 125
- Olszowski Rafał (1980 -) – 124; 125
- Olszowski Stanisław (2005-) – 124; 125
- Orska z d. Derejska Zofia (1888-1970) 126; 127; 136; 137
- Orski Stanisław (1881-1944) – 126; 127; 136; 137
- Orzeszko Alina (1936-1994) – 16; 17
- Orzeszko Ewa (1950-2000) – 16; 17
- Orzeszko Jan (1945-) – 16; 17
- Orzeszko Michał (1943-1986) – 16; 17
- Orzeszko Tadeusz (? -1973) – 16; 17
- Orzeszko Witold (1941-) – 16; 17
- Orzeszko z d. Terlecka Janina (? – 1968) – 16; 17
- Orzeszko Zofia (1986-) – 16; 17
- Panuszewska z d. Targowska Józefa (1877-1967) – 124a
- Panuszewski Bronisław – 124a
- Papiorkowska z d. Klasicka Apolonia – 127
- Papiorkowski Piotr - 127
- Paszowska Wanda z d. ? [Kalifornia] 126; 127
- Paszowska z d. Bielińska Paulina (1869-1944) 126; 127
- Paszowski Ignacy - 126; 127
- Paszowski Henryk [Henry Dreselt] (1904-1996) - 126; 127
- Pawłowska z d. Jabłońska Jadwiga Honorata (1818 - ?) 71
- Pawłowska z d. Targowska Irena (1919-1990) – 120; 121
- Pawłowski Andrzej (1940 -) – 120; 121
- Pawłowski Franciszek 71
- Pawłowski Kazimierz – 120; 121
- Pelczyńska Aleksandra (1979 -) – 92; 93
- Urodzona w Londynie. Do 14 roku żyła w Kanadzie i przeprowadzkę do Polski, którą znała z wakacyjnych pobytów, przyjęła pozytywnie, będąc ufnym i otwartym dzieckiem. Po „zderzeniu” z polską szkołą długo się „odbudowywała”. Skończyła studia w Wyższej Szkole Psychologii Społecznej. Kilka lat pracowała w Fundacji Centrum Solidarności. Potem zatrudniła się w międzynarodowej firmie SDI Media (tłumaczenie dialogów filmowych, nagrania dubbingu i lektorów) i przeniosła do biura w Berlinie, skąd koordynuje prace kilku studiów europejskich. W międzyczasie zrobiła dyplom MBA.
- Pelczyńska z d. Bojanowska Anna (1947 -) – 92; 93
- Urodzona w Edynburgu. Od drugiego roku życia w Polsce, w Gdańsku – statystyczne peelerowskie dzieciństwo: przedszkole, szkoła, podwórko – dużo dzieci w różnym wieku, zabawy, wpadanie do domu po pajdę chleba ze smalcem, itd. Studia na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu na kierunku psychologii – wesołe lata. Wakacje za granicą – praca w restauracjach, poznanie „świata”, WOLNOŚĆ! Małżeństwo ze Zbigniewem Pelczyńskim w 1974 r. Cud narodzin pierwszej córki Zuzi (1976). W 1978 r. wyjazd do Anglii, która miała być tylko przystankiem na drodze do wymarzonej Kanady (Kanada – ta dzika – rozbudziła wyobraźnię Anny i jej męża wiele lat wcześniej, jeszcze w dzieciństwie). W Londynie w 79 r. cud zdarzył się jeszcze raz – druga córka – Oleńka. „Wycieczka” trwała do 1994 r. i zamieniła się w życie w Kanadzie, któremu, pomimo, że było dostatnie, bezpieczne i w przyjaznym środowisku, towarzyszyła cały czas tęsknota do „swoich”. Kanadzie „zostawiła po sobie bursztyn”, bo kiedy zaczęła pokazywać w sklepach biżuterię z bursztynu (pochodzącą z pracowni jej ojca), prawie nikt nie wiedział, co to jest za „plastik”; a kiedy wyjeżdżała już do Polski, bursztyn był w witrynie prawie każdego sklepu z biżuterią (oczywiście, importerów też przybyło). Po powrocie do Polski „wróciła do zawodu” zaangażowana w organizację pozarządową, wspierającej rodziny i dzieci opuszczone. Pelczyński Zbigniew (1951-) – 92; 93
- Urodzony w Gdyni. Inżynier z zawodu, wynalazca z „natchnienia”, podróżnik z ciekawości i miłości do wolności. Studia skończył na Politechnice Gdańskiej. W Anglii i w Kanadzie pracował w kilku firmach jako projektant i manager. W 1988/89 zrealizował jedno ze swoich licznych podróżniczych marzeń – samotny rejs, który rozpoczął w Toronto, a zakończył na Wyspach Karaibskich. Po powrocie zaczął przygotowania do „rejsu” ładem – celem miała być
- Alaska. Wybudował za domem „dom na kołach” na podwoziu samochodu ciężarowego Volvo FE. Zamiast na Alaskę przyjechał kamperem do Polski i podróżuje nim po Europie. Powrót do Polski był wyczekiwany oswobodzeniem z „jarzma” pracy dla kogoś. Założył własną firmę, w której realizuje różne pomysły – ostatni, bardzo sprytny, to łódka ze styropianu. Patrz: www.lyteboat.com
- Pietrzyk Adrianna (2004 -) – 130; 131; 133
- Pietrzyk Aleksandra (2010 -) – 130; 131; 133
- Pietrzyk Hanna (2007 -) – 130; 131; 133
- Pietrzyk Paweł – 130; 131; 133
- Pietrzyk z d. Sygowska Weronika (1983 -) – 130; 131; 133
- Pilecka z d. Derejska Janina (1898-1978) – 126; 127; 136; 137
- Pilecki Władysław (1893-1937) 126; 127; 136; 137
- Plenkiewicz Leon – 16; 17
- Plenkiewicz z d. Wietrzykowska Julia (1871- ?) – 16; 17
- Plachecka Jadwiga (1901-1939) – 16; 17
- Plachecka z d. Wietrzykowska Cecylia (1862- ?) – 16; 17
- Plachecki (2-gi mąż Zofii Heleny Wietrzykowskiej) – 12; 13; 28; 29; 66; 67
- Plachecki Jan – 16; 17
- Plachecki Janusz – 16; 17
- Plachecki Leopold – 66; 67
- Plachecki Witold – 16; 17
- Plocharska z d. Święcicka Jadwiga (1982-) - 56; 57
- Urodziła się w Warszawie. Po ukończeniu socjologii na Uniwersytecie Warszawskim w 2005 r. 4 lata pracuje w Polskim Związku Firm PR. Trzy lata zatrudniona jest w kanadyjskim koncernie petrochemicznym poszukującym gazu łupkowego. Po jego wycofaniu się z Polski obejmuje kierownicze stanowisko w firmie fotowoltaicznej (instalowanie urządzeń do produkowania energii słonecznej).
- Plocharski Henryk (2014-) – 56; 57
- Plocharski Piotr – 56; 57
- Plocharski Stefan (2013-) – 56; 57
- Płoska z d. Lempicka Władysława – 28a; 29a
- Płoski Julian – 28a; 29a
- Podczaska z d. Wietrzykowska Franciszka (1809 - ?) – 11
- Podczaski Antoni (1805- ?) – 11
- Połośka Justyna (1985-) – 20, 21
- Przybyłowska z d. Wietrzykowska Zuzanna (1808- ?) – 12; 13
- Przybyłowski Kazimierz (1802- ?) – 12; 13
- Przyłucka (2-o v.), Sołtan (1-o v.) z d. Werla Jadwiga (1915 – 2009) – 130; 131; 133
- Przyłucki Eugeniusz (1901-1971) – 130; 131; 133
- Przyłuska z d. Malczewska Maria (1891-1985) – 124b; 125b
- Przyłuski Jędrzej – 124b; 125b
- Przyłuski Marian (1891-1944) – 124b; 125b
- Urodził się w Żarnowcu. Rodzice przeprowadzili się do Sosnowca i tam ukończył szkołę średnią. W 1908 r. wyjeżdża na studia do Szwajcarii, ale po drugim roku Wydziału

INDEX do DRZEWIA GENEALICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 165 -

Budownictwa Łądowego razem z kolegą, przedostają się nielegalnie na statek płynący do Ameryki, by dostać się na Alaskę, gdzie właśnie odkryto złoto. Wykryci na pełnym morzu zostają zatrudnieni jako pomoc załozce statku, ale zamiast na Alasce, lądują w Kalifornii, gdzie zatrudniają się na plantacji pomarańczy. Na wieść o wybuchu wojny, w roku 1914 wracają do kraju, by wstąpić do legionów. Tam zaprzyjaźnia się z Wieniawą Długoszewskim, bierze udział w walkach (więcej informacji jest na stronie internetowej wietrzykowski.net w dziale „Dokumentacja Wojskowa”). Internowany w Beniaminowie. Po wojnie osiadł w stałym garnizonie w Kielcach; angażuje się w sprawy miejskie, społeczne. W 1939 r. awansuje na majora i po krótkiej kampanii przedostaje się do Rumunii, ale w 1940 roku wraca do kraju. Zostaje aresztowany i wywieziony do oflagu w Westfalii. Ginie we wrześniu 1944 roku od bomby, prawdopodobnie omyłkowo zrzuconej przez Aliantów.

Ptaszyńska z d. Jabłońska Maria – 108; 109
Ptaszyński – 108; 109
Raczyńska z d. Targowska Jadwiga – 124a
Raczyński – 124a
Ratajczak Jan (2015-) – 130; 131; 133
Ratajczak Łukasz (1986-) – 130; 131; 133
Ratajczak Wiktoria z d. Sygowska (1993-) – 130; 131; 133
Raklewska z d. Targowska Maria – 124; 125; 124b; 125b
Reklewski Julian – 124; 125; 124b; 125b
Rozmiarzek Andrzej – 96; 97
Rozmiarzek Janina – p. Kamińska Janina – 96; 97
Rożyńska z d. Targowska Bronisława – 124a
Rożyński – 124a
Rudnicka z d. Wietrzykowska Irena (1901-1939) – 24; 25;
Rudnicki Stefan (? – 1939) – 24; 25
Rudzka Helena (zakonnica) (1882-1967) – 106; 107
Rudzka z d. Wesołowska Hanna – 106; 107
Rudzka z d. Wrzesińska Helena (1862-1924) – 106; 107
Rudzki Adolf (1859-1934) – 106; 107
Rudzki Andrzej – 106; 107
Rudzki Janusz – 106; 107
Rudzki Marian (1886-1953) – 106; 107
Rudzki Tadeusz – 106; 107
Rudzki Zdzisław – (1899-1943) 106; 107
Rycerska z d. Dzieduszycka Krystyna (1965 –) – 94; 95
Rycerski Jan (1970-) – 94; 95
Rzepecka z d. Targowska Wanda – 124a
Rzepecki – 124a
Schopper Otto – (1929-2015) – 130; 131; 132
Schopper z d. Czarnek Maria (1953-2010) – 130; 131; 132
Urodziła się w Krakowie. Ukończyła podstawową szkołę muzyczną w Krakowie, Liceum im. Króla Jana Sobieskiego, filologię rosyjską na Akademii Pedagogicznej w Krakowie. Pracowała na Uniwersytecie Jagiellońskim początkowo jako lektor języka rosyjskiego, a później w dziale kontaktów zagranicznych. W 1979 roku wyszła za mąż za obywatela Austrii Ottona Schoppera, inżyniera, specjalistę

od farb i lakierów. Mieszkali początkowo w Wiedniu, a później w Baden, gdzie Maria (Dzidzia) zmarła i została pochowana na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Seliga Józefa (1798 - ?) z d. Jabłońska – 70
Seliga Michał – 70
Shasha David (1955-) – 24; 25
Shasha Mathew (1998 -) – 24; 25
Shasha Nina (2000 -) – 24; 25
Shasha z d. Bielecka Zuzanna – 24; 25
Sitariska z d. Treutler Katarzyna (1942 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132
Urodziła się w Krakowie, gdzie chodziła do szkoły podstawowej i liceum (Nr 7 i 10), które ukończyła w 1960r. Na Uniwersytecie Jagiellońskim studiowała filologię polską, potem filologię angielską. Była parę razy po kilka miesięcy w Anglii celem doskonalenia języka. Pracowała jako nauczycielka w liceum o poszerzonym języku angielskim. Z uczniami organizowała wycieczki poznawcze do Anglii i Danii. W 1969 r. wychodzi za mąż za Jacka Sitariskiego. W 1992 r. poważna choroba zmusza ją do przejścia na rentę. W 1999 roku przeprowadzają się z mężem do Krzyworzeki. Tam tworzy z domu i ogrodu, pełnego ozdobnych krzewów i kwiatów, gościnne miejsce spotkań rodziny i przyjaciół. Przyjeżdżają też wnuki z całymi klasami na wypoczynek, gry i zabawy.

Sitarski Jacek (1944 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132
Urodził się w Poroninie. Do szkoły chodził w Krakowie. Maturę w Liceum im. Króla Jana Sobieskiego zdał w 1961 roku. Studiował na Wydziale Budownictwa Łądowego Politechniki Krakowskiej, którą ukończył w 1967 r. Pracował w Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego KRAK-BUD. Kierował pracami budowlanymi w kraju i za granicą (w Niemczech, Iraku, w Rosji). W 1991 r., na spółkę z kolegami, wykupił to przedsiębiorstwo i wykonywał wiele prac budowlanych (osiedla, budowy, restauracja zabytków), zatrudniając okresowo do dwustu pracowników. W 1998 r. kupił kilka działek w słabo załudnionej, górskiej miejscowości Krzyworzeka k/Dobczyc. Tam wiejską chałupę przebudował na wygodny dom, o wystroju dawnego dworku, otoczony dużym ogrodem.

Skoczylas Edward (? – 1981) – 124b; 125b
Skoczylas Jacek (1950-) – 124b; 125b
Urodził się w Ustroniu. Po rozwodzie rodziców wychowywany przez matkę (lekarz stomatolog) i babcię, Marię Przyłuską z Malczewskich. Po ukończeniu w Ustroniu szkoły podstawowej zamieszkał w Warszawie u brata swojej babci, byłego wojskowego, Michała Malczewskiego. Uczęszczał do męskiego liceum PAX-u. Po maturze rozpoczął studia na Wydziale Zootechniki w Wyższej Szkole Rolniczej w Krakowie. Po pierwszym roku zmienił kierunek studiów i ukończył Wydział Prawa na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Po studiach rozpoczął pracę

w Centrali Handlu Zagranicznego „Centrozap” na placówkach w Niemczech, a później w Austrii. Obecnie ma własną firmę zajmującą się automatyką przemysłową. Żona jest technikiem dentyścycznym, a córka ukończyła studia prawnicze i jest zatrudniona jako asystent w sądzie.

Skoczylas Katarzyna (1990-) – 124b; 125b
Skoczylas z d. Przyłuska Hanna (1918-2004) – 124b; 125b
Skoczylas z d. Sieradzka Bożena (1958-) – 124b; 125b
Sobieniak Jakub (2007 -) – 116; 117; 118
Sobieniak Janusz (1947 -) – 116; 117; 118
Sobieniak Julia (1997 -) – 116; 117; 118
Sobieniak Tomasz (1972 -) – 116; 117; 118
Sobieniak z d. Horodyska Anna (1947 -) – 116; 117; 118
Sobieniak z d. Krytusa Aleksandra (1976 -) – 116; 117; 118
Solak Stanisław – 130; 131; 132
Solak [Hart] Piotr (1986-) – 130; 131; 132 – p. Hart
Solak (2-o v.); Majewska (1-o v.) z d. Tuziak Barbara (1946 -) – 130; 131; 132
Ur. w Krakowie. Wykształcenie średnie. Pierwszy mąż: Janusz Majewski, z którym ma syna Macieja, oraz drugi mąż: Stanisław Solak, z którym ma syna Piotra Solaka (obecnie Hart).
Solopa Hanna (2013-) – 52; 53
Solopa Maciej – 52; 53
Solopa z d. Waltenberger Maja (1977 -) – 52; 53
Urodziła się w Warszawie. Do szkoły podstawowej i Liceum im. Stanisława Staszica chodziła w Warszawie. Maturę zdała w 1996 roku. Studiowała w Szkole Głównej Handlowej. Dyplom uzyskała w 2002 roku. Pracowała w firmach budowlanych (Bougues, Immobilier i inne). Ostatnio w firmie Grupa – LAR.
Solopa Zofia (2010 -) – 52; 53
Soltan (1-o v.), Przyłuska (2-o v.) z d. Werla Jadwiga (1915 – 2009) – 130; 131; 133
Soltan Jan (1910-1990) – 130; 131; 133
Sołtys Jakub (2009-) – 94; 95
Sołtys Michał (2012-) – 94; 95
Sołtys Miłosz (1895-1945) – 116; 117; 118; 119
Sołtys Rafał (1981-) – 94; 95
Sołtys Stanisław (1921-1944) – 116; 117; 118; 119
Urodził się w Warszawie. Naukę rozpoczął w Gimnazjum im. J. Kochanowskiego w Radomiu. Przeniósł się do Gimnazjum Humanistycznego w Katowicach. W 1939 roku zdał maturę. We wrześniu, zamiast rozpocząć studia do Akademii Górniczej, dołączył jako ochotnik do Armii „Prusy” i z nią przekroczył granicę z Rumunią. Dotarł do Francji i tam ukończył szkolenie w Szkole Podchorążych w Guer. Po upadku Francji, ewakuowany do Anglii, szkolony w konspiracji ze specjalnością: dywersja. W styczniu 1943 r. został zrzucony do kraju jako oficer do zadań specjalnych i zajmował się odbiorem zrzutów. Używał pseudonimów „Sowa” i „Wójt”, a nazwisk „Lechicki” i „Mirecki”.

Dwukrotnie aresztowany, za pierwszym razem udało mu się uciec, za drugim Gestapo więziło go i torturowało w więzieniu w Mielcu, a 8.06 1044 r. zastrzelono w celi więziennej w Rzeszowie. Odznaczony Krzyżem Orderu Virtuti Militari i Krzyżem Armii Krajowej. Po ekshumacji pochowany na Cmentarzu Katedralnym w Sandomierzu w Kwaterze Armii Krajowej. Więcej informacji można znaleźć w Internecie:
[www.malopolskawiwojnie.pl/index.php?title=Sołtys Stanisław](http://www.malopolskawiwojnie.pl/index.php?title=Sołtys%20Stanisław).
Sołtys z d. Ginowicz Izabela (1982-) – 94; 95
Sołtys z d. Malczewska Jadwiga (1901-1991) – 116; 117; 118; 119
Stachurska z d. Bielińska Marja Balbina (1857 - ?) – 126; 127
Stachurski Jan – 126; 127
Stachurski Jan (1850 - ?) 126; 127
Stachurski Jan (1920 - ?) 126; 127
Staroń Sławomir (1960-) – 128; 129; 133
Staroń z d. Dziengielewicz Urszula (1960 -) – 128; 129; 133
Ukończyła po maturze dwuletnią szkołę ogrodniczą. Nie pracuje w zawodzie, jest sekretarką medyczną w częstochowskim szpitalu. Po rozwodzie sama wychowała córkę Joannę.
Starusiewicz – 128; 129
Starusiewicz (+ 1943) – 128; 129
Starusiewicz Krystyna (+ 1944) – 128; 129
Starusiewicz z d. Bielińska Zofia (1900-1937) – 128; 129
Staszalek Marian (1840-1918) 71; 104; 106; 107; 108; 109
Staszalek z d. Jabłońska Aurelia Karolina (1846-1918), 1v. Zychowicz 71; 104; 106; 107; 109; 109
Stępak Sebastian – 56; 57
Stępak Tosia [Antonina?] (2006 -) – 56; 57
Stępak z d. Święcicka Jadwiga (1982 -) – 56; 57 – p. Płocharska Jadwiga
Stobiecka Maria (1947 -) – 92; 93
Urodzona w Lesznie. Ukończyła Liceum Sióstr Urszulanek we Wrocławiu, natomiast filologię angielską na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu w roku 1973. Przez dwa lata pracowała jako lektor języka angielskiego na Politechnice Wrocławskiej. W 1974 r. została wysłana przez Politechnikę Wrocławską na 9-miesięczne stypendium do Stanów Zjednoczonych. Od 1976 r. mieszka w Anglii. Obecnie na emeryturze.
Stobiecka z d. Bojanowska Eleonora (1921-2008) – 92; 93; 94; 95
Urodzona w majątku Niechłód w Wielkopolsce. Do II Wojny Światowej mieszkała w Niechłodzie. Do gimnazjum i szkoły średniej początkowo uczęszczała w Poznaniu, a później w Lesznie Wielkopolskim. W 1939 r. wyjechała z matką i rodzeństwem do majątku swojej ciotki Marii Jabłońskiej do Usarzowa. W 1941 r. podjęła pracę w sklepie (odpowiednik naszego supermarketu) w Starachowicach.

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 166 -

Ze względu na bardzo dobrą znajomość języka niemieckiego została jego kierowniczką. Działała w AK – pseudonim "Teresa". W Starachowicach znalazła mieszkanie dla całej rodziny. W 1943 r. (21 sierpnia) została aresztowana i wywieziona razem ze swoją kuzynką, Anną Żółtowską, do obozu w Oświęcimiu, gdzie była przez 18 miesięcy. Z Oświęcimia-Brzezinki wywieziono ją do obozu w Ravensbrück (6 miesięcy). W maju 1945 wróciła do Poznania. W 1946 r. wyszła za mąż za Karola Stobieckiego, prawnika i artystę malarza. Po ślubie zamieszkała w Lesznie, gdzie w 1947 r. urodziła pierwszą córkę, Marię. W 1948 r. Eleonora i Karol przenieśli się do Wrocławia. W 1956 r. urodziła się druga córka, Joanna. Od 1962 r. przez 16 lat prowadziła kiosk "RUCH" w gmachu Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1970 r. owdowiała. Zmarła 20 lutego 2008 r. we Wrocławiu, gdzie została pochowana obok swego męża na Cmentarzu św. Wawrzyńca.

Stobiecki Karol (1908-1970) – 92; 93; 94; 95

Urodził się w Tarnopolu. W latach 1926-1932 odbył studia prawnicze na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, studiując równocześnie malarstwo u prof. Stanisława Batowskiego. Pracował jako prawnik i jednocześnie malarz. W okresie wojny przebywał początkowo we Lwowie, później w Krośnie, utrzymując się z malarstwa. W 1945 r. przyjechał do Leszna. Tam spotkał (poznana wcześniej) latem 1942 r. w majątku Łukasiewiczów w Sulistrowej koło Krosna) Eleonorę Bojanowską i ożenił się z nią w 1946 r. Organizował muzeum i wspólnie z Leonem Rozpędowskim namalował panoramę „*Bitwa na Psim Polu*” wystawianą na Wystawie Ziemi Odzyskanych w Wrocławiu, dokąd przeniósł się w 1948 r. i pracował w Prezydium Wydziału Kultury WRN i w Muzeum Śląskim. Jednocześnie prowadził lekcje rysunku w Ognisku Plastycznym we Wrocławiu, którego został dyrektorem w roku 1963. Wystawiał we Wrocławiu, Poznaniu, Szczecinie i Warszawie. Tematami jego prac były pejzaże, portrety, a w szczególności motywy batalistyczne. Zmarł we Wrocławiu i tu spoczywa na Cmentarzu św. Wawrzyńca.

Sulima Andrzej (1972-) – 92; 93

Sulima Leon (2012-) – 92; 93

Sulima Stefania (2013-) – 92; 93

Sulima z d. Haller Maria (1984-) – 92; 93

Sułowska z d. Dakowicz Barbara (1948 –) – 116; 117; 119

Sułowski Jerzy (1945 -) – 116; 117; 119

Suppanz Heinz – 131; 133

Suppanz z d. Treutler Wiesława (ok 1926 - ?) – 130; 133

Sygowska Wiktoria – 130; 131; 133

Sygowska z d. Przyłucka Grażyna (1959 -) – 130; 131; 133

Sygowski Marek (1948 -) – 130; 131; 133

Szagdowicz Aleksander (1907-1998) – 124; 125

Szagdowicz Tadeusz – 124; 125

Szagdowicz Janina – 124; 125

Szagdowicz Maria – 124; 125

Szagdowicz z d. Targowska Zofia (1928-1992) – 124; 125

Szczawińska z d. Jabłońska Helena – 105

Szczawiński Antoni – 105

Szczawkowska z d. Wietrzykowska, 1-o voto Borowska Maria Eustachia (1886-1959) – 20; 21; 22; 23

Urodziła się w Klonowcu k/Radomia (dziś wchodzi w skład gminy Skaryszew). Na naukę wysłano ją do Warszawy na pensję Jadwigi Kotwickiej, której 4-letnie gimnazjum ukończyła w 1903 roku. W 1909 r. wyszła za mąż za lekarza z Radomia Adama Borowskiego. Małżeństwo zamieszkało w osadzie Grodziec (dziś dzielnica Będzina), gdzie Adam leczył górników i ich rodziny. W 1910 r. urodził się im syn – Adam. Wojna była dla Marii bardzo trudnym okresem. Mąż został powołany do armii rosyjskiej, a Niemcy i Austriacy zajęli Grodziec. Maria z czteroletnim synem i czternastoletnią siostrą Janiną pracowała jako nauczycielka i zaczęła pisać dziennik, notując zmieniające się wydarzenia wojenne. W 1918 roku zmarł jej mąż. W 1923 roku wyszła ponownie za mąż za Zygmunta Szczotkowskiego, dyrektora kopalni Janina w Libiążu. W 1924 roku urodziła się im córka Anna. Mąż Marii wybudował w Bieżanowie (dziś dzielnica Krakowa) dom, do którego w 1939 r. przeprowadziła się Maria. Dom ten w czasie wojny był schronieniem dla wielu osób z rodziny. Zmarła we Wrocławiu, gdzie przeprowadziła się do córki. Pochowana na cmentarzu bieżanowskim, obok męża Bardziej szczegółowy życiorys Marii napisał jej wnuk Juliusz Zieliński pt. "Maria Eustachia Wietrzykowska", umieszczony na stronie rodzinnej wietrzykowski.net w dziale Bibliografia Rodzinna.

Szczotkowski Zygmunt (1877-1943) – 20; 21

Urodził się w Warszawie jako syn Stefana i Marii Filomeny z d. Kolbe. Rodzina Stefana pochodziła z Inflant, gdzie, za udział w Powstaniu Styczniowym, utraciła majątek Stefanopole k/Rybiniszek i została wywieziona w głąb Rosji. Po kilku latach powrócili, Stefan ożenił się, ale wkrótce zmarł, gdy Zygmunt miał 2 lata. Zygmunt rozpoczął naukę we Włocławku, a po przeprowadzce do Warszawy zdał tam w 1896 r. maturę w gimnazjum realnym, następnie studiował w Leobnie, uzyskując w 1900 r. dyplom inżyniera górnika. Pracował jako inżynier górnik w kopalniach Zagłębia, był pierwszym polskim dyrektorem kopalni "Janina" w Libiążu. Po krótkim pobycie we Francji i Belgii wrócił do kraju i do II wojny Światowej pracował w przemyśle na kierowniczych i dyrektorskich stanowiskach. W 1937 r. otrzymał Krzyż Kawalerski Polonia Restituta za zasługi dla rozwoju przemysłu polskiego. Był dwukrotnie żonaty, drugą jego żoną była Maria z Wietrzykowskich, *primo voto* Borowska, z którą ożenił się w 1923 roku. Więcej informacji na [Wikipedii](#).

Szindler Iwona z d. Konieczny (1959-) – 136; 137

Szindler Zdzisław (1962-) – 136; 137

Szymanderska Joanna (1967 -) – 108; 109

Szymanderska Urszula (1977 -) – 108; 109

Szymanderska z d. Gierycz Elżbieta (1915-1977) – 108; 109

Szymanderska z d. Kuchnio Hanna (1944-2014) – 108; 109

Urodzona w Rykach, publicystka, autorka książek kulinarnych. W 1979 r. napisała pierwszą książkę kucharską. Po 10-cio letniej przerwie pisze ich bardzo wiele. Jej dorobek można zobaczyć w Wikipedii. Zamężna z Witoldem Szymanderskim. Ginie w wypadku samochodowym w 2014 roku. Pochowana na cmentarzu w Pyrach.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Hanna_Szymanderska

Szymanderska z d. Łuczak Wanda (1939 -) – 108; 109

Szymanderski Jacek (1945 –) – 108; 109

Urodził się w Radomiu. Ukończył Liceum św. Augustyna w Warszawie; w latach 1962-1968 studiuje socjologię na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1977 r. działał w opozycji (KOR: „Solidarność”). Więziony za działalność opozycyjną. Poseł na Sejm X kadencji. Więcej informacji w Wikipedii.

Szymanderski Roman (1887–1963) – 108; 109

Szymanderski Witold (1941-2011) – 108; 109

Szymańska [Amer] Katarzyna (1971 -) – 22; 23

Szymańska z d. Daniłowicz Anna (1962 -) – 22; 23

Szymańska z d. Idzikowska Maria (1928-) – 22; 23

Szymańska (1-o v.) z d. Jabłońska Maria (1880- ?), Gierycz (2-o v.) – 108; 109 – p. Gierycz (2-o v.) Maria z d. Jabłońska (1880- ?), 1-o v. Szymańska

Szymański – 108; 109

Szymański Jan (1918-) – 22; 23

Szymański Michał (1992 -) – 22; 23

Szymański Piotr (1964 -) – 22; 23

Ślusarz Andżelika (2001 -) – 116; 117; 118

Ślusarz Mariusz (1967 -) – 116; 117; 118

Ślusarz z d. Sobieniak Ewa (1977 -) – 116; 117; 118

Światło – 16; 17

Światło z d. Dąbrowska Krystyna (1919- ?) – 16; 17

Święcicka z d. Kubiak Kinga – 56; 57

Święcicka z d. Woyciechowska Zofia (1950 –) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodziła się w Głucholazach. Do szkoły chodziła w Otmuchowie. Maturę uzyskała w 1969 r. We Wrocławiu ukończyła pomaturalne Technikum Rehabilitacji. Od 1974 roku pracowała w szpitalu na ul. Stępińskiej w Warszawie. W 1978 r. ukończyła zaoczne studia na Akademii Medycznej w Poznaniu. W 1977 r. wychodzi za mąż i po odwołaniu czwórki dzieci podejmuje pracę w ortopedii w szpitalu bródnowskim. Prowadzi też na Uniwersytecie Warszawskim ćwiczenia ze studentami z zakresu rehabilitacji. Święcicki Czesław (1948 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodził się w Warszawie, gdzie chodził do szkoły i maturę zdał w 1966 r. Studiował 1 rok fizykę na Uniwersyte-

cie Warszawskim, następnie 5 lat teologii na ATK (Akademia Teologii Katolickiej, dziś Uniwersytet im. Stefana Wyszyńskiego). W tym czasie zaliczył 4 lata Seminarium Duchownego (1967-1971). Nie kontynuuje tego kierunku i w 1977 roku żeni się z Zofią Woyciechowską. Kończy 2-letnie policealne studia samochodowe i przez 5 lat pracuje jako mechanik samochodowy. Kończy kurs przystosowania do zawodu stolarza, planując prace przy odbudowie Zamku Królewskiego w Warszawie. Pracuje tam 5 lat do 1988 roku, między innymi wykonując elementy Sali Tronowej. Od 1988 r. zaczyna pracę w "nieruchomościach", początkowo szukając miejsc na stacje benzynowe, z czasem stając się licencjonowanym zarządcą nieruchomości. Od 2014 roku na emeryturze, ale dalej w miarę potrzeby i sił zajmuje się nieruchomościami.

Święcicki Wojciech (1983 -) – 56; 57

Po zdaniu matury w 2007 roku rozpoczyna studia archeologii na Uniwersytecie im. Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, których nie kończy. Podejmuje się dorywczo różnych zajęć, jak prowadzenie stoiska handlowego w Gallerii Handlowej, czy w testowaniu urządzeń w firmie Orange. Obecnie pracuje w firmie PRICE WATERHAUS COOPERS.

Świętochowska z d. Jabłońska Katarzyna (1795-1855), 1v. Buczkiewicz – 70; 71; 104

Świętochowski Baltazar – 70; 71; 104

Świstowska z d. Ginowicz Anna (1983-) – 94; 95

Świstowski Bartłomiej (1983-) – 94; 95

Świstowski Stanisław (2007-) – 94; 95

Targowska Agata (2007 -) – 87; 88; 89

Targowska Aniela (1863-1905) – 124; 125; 124b; 125b

Targowska Barbara (1934 -) – 87; 88; 89; 124; 125

Urodziła się w Chwałowicach, pow. Iłża. W czasie wojny, ze względu na bezpieczeństwo, rodzice często zmieniali miejsce zamieszkania, zatrzymując się u rodziny lub przyjaciół. Po wojnie rodzice zamieszkali w Starachowicach. Barbara pierwsze klasy przerabiała w domu, a w 1945 r. poszła do 5 klasy, gdy w Starachowicach uruchomiono szkołę podstawową. Ojciec dostał pracę w Nowym Stawie na Żulawach i tam Barbara uczyła się w Technikum Rolniczo-Hodowlanym. W 1953 roku rozpoczęła studia na Wydziale Historii Uniwersytetu Toruńskiego, uzyskując tytuł magistra filozofii w 1957 r. Pracowała w szkole podstawowej w Gdańsku, ucząc historii początkowo w szkole nr 49, potem nr 68 – aż do emerytury w 1987.

Targowska Dorota (2003 -) – 87; 88; 89

Targowska Ewa (1986 -) – 120; 121

Targowska Franciszka (1978 -) – 120; 121

Targowska Halina – zakonnica (1899 -) – 124; 125

Targowska Izabela (1945 -) 112; 113

Targowska Jadwiga (1908 -) – 124; 125

Targowska Janina (1911-1919) – 124; 125

Targowska Joanna (1978 -) – 120; 121

Targowska Stefania (1986 -) – 120; 121

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 167 -

Targowska Teofila (1854-1914) 112; 113
Targowska z d. Bielińska Józefa (1858 – 1901) 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119; 120; 121; 126; 127
Targowska z d. Bronikowska Zofia – 124a
Targowska z d. Bukowska Aleksandra – 124a
Targowska z d. Czamecka Wanda (? -1927) – 112; 113; 124; 125; 124b; 125b
Targowska z d. Dąbrowska Magdalena – 112; 113; 124; 124a; 125
Targowska z d. de Messa Juliette – 112; 113
Targowska z d. Descours Koleta 112; 113; 114; 115
Targowska z d. Dutreppi Lucyna (1873-1950) – 124; 125; 124b; 125b
Targowska z d. Falkowska Helena 112; 113
Targowska z d. Fogel Anna Maria (1-o v. Przeworska) 112; 113
Targowska z d. Grochowska Wiśniewska Urszula (1930-) – 87; 88; 89; 124; 125
Urodziła się w Czernsku k/Chojnic. Do szkoły podstawowej zaczęła chodzić w Tczewie. W 1939 roku rodzina została wysiedlona w okolice Siedlec. Ojciec został zamordowany przez Niemców, a matka powtórnie wyszła za mąż w 1942 r. Urszula znalazła się w Lublinie, gdzie chodziła do szkoły podstawowej i na komplety Tajnego Nauczania. Po wojnie rodzina zamieszkała w Opolu, gdzie ojczym organizował spółdzielczość, a Urszula tam zrobiła małą maturę, a dużą w Gnieźnie w 1950 r. W Gdańsku studiowała w Wyższej Szkole Pedagogicznej, a później na Uniwersytecie Toruńskim, gdzie uzyskała tytuł magistra polonistyki. Pracowała w szkolnictwie w Gdańsku, kolejno jako bibliotekarka, nauczycielka, wizytatorka. Na emeryturę przeszła w 1982 roku, pracując dalej społecznie. Wyszła za mąż w 1952 roku za Krzysztofa Targowskiego.
Targowska z d. Hemiczek Anna 112; 113; 114; 115
Targowska z d. Jankowska Renata – 87; 88; 89
Targowska z d. Komorowska Magdalena 112; 113
Targowska z d. Kwiek Janina (? – 1944) – 124; 125
Targowska z d. Lipińska Salomea (? -1853) – 112; 113; 124; 124a; 125; 124b; 125b
Targowska z d. Malczewska Maria Janina (1884-) – 124; 125; 124b; 125b
Targowska z d. Malinowska Emilia – 112; 113; 124; 124a; 125; 124b; 125b
Targowska z d. Mińczykowska Katarzyna – 87; 88; 89
Targowska z d. n/n Sabrina – 120; 121
Targowska z d. n/n Wioletta – 120; 121
Targowska z d. Nehring Renata (1930-2016) – 120; 121
Urodziła się w Warszawie, gdzie chodziła do szkoły podstawowej, a program liceum przerabiała na Tajnych Kompletach Nauczania u Sióstr Niepokalanek. W 1948 roku zdała maturę w liceum prowadzonym przez Siostry Niepokalanek w Sobiecinie, który jest teraz dzielnicą Wałbrzycha. W 1952 roku ukończyła filologię romańską na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Po wyjściu za

mąż za Jerzego Targowskiego, początkowo mieszkali w Krakowie, a w 1960 roku przenieśli się do Sandomierza, gdzie Rena, po odchowaniu dzieci, uczyła francuskiego w Liceum im. Jana Długosza, a także w Liceum im. Tadeusza Kościuszki.
Targowska z d. Olechowska Maria – 112; 113
Targowska z d. Ostrowska Maria Kornelia (1865-1933) – 124; 125; 124b; 125b
Targowska z d. Patkowska Helena (1893-1981) – 112; 113; 114; 115; 120; 121
Targowska z d. Pintał Halina (1954 -) – 120; 121
Targowska z d. Podlewska Joanna (1749-1814) 112; 113; 114; 115; 124a
Targowska z d. Różalska Magdalena – 120; 121
Targowska z d. Rudzka Stefania (1823-) – 124a
Targowska z d. Rzeczycka Józefa – 112; 113; 114; 115; 124; 124a; 125
Targowska z d. Skibniewska Jadwiga 112; 113; 114; 115
Targowska z d. Sokół Anna (1958 -) – 87; 88; 89
Targowska z d. Szoppe Danuta (1926 -) – 120; 121
Targowska z d. Szymańska Anna (1954 -) – 120; 121
Targowska z d. Świeczkowska Agnieszka – 87; 88; 89
Targowska z d. Targowska Janina (1900-1981) – 124; 125
Tarnowska z d. Targowska Maria 112; 113
Targowska z d. Trejnis Aleksandra (1957 -) – 87; 88; 89
Targowska z d. Trzetrzezińska Irena (1858-1952) 112; 113; 114; 115
Córka Józefa i Teodozji z Dąbskich. Aktywna działaczka społeczna. Przed rokiem 1905 otworzyła w Winiarach ochronkę dla wiejskich dzieci, gdzie prowadziła też tajne nauczanie języka polskiego. W 1914 r. staraniem Ireny powstała w Sandomierzu Żeńska Szkoła Rolnicza. W 1918 r. była współzałożycielką gimnazjum w Sandomierzu i Męskiej Szkoły Rzemiosł w Zawichoście. Podejmowała wiele innych inicjatyw społecznych, m.in. opłacała edukację Janowi Smole, który został posłem na sejm z Polskiego Stronnictwa Ludowego „Wyzwolenie”. Za liczne zasługi odznaczona została Złotym Krzyżem Zasługi i orderem „Pro Ecclesia et Pontifice”. Wzięła na wychowanie 8-letnią dziewczynkę, Oleńkę, córkę kuzyna jej męża (później to była moja [Marii Lempickiej z d. Wietrzykowskiej] mama – Aleksandra Wietrzykowska z d. Targowska), która w jednym roku straciła oboje rodziców. Bardzo się ze sobą związały, a Oleńka towarzyszyła jej nieraz, gdy wybierała się w podróże (np. do sanatorium). Winiary zostały zrównane z ziemią w czasie inwazji Armii Radzieckiej w 1944 r., a po parcelacji Irena przeniosła się do swojej willi do Krakowa, gdzie zmarła w 1952 r. Została pochowana na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Przez bliższą i dalszą rodzinę nazywana Bunia.
Targowska z d. Woyciechowska Anna (1863-1933) – 124; 125; 124b; 125b
Targowska z d. Wrzesińska Janina (1904-1972) – 86; 87; 88; 89; 90; 91; 124; 125

Targowska z d. Zalewska Jadwiga Florentyna (1899-1980) – 98; 99; 112; 113; 114; 115; 120; 121;
Targowska z d. Ziemińska Pulcheria (1820-1881) 112; 113; 114; 115
Targowski Andrzej (1917 -1995) 112; 113
Targowski Antoni (1783-1861) 112; 113; 124; 124a; 125
Targowski Antoni (1818-1892) 112; 113
Targowski Bogdan (1931 -) – 124; 125
Targowski Bogumił (1887-1954) - 112; 113; 114; 115; 120; 121
Targowski Henryk (1896-1976) – 98; 99; 112; 113; 114; 115; 120; 121
Urodził się przypuszczalnie w majątku Góry Wysokie k/Sandomierza. W 1901 r. oboje jego rodzice zmarli: ojciec w maju na serce, a matka we wrześniu na płuca (gruźlica). Henryk, najmłodszy z sześciorga dzieci, miał wtedy 5 lat. Zaistniała trudna sytuacja, jak postąpić z zadłużonym majątkiem, dzierżawionym przez zmarłego ojca i co z jego dziećmi. Opisuje to Regina, starsza siostra Henryka, w broszurze „Saga Rodu Targowskich”. Ostatecznie Henryk został oddany na wychowanie do Teofilii Targowskiej, siostry jego ojca. Przepuszczalnie do szkoły chodził w Sandomierzu. Ukończył 3-letnią Wyższą Szkołę Rolniczą w Dublinach. Często zmieniał dzierżawy, o czym pisze jego syn Jerzy w książce „Ankieta Ostatniego Szwoleżera”. Przez wiele lat był administratorem majątków hr. Tarnowskiego. Choć nie miał wykształcenia prawniczego, wyspecjalizował się w prawie i wielu osobom pomógł, wygrywając rozprawy sądowe. Po rozejściu się z żoną kupił dom w Zaklikowie i tam pozostawał do śmierci. Zdobyl sobie duże uznanie i szacunek. Zwano go żartobliwie „cadyk zaklikowski”. Pochowany na cmentarzu w Zaklikowie.
Targowski Hermenegild (1734-1832) 112; 113; 114; 115; 124a
Targowski Jakub (2005 -) – 87; 88; 89
Targowski Jan (1858-1902) – 124; 125; 124b; 125b
Targowski Jan (syn Antoniego) – 124a
Targowski Jan (syn Rafała) – 124a
Targowski Janusz (1902-1995) – 124; 125
Targowski Jerzy (1923-2003) – 120; 121
Urodzony w Zalesiu k/Sandomierza. Dzieciństwo i młodość opisuje barwnie w książce pt. „Ankieta Ostatniego Szwoleżera” wydanej w 2002 (drugi nakład w 2009 r.). Do szkoły chodził tam, gdzie aktualnie przebywali jego rodzice. Wspomina o gimnazjum w Kraśniku, Krakowie, Rabce, gdzie zastał go początek wojny. Rodzice rozeszli się. Matka zamieszkała w rodzinnym Zalesiu, a ojciec kilka razy zmieniał dzierżawione majątki, lub zatrudniał się jako zarządca majątków hr. Tarnowskiego. Dzięki temu Jurek przed wojną poznał wiele młodzieży z okolic Sandomierza i Zaklikowa, gdzie ostatecznie osiedlił się jego ojciec. Wychowany na wsi, w otoczeniu przyrody, opisuje beztrudne życie, jakie przed wojną wiodła młodzież z okolicznych

majątków. Wszystko diametralnie zmieniła wojna. Większość tej młodzieży zaangażowała się w walkę partyzancką w AK (Armia Krajowa), a Jurek, który od dzieciństwa wyniósł miłość do koni, okupację spędził w siodle, w służbie łączności AK. Armia Czerwona przyniosła nam „wyzwolenie” z niemieckiej okupacji, ale płaciliśmy za to wysoką cenę. Naiwnością było mniemanie, że mając wspólnego wroga: Niemców, Armia Radziecka będzie naturalnym sprzymierzeńcem AK. Wszyscy zidentyfikowani AK-owcy zostali wywiezieni do łagru w głąb Rosji. Jurek spędził tam półtora roku. Po wojnie byłemu AK-owcowi nie było łatwo. Próba odbudowy Zalesia, kosztem ogromnego wysiłku, nie powiodła się, gdyż celem nowej władzy, było zniszczenie „kułaków”, a za takie gospodarstwo uznano Zalesie. Jakiś czas zajmował się wyszukiwaniem i kupnem zabiedzonych koni i po ich odkarmieniu sprzedaży z zyskiem. W latach pięćdziesiątych kilka lat mieszkał z nowo poślubioną żoną w Krakowie, pracując w PZU. W Szkole Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie skończył zaoczne studia w zakresie ekonomii transportu samochodowego. W końcu lat pięćdziesiątych przeprowadził się do Sandomierza i zamieszkał w rynku w rodzinnym domu żony. W domu tym urządzili tzw. „Górkę literacką”, w której często gościli znanych literatów, artystów, aktorów. Pracował społecznie, był radnym miasta. Pochowany na cmentarzu katodralnym w Sandomierzu.
Targowski Józef (1781-1820) – 112; 113; 114; 115; 124; 124a
Targowski Józef (1884-1952) 112; 113; 114; 115
Urodzony w rodzinnym majątku Winiary w Ziemi Sandomierskiej. Polski polityk i dyplomata II Rzeczypospolitej: Charge d'affaires RP w Japonii (1919-1921), Senator (1930-1935). Przynależność partyjna: BBWR (Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem). Żona Koleta Descours wniosła mu w posagu majątek Czyżów Szlachecki, w którym przyjmował wybitne osobistości ze świata kultury i polityki. Po wojnie mieszkał z rodziną w Sulejówku, publikował tam w pismach katolickich i pracował jako tłumacz. Pochowany na cmentarzu w Sulejówku. Więcej informacji w Wikipedii: http://pl.wikipedia.org/wiki/Jozef_Targowski.
Targowski Józef Feliks (1821-1889) 112; 113; 114; 115
Targowski Józef Henryk (1849-1901) 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119; 120; 121; 126; 127
Targowski Józef Michał (1865-1925) – 124; 125; 124b; 125b
Targowski Józef (syn Antoniego) – 124a
Finansista i filantrop. Sprzedał ziemię w Tworkach k/Pruszkowa z przeznaczeniem na zakład leczniczy dla umysłowo chorych - istnieje do dzisiaj.
Targowski Juliusz (1850-1928) 112; 113; ; 114; 115
Naukę rozpoczął w gimnazjum w Lublinie, później w gimnazjum w Radomiu. Dwa lata studiów prawniczych w Liège, a później rolnictwo na Akademii Rolniczej w Warszawie. W 1875 r. otrzymał od ojca majątek Potok, który

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 168 -

sprzedał, a kupił duży majątek Winiary. Rozbudował zaniedbane gospodarstwo, wybudował wały chroniące przed systematycznymi wylewami Wisły, uzyskując żyzne ziemie mady. Zaprowadził na dużą skalę hodowlę owiec karakulów. Pochowany w krypcie kościoła poklasztorowego w Zawichoście.

Targowski Juliusz (1912-2004) 112; 113

Urodził się w Buczku, majątku ojca. W czasie I Wojny Światowej Buczek został zniszczony, a rodzina przeniosła się do Czyżowa, który był posagiem matki Juliusza, Kolety Descours. W 1922 r. na czas remontu pałacu w Czyżowie rodzina zamieszkała w Pałacyku Mysłiwskim w Łazienkach, który ojciec Juliusza dostał do dyspozycji. W 1927 r. Juliusz został oddany na stancję do Krakowa i uczęszczał do Gimnazjum im. H. Sienkiewicza. Maturę Juliusz zdał w 1931 r. We wrześniu rozpoczął naukę w Szkole Rolniczej w Cieszyńcu, ale po trzech miesiącach zrezygnował na korzyść praktyki rolniczej w dobrach Andrzeja Potockiego w Międzyrzeczu. W 1932 r. zapisał się na Wydział Rolniczy Uniwersytetu Jagiellońskiego. Studia ukończył w 1936 r. i rozpoczął pisanie pracy magisterskiej na temat hodowli owiec – karakulów. Czyżów trzeba było opuścić w 29.07.1944 r, gdy zbliżał się front; wyjazd z kraju i wybór drugiej ojczyzny - Brazylia. Tam Juliusz został zaangażowany do biura rachunkowości hotelu „Vogue”, zastępując równocześnie, w razie potrzeby, barmana. Andrzej Tamowski za przywiezioną biżuterię zamierzał kupić niewielką farmę i zaproponował Juliuszowi jej administrację. Pozostaje w Brazylii aż do swej śmierci w 2004 r. Swoje burzliwe życie opisuje w książce *Wspomnienia*, wydanej w 1997 r.

Targowski Kacper (2012-) – 87; 88; 89

Targowski Karol - ksiądz – 124a

Targowski Karol (1810-1861) – 124a

Powstaniec Listopadowy. By uniknąć zsyłki na Syberię, emigruje do Ameryki. Tam się ożenił, miał jednego syna. Więcej w Sadze Rodu Targowskich Reginy Bujakowej.

Targowski Kazimierz (1912-2007) – 124; 125

Targowski Krzysztof (1928 -) – 87; 88; 89; 124; 125 – senior

Urodził się w Zwoleniu, gdzie jego ojciec, po studiach w SGGW, objął pierwszą posadę w Szkole Rolniczej. Wkrótce ojciec Krzyszta został przeniesiony jako dyrektor Szkoły Rolniczej w Chwałowicach. Przy babci Jadzi Wrzesińskiej nauczył się początków gry na fortepianie, a jeden z nauczycieli zaczął przerabiać z nim pierwszą klasę. W 1937 r. ojciec został przeniesiony do szkoły w Trzyciążu k/Wolbromia. Tam, z powodu prymitywnych warunków nauki, Krzysztof znalazł się w Kaniem, gdzie uczył się wraz ze swoim kuzynem Jaśkiem Kruszewskim, do którego zaangażowano specjalną nauczycielkę. W czasie wojny, w Trzyciążu uczył Krzysztofa były student AGH, Zygmunt Polak. Zagrożenie ze strony Niemców spowodowało, że rodzice z Krzysztofem musieli opuścić Trzyciąż i znajdy-

wali wtedy schronienie u znajomych i rodziny, bliższej i dalszej, między innymi w Starachowicach, Brzeziu, Górach Wysokich. W Starachowicach już w 1945 roku uruchomiono gimnazjum i otworzyła się możliwość dalszej nauki i zdania matury. Wtedy też ujawnił się u Krzysztofa talent poetycki i powstawały wiersze satyryczne. Po zdaniu matury w Starachowicach, Krzysztof pojechał do Nowego Stawu, na Żuławach, gdzie ojciec dostał posadę inspektora plantacji buraków cukrowych. W 1947 roku rozpoczął studia na Wydziale Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej i w tym czasie poznał swoją młodzieńczą miłość, która została później jego żoną. Ślub odbył się zaraz po ukończeniu studiów i otrzymaniu pierwszej pracy w Zakładach Mechanicznych w Elblągu. Później praca w Stoczni Gdańskiej, do emerytury. Dorobili się dwóch synów, czterech wnuków i siedmiu prawnuków, którzy wszyscy stawiają się w komplecie na każde Święta i uroczystości rodzinne. Szczegółowy życiorys Krzysztofa opisany jest w książce pt. *Wspomnienia* wydanej w 2002 r. Warto się z nią zapoznać.

Targowski Krzysztof (1980 -) – 87; 88; 89 – wnuk Krzysztofa seniora

Targowski Maciej (1954 -) – 120; 121

Targowski Marcin (1980 -) – 87; 88; 89

Targowski Marian – 124a

Targowski Mateusz (1981 -) – 120; 121

Targowski Michał (1954 -) – 120; 121 – syn Wojciecha T. z Sandomierza

Targowski Michał (1955 -) – 87; 88; 89 – syn Krzysztofa seniora z Gdańska

Urodził się w Elblągu, gdzie uczęszczał do szkoły. W 1973 roku zdał maturę, a 1976-1980 studiował na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Gdańskiego, specjalizacja w zakresie ekologii zwierząt. Od 1979 r. pracuje w Miejskim Ogrodzie Zoologicznym Wybrzeża, od 1991 jako jego dyrektor. Więcej informacji w [Wikipedii](#).

Targowski Michał (1979 -) – 87; 88; 89 – wnuk Krzysztofa seniora z Gdańska

Targowski Mikołaj (2005 -) – 87; 88; 89

Targowski Oliwier (2013-) – 120; 121

Targowski Patryk (2005 -) – 87; 88; 89

Targowski Rafał (1822-1892) – 124a

Właściciel Sarniej Zwoli. O miejscu tym pięknie pisała Janina Bojarska z Nowakowskich w swoich "Wspomnieniach z Sarniej Zwoli". p. Bibliografia Rodzinna

Targowski Stanisław Marian (1909-1942) – 124; 125

Targowski Stanisław z Osali (1825-1882) – 112; 113; 124; 124a; 125; 124b; 125b

Urodził się w rodzinnym majątku w Osali k/Polańca. Studiował w Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. Dał się poznać jako dobrze zapowiadający się agronom i utalentowany organizator. Został zatrudniony jako administrator majątku hr. Przeździeckiego w Policznie. W

1883 roku ożenił się z Wandą Czarnecką. Znakomicie gospodarował majątkiem, uprzemysławiając go i zakładając stawy rybne. Równocześnie wraz z żoną dbali o podniesienie oświaty na wsi, za co Wanda Targowska została uhonorowana odznaczeniem Order Polonia Restituta. Więcej o działalności Targowskich w Policznie napisała Eugenia Januszewicz – podano to w "Bibliografii Rodzinnej".

Targowski Stanisław z Policzny (1855-1938) – 112; 113; 124; 125; 124b; 125b

Urodził się w rodzinnym majątku w Osali k/Polańca. Studiował w Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. Dał się poznać jako dobrze zapowiadający się agronom i utalentowany organizator. Został zatrudniony jako administrator dużego majątku hr. Przeździeckiego w Policznie. W 1883 roku ożenił się z Wandą Czarnecką. Znakomicie gospodarował majątkiem, uprzemysławiając go, prowadząc hodowlę bydła rasowego, trzody chlewnej, zakładając stawy rybne. Równocześnie wraz z żoną dbali o podniesienie oświaty na wsi, za co Wanda Targowska została uhonorowana odznaczeniem Polonia Restituta. Więcej o działalności Targowskich w Policznie napisała Eugenia Januszewicz – podano to w dziale Bibliografia Rodzinna na stronie wietrzykowski.net. Oboje zostali pochowani na cmentarzu w Policznie.

Targowski Stefan (1898-1994) – 86; 87; 88; 89; 90; 91; 124; 125

Urodził się w Łukawie k/Sandomierza. Matką jego była Anna Woyciechowska, siostra Stanisława Woyciechowskiego, stąd jego częste kontakty i przyjaźnie z rodziną Woyciechowskich z Kaniego. Szczególnie przyjaźnił się z Włodzimierzem, którego był mistrzem w grze na fortepianie. Brał udział w Wojnie 1920 roku i w wyprawie na Kijów z 1. Pułkiem Szwoleżerów. W 70 lat później został odznaczony Krzyżem za Udział w Wojnie 1918-1921 r. Po ukończeniu SGGW (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego) zaczął pracować w szkolnictwie. Najpierw w Szkole Rolniczej w Zwoleniu, później w Chwałowicach, a od 1937 r. w Trzyciążu k/Wolbromia. W czasie wojny, kontakty z partyzantami zmuszają go do częstej zmiany miejsca zamieszkania. Po wojnie dostaje posadę Inspektora Plantacji Buraków Cukrowych w Nowym Stawie na Żuławach. Następna praca w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, na placówce Hodowla Ziemiaka w Zamarte. Później w tej samej instytucji w sąsiednich Coldankach. Pracuje tam do emerytury. Po śmierci żony w 1972 r. przenosi się do syna Krzysztofa do Gdańska, a w 1978 r. do córki Barbary, mieszkającej także w Gdańsku. Pochowany na cmentarzu w Gdańsku.

Targowski Tadeusz (1936 -) – 124; 125

Targowski Teodor (1812-1883) - ksiądz – 124a

Targowski Teofil (1802-1850) 112; 113; 114; 115

Targowski Wacław – 124a

Dziedziczył majątek Sarnią Zwolę po swoim ojcu Rafale.

Targowski Wincenty (1870-1915) – 124; 125; 124b; 125b

Targowski Witold (1950 -) – 120; 121

Targowski Władysław Cyprian z Ciszycy (1857-1932) – 124; 125; 124b; 125b

Targowski Włodzimierz (1915-1945) 112; 113

Targowski Wojciech (1925-2017) – 120; 121

Urodził się w Stróży k/Kraśnika w majątku dzierżawionym przez jego ojca. W czasie wojny ojciec Wojciecha zostaje zatrudniony jako administrator majątku Czyżów, który należy do dalszej rodziny. W Czyżowie stacjonuje wysoki rangą dowódca AK „Lin” i tam też zbierają się partyzanci, do których należą chłopcy z rodziny Targowskich. Tam Wojciech zaczyna swoją karierę partyzancką jako "Vis", początkowo w ochronie sztabu, nasłuchu radiowym i rozprowadzaniu ulotek. Po zdaniu matury na kompletach próbuje dostać się na Politechnikę Warszawską, musi jednak „zniknąć” z Warszawy, korzystając z rajdu motocyklowego. Znajduje się w Koszalinie, gdzie mieszka jego starsza siostra Irena. Tam poznaje swoją przyszłą żonę Danutę. W 1949 roku biorą ślub i przenoszą się do Sandomierza, do matki Wojciecha. Tam Wojciech podejmuje różnego rodzaju prace, ale wiele czasu poświęca Światowemu Związkowi Armii Krajowej. Zmarł 25.04.2017 r. i pochowany został na Cmentarzu Katedralnym w Sandomierzu.

Targowski Wojciech (1953-) – 87; 88; 89

Targowski Zygmunt (1933-1977) 112; 113

Tarnowski Czesław 112; 113

Tellos Antoni (1991 -) – 87; 90; 91

Tellos Jacek (1962 -) – 87; 90; 91

Tellos Michał (1988 -) – 87; 90; 91

Tellos z d. Żółtowska Marta (1961 -) – 87; 90; 91

Urodzona w Warszawie. Szkołę średnią ukończyła w 1972 roku, następnie ukończyła Szkołę Handlową - kierunek handel zagraniczny. Rozpoczęła prace w CHZ Animex. W roku 1986 wyjechała do Kanady, gdzie pozostała na stałe. W roku 1986 wyszła za mąż za Jacka Telloso (Polak). Posiadają synów: Michała, który ukończył anglistykę-dziennikarstwo oraz prawo i Antoniego, który ukończył Zarządzanie w Biznesie. Cała rodzina zamieszkuje w mieście Windsor w Kanadzie.

Terlecka Stanisława z d. Plachecka – 16; 17

Terlecki – 16; 17

Terlecki Jerzy (1911-1940) – 16; 17

Terlecki Włodzimierz (1913-1949) – 16; 17

Thompson Josephine Riley - 66a; 67a

Thompson Logan Stephen - 66a; 67a

Thompson Shawn – 66; 67; 66a; 67a

Thompson z d. From Kathryn (1966 -) – 66; 67; 66a; 67a

Tomczak Alicja (2011 -) – 94; 95

Tomczak Marta (1987 -) – 94; 95

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 169 -

Urodzona w Zielonej Górze. Uczęszczała do Szkoły Podstawowej nr 25 i IV LO im. Komisji Edukacji Narodowej w Bielsku - Białej. W 2006 r. wyjechała do Anglii i przez kilka lat pracowała jako opiekunka socjalna, zdobywając stosowne kwalifikacje. W 2014 r. uzyskała kwalifikacje nauczycielskie w zakresie edukacji dla dorosłych i obecnie pracuje jako trener/szkolenowiec prowadząc kursy: pierwsza pomoc, demencja, padaczka, opieka nad osobami starszymi etc. I kocha swoją pracę. Mieszka w Birmingham.

Tomczak Paweł (1993 -) – 94; 95

Urodzony w Bielsku-Białej, gdzie ukończył Szkołę Podstawową nr 25 i pierwszą klasę IV LO im. Komisji Edukacji Narodowej (2010 r.). Wyjechał do Anglii, gdzie ukończył 2-letni Birmingham Metropolitan College (profil sportowy). Pracuje w firmie XPO Logistics na stanowisku supervisora oraz zajmuje się planowaniem w dziale transportu. W wolnych chwilach uprawia piłkę nożną salową i piłkę nożną. W planach - powrót do Polski.

Tomczak Tomasz (1985 -) – 94; 95

Urodzony w Zielonej Górze. Edukował się w Szkole Podstawowej nr 25, IV LO im. Komisji Edukacji Narodowej w Bielsku-Białej oraz na Aston University (kierunek transport) w Birmingham (UK). Do Wielkiej Brytanii wyjechał na stałe w 2006 r. Pracował w firmach: Norbert Dentressangle, UPS, Kuchne Nagel. Obecnie, od 2013 r. prowadzi własną firmę przewozową "Freight2Go Limited." Gra w siatkówkę. Mieszka w Birmingham.

Tomczak Wojciech (1955 -) – 94; 95

Urodzony w Andrzejewie k/Lodzi. Po skończeniu Liceum Ogólnokształcącego im. Tekli Borowiak i odbyciu zasadniczej służby wojskowej pracował jako zaopatrzeniowiec w zakładzie włókienniczym "Bistona". Po przeprowadzce do Zielonej Góry pracował w "Polskiej Welnie" oraz w "Unitrze". Od ponad 20-tu lat zatrudniony jest w Zieleni Miejskiej w Bielsku - Białej. Kocha sport - jako kibic oraz prace wokół domu.

Tomczak z d. Bojanowska Elżbieta (1954 -) – 94; 95

Urodzona w Lesznie. Etapy edukacji: szkoła podstawowa w Lubowie, Liceum Ogólnokształcące im. A. Mickiewicza w Górze (dawniej Śląskiej), Uniwersytet Wrocławski - Wydział Nauk Przyrodniczych, kierunek: geografia. Po ukończeniu studiów, w 1977 r. przeniosła się do Zielonej Góry, gdzie pracowała kolejno w Urzędzie Statystycznym (2 lata), szkole podstawowej w Otyuniu k/Nowej Soli, dwóch szkołach podstawowych oraz w Liceum Ogólnokształcącym nr 1 w Zielonej Górze, ucząc geografii i prowadząc Koło Turystyczne PTTK. Stan cywilny zmieniła w 1978 r. W 1989 r. z mężem i 3 dziećmi przeprowadza się do Bielska-Białej, dzięki czemu 37 m2 w zielonogórskim bloku zamienia na dom (w zamian za dożywotnią opiekę nad jego właścicielką). Przez rok pracuje w szkołach podstawowych, a następnie w IV Liceum Ogólnokształcącym im. Komisji Edukacji Narodowej (do czasu przejścia na emeryturę w

2006 r.). Nadal pracuje w prywatnych szkołach średnich w Bielsku-Białej.

Treutler de Trautenberg Alex (1943-) – 130

Treutler de Trautenberg Ignacy (1859-1940) 126; 127; 130; 131; 132; 133

Treutler de Trautenberg Jerzy (1923-1950) – junior – 130; 131; 132; 133

Urodził się w Krakowie, gdzie chodził do szkoły. W czasie II Wojny Światowej żołnierz Brygady Karpackiej, uczestniczył w walkach pod Tobrukiem i Monte Casino, odznaczony za waleczność. Po wojnie nie wraca do kraju, osiada w Australii na wyspie Tasmania. Ginie tragicznie w czasie pracy. Pozostawił żonę i nienarodzonego syna. Pochowany na cmentarzu w mieście Howard w Tasmanii.

Treutler de Trautenberg Jerzy (1897-1945) – 130; 131; 132; 133

Urodził się w Hultajkach k/Sandomierza. W czasie I Wojny Światowej walczył w jednym z Pułków Piechoty Strzelców Lwowskich. Żenił się z Heleną Winter. Mieszkają w Krakowie, Jerzy pracuje jako urzędnik państwowy. Umiera przedwcześnie z powodu choroby nowotworowej. Pochowany w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler de Trautenberg Julian (1892-1963) – 130; 131; 132; 133

Urodził się w Hultajce k/Sandomierza. Do szkoły podstawowej chodził w Kielcach, a do gimnazjum w Brzeżnach. W 1912 r. ukończył Wydział Mechaniczno-Techniczny Wyższej Szkoły Przemysłowej w Krakowie. Po 8-letniej praktyce na samodzielnych stanowiskach technicznych, uzyskał w 1921 roku tytuł inżyniera. Od 1919 r. pracował w firmach prywatnych, a od 1927 do 1939 prowadził własne przedsiębiorstwo techniczno-budowlane w Krakowie. W czasie Okupacji podejmował doraźne prace techniczne w Krakowie i innych miastach. W styczniu 1945 r. został mianowany Pełnomocnikiem Komitetu Rady Ministrów do spraw zabezpieczenia obiektów przemysłowych i handlowych. Po wojnie pracuje na różnych stanowiskach dyrektorskich w przemysłowej administracji. Dużo czasu poświęca na prace społeczne od czasów studenckich w Bratniej Pomocy, a później w SIMP (Stowarzyszenie Inżynierów Mechaników Polskich) i organizując Naczelną Organizację Techniczną. Pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie w krypcie kaplicy cmentarnej.

Treutler de Trautenberg Juliusz (1914 - 1986) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Urodził się w Krakowie i tam chodził do szkoły. Maturę zdał w Gimnazjum im. Jana Kochanowskiego w 1932 r. Rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lwowskiej. Ukończył je w 1938 r. W 1940 roku przyjeżdża do Brzezia, do nowopoznanej ciotki, Aleksandry Wietrzykowskiej. Na odpuszcie w Świętomarży kupuje pierścionki i zaręcza się z jej córką Ewą. Ślub w Brzeziu w 1941 roku gromadzi bliższą i dalszą rodzinę. W czasie wojny pracuje

w firmie Siemens. Po wojnie zatrudnia się na stanowiskach kierowniczych i dyrektorskich w przemyśle naftowym i w Wapno-Cement. Ostatecznie zostaje dyrektorem technicznym w nowotworzonej instytucji BIPROPIEC (Biuro Projektów i Dostaw Pieców Tunelowych). Tam pracuje do emerytury. Towarzyski, świetnie gra w brydża, jest pożądanym partnerem brydżowym. Wędkarz i kawalarz. Pochowany w podziemiu rodzinnej kaplicy na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler de Trautenberg Katarzyna z d. Piotrowska (1888-1966) – 130; 131; 132; 133

Treutler de Trautenberg Lucyna – 130; 131; 132

Treutler de Trautenberg Małgorzata (1945 - 2013) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Urodziła się w Krakowie, gdzie ukończyła liceum plastyczne. Już w szkole interesowała się teatrem, organizując z koleżankami w szkole różne przedstawienia. Studiuje w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, początkowo na Wydz. Architektury Wnętrz, a po trzecim roku przenosi się na Wydz. Scenografii. Zadebiutowała w 1972 roku w Teatrze Współczesnym w Szczecinie. Przenosi się z Krakowa do Warszawy, gdzie wykonuje scenografie nie tylko dla teatrów warszawskich, ale dla wielu teatrów krajowych i zagranicznych. Więcej informacji w Wikipedii.

Treutler de Trautenberg Nanette (1941-) - 130

Treutler de Trautenberg Roman (1915-1982) – 130; 131; 132

Ur. Detroit USA, zm. w Garden City (Mi) USA. Przyjazd do Krakowa w 1921 r. Wykształcenie średnie. Powrót do USA 1936 r. Prowadził w USA własną firmę instalacji elektrycznych. Pierwsza żona: Aurelia Kościelska (1909-1943); druga żona: Vera (1907-1987).

Treutler de Trautenberg Roman (1901-1944) – 128; 129; 130; 131; 132; 133

Urodził się w Górach Wysokich k/Sandomierza. W czasie I Wojny Światowej w ucieczce przed Rosjanami znalazł się, wraz z rodziną, w Choceniu na Morawach w obozie dla uchodźców. Wstępuje do Legionów i bierze udział w wojnie z bolszewikami w 1920. W czasie wojny nabawił się gruźlicy. Po wojnie rodzina wraca do kraju i w okolicach Lwowa kupują folwark Kurzany. Roman kończy szkołę rolniczą w Młocinie i ojciec jemu przekazuje majątek. W 1929 roku, uzyskując pozwolenie papieża, żeni się z bliską kuzynką Jadwigą Bielińską (Matka Romana jest siostrą ojca Jadwigi). Roman zatrudnia się jako administrator kolejnych majątków: w Dębnowoli, w Jaskrowie k/Częstochowy, od 1936 r. zarządza dużymi dobrami ziemskimi Steinhagenów: Złote Lasy. Mieszka z rodziną w Zagórze, jednym z folwarków należących do Steinhagenów. Kupuje leżący w pobliżu stary dworek Bukowno, remontuje go i czyni z niego miejsce spotkań licznej rodziny, szczególnie przydatny w okresie okupacji hitlerowskiej. W 1944 roku

ma wypadek motocyklowy i po komplikacjach pooperacyjnych umiera w Zakopanem. Pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler de Trautenberg z d. Bielińska Jadwiga (1905-1983) – 128; 129; 130; 131; 132; 133

Urodziła się w Bliżynie woj. kieleckie, powiat konecki. Najmłodsze spędza lata w Krasnymstawie. Ukończyła Państwowe Seminarium Nauczycielskie w Sandomierzu w roku 1927. W styczniu 1930 ślub z kuzynem Romanem Treutlerem w Modlinie koło Warszawy, gdzie mieszkała jej siostra Helena Arabska. Pierwsza praca nauczycielki w szkole powszechnej w Zakrocymiu koło Warszawy. W styczniu 1932 rodzi córkę Barbarę. Od 1933 r. mieszka w Jaskrowie koło Częstochowy. Jest nauczycielką w szkole powszechnej w miasteczku Mstów, gdzie pracuje do 1939 r. Mieszka z rodziną we dworze w Zagórze, gdzie mąż Roman jest administratorem dóbr pana Steinhagena. W roku 1938 w Częstochowie rodzi następną córkę Hannę. Od 1943 mieszka z rodziną we własnym majątku ziemskim Bukowno koło Częstochowy. Miesiąc przed śmiercią męża Romana w 1944 r. rodzi się w Krakowie trzecia córka Romana, Jadwiga (Kuba). Po wojnie nie wraca do zawodu nauczycielki. Prowadzi ze zmiennym szczęściem gospodarstwo ziemskie w Bukownie aż do roku 1970. Wcześniej wychodzi drugi raz za mąż za lekarza Jerzego Dreyzę. Małżeństwo nieudane kończy się rozstaniem. Umiera w Nysie po ciężkiej chorobie w roku 1983 (rak śródpiersia), będąc pod opieką córki Hanny Lesisz. Pochowana jest w grobowcu rodzinnym Treutlerów de Trautenberg na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler de Trautenberg z d. Bielińska Salomea (1860-1918) 126; 127; 130; 131; 132; 133

Treutler de Trautenberg z d. Kościelska Aurelia (1909-1944) - 130

Treutler de Trautenberg z d. n/n Vera - 130

Treutler de Trautenberg z d. Styczeń Janina (1892-1967) – 130; 131; 132; 133

Urodziła się w Przemysłu. ojciec Franciszek był artystą rzeźbiarzem. Ukończyła Szkołę im. Konarskiego i Seminarium Nauczycielskie Żeńskie im. Sebaldy Munnichowej w Krakowie. W wieku 18 lat wyjechała za mąż za osiemnastoletniego Juliana Treutlera, z którym miała trójkę dzieci. Pochowana na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Treutler de Trautenberg z d. Wietrzykowska Ewa (1919 – 2007) – 28; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 130; 131; 132

Urodzona w Brzeziu, bliźniaczka brata Włodzimierza. Do szkoły podstawowej chodzi w Warszawie, mieszkając z bratem u babci Niuty i cioci Dory. Gimnazjum w internacie u SS. Niepokalanek w Jarosławiu. Od 1935 na stacji u wujostwa Egiejmanów w Radomiu. Maturę zdaje w Gimnazjum im. Marii Konopnickiej i w 1938 roku zapisuje się do SGGW (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego). Kończy pierwszy rok i rozpoczyna się wojna. W 1941 roku wychodzi za mąż za Juliusza Treutlera, którego ojciec jest

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 170 -

- kuzynem jej matki (babki były siostrami Józefa z Bielińskich Targowska i Salomea z Bielińskich Treutler – str. 126, 127; 130, 132). Mieszka z mężem w Krakowie. Po odchowaniu dzieci (dwie córki) pracuje parę lat w bibliotece. Pochowana w podziemiach kaplicy cmentarnej na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Kaplica to wotum rodzin Heldłów i Treutlerów.
- Treutler de Trautenberg d. Winter Helena z (1898-1981) – 130; 131; 132; 133
- Treutler de Trautenberg Zdzisław (1891-1978) – 130; 131; 132; 133
- Urodził się w folwarku Hultajki k/Sandomierza (parafia Góry Wysokie). W 1912 roku emigruje do Ameryki. Tam pracuje i żeni się z Amerykanką polskiego pochodzenia Katarzyną Piotrowską, która ma córkę Sylwię. Z tego małżeństwa rodzi się Roman, Lucyna i Adela. Zdzisław z rodziną wraca do Polski w 1921 roku. Mieszka w swoim domu w Krakowie na ul. Miechowskiej. Po dojściu do pełnoletności Roman i Lucyna powracają do Ameryki i tam już zostają. Zdzisław ma na ul. Miechowskiej Zakład Szlifierski i Wytwórnice Luster, a w Pasażu Bielańska przy Rynku Krakowskim sklep z szymbami i lustrami. Mieszka z Adelą i jej rodziną przy ul. Miechowskiej i tam też, co roku w dniu jego urodzin 1. listopada, odbywają się liczne spotkania rodzinne. Pochowany w rodzinnym grobowcu na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.
- Trzetrzewińska z d. Targowska Maria (1909-1993) - 112; 113
- Trzetrzewiński Krzysztof (1933 –) 112; 113
- Trzetrzewiński Stefan (1899 – 1971) 112; 113
- Trzewickzowska (Trevis) Diana (1949-) – 130
- Ur. w Detroit USA. Po mężu Painter.
- Trzewickzowska (Trevis) z d. Treutler Lucyna (1917-2013) – 130; 131; 132
- Ur. w Detroit USA, zm. w South Lyon (Mi) USA. Przyjazd do Krakowa w 1921 r. Wykształcenie średnie. Powrót do USA w 1937 r.; W 1941 poślubiła Mieczysława Trzewickzka; po ślubie zmiana nazwiska na Trevis. Córka Diana Painter ur. 1944 r. Detroit USA; syn Roger ur. 1942 r. Detroit USA.
- Trzewickzowski (Trevis) Mieczysław (1914-1993) – 130; 131; 132
- Ur. 1914 r., zm. 1993 r. w South Lyon (Mi) USA. Po ślubie zmienił nazwisko z Trzewiczek na Trevis. Wykształcenie średnie techniczne. Udzielał się w organizacjach polonijnych. Bardzo dobrze grał na fortepianie.
- Trzewickzowski (Trevis) Roger (1942-) – 130
- Ur. w Detroit USA
- Tuziak Andrzej (1947 –) – 130; 131; 132
- Ur. w Krakowie. Ukończył Technikum Łączności w Krakowie, a następnie AGH w Krakowie na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki Przemysłowej. W 1972 poślubił koleżankę z technikum Ewę Berda. Od 1983 prowadzi prywatny zakład poligraficzny.
- Tuziak Jerzy (1912-1967) – 130; 131; 132
- Ur. w Krakowie, zm. w 1967 r. w Krakowie. Przed wojną uprawiał lekkoatletykę w klubie sportowym CRACOVIA. W 1939 r. uczestnik wojny obronnej w stopniu podporucznika, dostał się do niewoli i w latach 1939 do 1945 przebywał w obozie dla jeńców wojennych „Oflag II-C Woldenberg” (obecnie Dobiegniewo). Po wojnie pracował w zakładzie szklarskim teścia Zdzisława Treutlera. Pochowany w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Rakowickim.
- Tuziak Maria Adelajda z d. Treutler (1919-2010) – 130; 131; 132
- Ur. w Detroit USA, zm. w 2010 r. w Krakowie. Przyjazd do Krakowa w 1921 r. Wykształcenie średnie. We wrześniu 1939 sanitariuszka PCK. W 1939 roku pomagała w ucieczce kuzynowi Tadeuszowi Wójcikowi z obozu jenieckiego w Krakowie w przebraniu kobiecym. W 1945 poślubiła Jerzego Tuziaka. Pochowana w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Rakowickim.
- Tuziak z d. Berda Ewa (1949 -) – 130; 131; 132
- Ur. w Krakowie. Ukończyła Technikum Łączności w Krakowie, a następnie AWF w Krakowie oraz specjalizację z rehabilitacji leczniczej. W latach 60-tych zawodniczka WKS WAWEL Kraków w sekcji strzeleckiej. Od 1976 r. pracuje w zawodzie jako fizjoterapeutka w Spółdzielczości Inwalidów, a od 1990 r. w Krakowskim Centrum Rehabilitacji i Ortopedii.
- Waliszewska Elżbieta (1983-) – 24; 25
- Waliszewska Magdalena (1971-) – 24; 25
- Waliszewska z d. Chrzanowska Ewa (1971-) – 24; 25
- Waliszewska z d. Onyszkiewicz Maria (1940-) – 24; 25
- Waliszewska z d. Wietrzykowska Maria (1910-1993) – 24; 25
- Waliszewski Bolesław – 24; 25;
- Waliszewski Hubert (1935 –) – 24; 25
- Waliszewski Tomasz (1965-) – 24; 25
- Waltenberger Andrzej (1943 -) – 48; 49; 50; 51; 52; 53
- Urodził się we Lwowie. Rodzice przenieśli się do Gliwic, gdzie Andrzej chodził do szkoły i zdał maturę w Liceum im. Rymera. Po maturze rozpoczął studia na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Po dwóch latach przeniósł się na Politechnikę Warszawską, gdzie uzyskał dyplom magistra inżyniera architekta. Całe swoje życie zawodowe związał z filmem i teatrem. Opracował wiele scenografi do filmów telewizyjnych i dokumentalnych w kraju, ale także za granicą (Brazylia, Kanada). Więcej informacji w Wikipedii: www.filmipolski.pl, www.wikipedia.pl, oraz <http://www.sfp.pl/aktualności.2.1403.70-urodziny-andrzeja-rafala-waltenberga.html>.
- Waltenberger z d. Woyciechowska Kalina (1944-2016) – 48; 49; 50; 51; 52; 53
- Kalina urodziła się w rodzinnym majątku Kanie k/Chelma. Rodzice, wysiedleni w 1945 roku z Kaniego, zamieszkali w Gliwicach. Tam chodziła do Liceum im. Józefa Rymera. Po zdaniu matury wyjechała na rok do Londynu.
- Pobyt w Anglii pomógł jej w wyborze studiów. Ukończyła Wydział Filologii Angielskiej na Uniwersytecie Warszawskim. Rozpoczęła pracę w Lingwiscie jako lektor języka angielskiego. Pod koniec lat 70-tych zatrudniona została w polskim przedstawicielstwie brytyjskiej firmy BICC Cables, gdzie przepracowała 16 lat. Po zlikwidowaniu warszawskiego oddziału firmy podjęła pracę w Kolegium Europejskim w Natolinie, gdzie była pierwszym dyrektorem do spraw komunikacji oraz szefem protokołu dyplomatycznego. Pracowała tam do końca życia. Odszedł w kwiecie wieku wspaniały człowiek: nieodżałowany pracownik, kochająca i pomocna matka i babcia, kochająca siostra bardzo żyła z bratem Grzegorzem. Pochowana w Warszawie na Powązkach.
- Wasiak Adam – 87; 90; 91
- Wasiak Jakub (2005 -) – 87; 90; 91
- Wasiak Karolina – 87; 90; 91
- Wasiak z d. Jedynak Agata (1982 –) – 87; 90; 91
- Wasilewska Kamila (1986-) – 88; 89
- Wasilewska z d. Malczewska Izabela – 124b; 125b
- Wasilewska z d. Walentynowicz Beata (1969-) – 88; 89
- Wasilewska z d. Wrzesińska Hanna (1943 –) 87; 88; 89
- Wasilewska Zuzanna (2006-) – 88; 89
- Wasilewski Jan – 124b; 125b
- Wasilewski Marcin (1969-) – 88; 89
- Wasilewski Zygmunt – 87; 88; 89
- Waśniewska Agata z d. Szindler (1984-) – 136; 137
- Waśniewski – 136; 137
- Wawrzyk Aleksandra (2006 -) – 56; 57
- Wawrzyk Franciszek (2017-) – 56; 57
- Wawrzyk Matylda (2008 -) – 56; 57
- Wawrzyk Piotr (1968-) – 56; 57
- Urodził się w Krakowie i tam też chodził do szkoły podstawowej. Technikum Geologiczne ukończył w 1988, a studia geologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w 1995. Zatrudnił się w różnych firmach geologicznych, a od 2007 r. do chwili obecnej pracuje jako główny specjalista w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie.
- Wawrzyk z d. Woyciechowska Teodora (1979 -) – 56; 57
- Urodziła się w Katowicach. Do szkoły podstawowej chodziła w Bolechowicach k/ Krakowa. Maturę zdała w 1998 w VII Liceum w Krakowie. Po rozpoczęciu studiów rok chodziła w Krakowie do Akademii Rolniczej, następnie przeniosła się do Akademii Sztuk Pięknych na Wydział Malarstwa, który ukończyła w 2004 roku. Pracowała w prywatnej pracowni ceramicznej w Krakowie i w Szkole Rolniczej w Czernichowie jako instruktor jazdy konnej. Jej obrazy uczestniczyły w wystawach malarskich indywidualnych i zbiorowych, brała udział w plenerach malarskich w kraju i za granicą. Obecnie maluje obrazy (czasem na zamówienie) i w szkole prowadzi warsztaty ceramiczne.
- Wąs Jacek – 24; 25
- Wąs z d. Łysak Karolina (1987-) – 24; 25
- Wąsowicz Kazimierz – 22; 23
- Wąsowicz Lucyna (2004 -) – 22; 23
- Wąsowicz Paweł (1977 -) – 22; 23
- Wąsowicz z d. Missala Joanna (1981 -) – 22; 23
- Weber Dawid (2010 -) – 58; 59
- Weber Michał (2012 -) – 58; 59
- Weber Paweł – 58; 59
- Weber z d. Jabłońska Zofia (1983 -) – 58; 59
- Wenclik Gabriela (1978 -) – 24; 25
- Wenclik Hanna (2013-) – 24; 25
- Wenclik Julian (2011-) – 24; 25
- Wenclik Karolina (1978 -) – 24; 25
- Wenclik Martyna (1984 -) – 24; 25
- Wenclik Mateusz (1976 -) – 24; 25
- Wenclik Natalia (1981 -) – 24; 25
- Wenclik Paweł (1951 -) – 24; 25
- Wenclik Witold (2005-) – 24; 25
- Wenclik z d. Czerwińska Marta (1951 -) – 24; 25
- Wenclik z d. Dębowska Agnieszka (1969-) – 24; 25
- Werla z d. Treutler Jadwiga (1895-1931) – 130; 131; 132; 133
- Werla Zygmunt (1895-1975) – 130; 131; 132; 133
- Węglowska z d. Bielińska Martyna Emilia (1846- ?) – 126; 127
- Węglowski Feliks (1842- ?) – 126; 127
- Wieszczycza z d. Szamszew Barbara (? - 1917) 66; 67; 66a; 67a
- Wieszczycza z d. Wietrzykowska Ewelina Władysława (1850-1930) – 12; 13; 28; 29; 66; 67; 66a; 67a
- Wieszczyczy Adolf (? -1918) – 28; 29; 66; 67; 66a; 67a; 12; 13
- Wieszczyczy Arnold (zmarł w wieku 16 lat) – 66; 67; 66a; 67a
- Wieszczyczy Oskar (? - 1917) – 66; 67; 66a; 67a
- Wieszczyczy Ryszard (zmarł w wieku 30 lat) – 66; 67; 66a; 67a
- Wietrzykowska Aleksandra (2000 -) – 32; 33
- Wietrzykowska Helena (1860-1876) – 16; 17
- Wietrzykowska Józefa (1844 - ?) – 11
- Wietrzykowska Karolina (2013 -) – 32; 33
- Wietrzykowska [Malecka] Katarzyna (1992-) – 30; 30A; 31; 31A; 32; 33
- Urodziła się w Kędzierzynie-Koźlu. Razem z rodzicami, dwoma starszymi braćmi i psem, Funią, mieszkała w dzielnicy Sławięcice. Tu rozpoczęła swoją edukację w Szkole Podstawowej nr 16, a następnie kontynuowała ją w Gimnazjum nr 8 przy Zespole Szkół nr 3 im. Mikołaja Reja. Na te lata przypada także okres nauki gry na gitarze w Szkole Muzycznej nr 1 oraz aktywne członkostwo w lokalnym klubie strzelectwa sportowego. W latach 2008-2011 uczęszczała do LO nr 2 im. Mikołaja Kopernika, gdzie uczyła się w klasie o profilu historyczno-prawnym. Od zawsze interesowała się zarówno naukami humanistycznymi jak i ścisłymi.

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 171 -

słymi, w związku z czym godziła udział w akcjach i olimpiadach z wiedzy o prawie z przygotowaniem się do studiów inżynierskich. Po maturze rozpoczęła studia o kierunku geodezja i kartografia na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Wiązało się to z przeprowadzką do cioci Marysi Łempickiej. Obecnie kończy studia na specjalności Geoinformatyka, Fotogrametria i Teledetekcja. Wolne chwile spędza na aktywnym wypoczynku.

Wietrzykowska Marcjanna Agnieszka (1827- ?) – 12; 13
Wietrzykowska Marianna (1841 - ?) – 11
Wietrzykowska Marianna Teofila (1839 - ?) – 11
Wietrzykowska Milena (2018-) – 32; 33
Wietrzykowska Olepia (?) Paulina (1826 - ?) – 11
Wietrzykowska Tekla Franciszka (1840 - ?) – 11
Wietrzykowska Teodora Ewelina (1886-1948) – 28; 29
Wietrzykowska Teodora Lucyna (1857 - ?) – 11
Wietrzykowska Wiktoria (2008 -) – 32; 33
Wietrzykowska z d. Białek Aleksandra (1979 -) – 32; 33
Wietrzykowska z d. Borowska Antonina – 11
Wietrzykowska z d. Bukrad Helena – 16; 17f
Wietrzykowska z d. Chlewicka Odrowąż Józefa Honorata (1827-190?) – 12; 13; 28; 29; 66; 67
Wietrzykowska z d. Cioroch Jadwiga (1963 -) – 32; 33

Urodziła się w Starachowicach. Dzieciństwo i młodość spędziła w Radkowicach, gdzie mieszkała z rodzicami i trzema braćmi. Tu rozpoczęła edukację w szkole podstawowej (obecnie im. Wandy Pomianowskiej). W latach 1978-1982 kontynuowała naukę w Liceum Medycznym w Starachowicach. 12 grudnia 1981 roku wyszła za mąż za Wojciecha Wietrzykowskiego. Rok później przeprowadziła się wraz z mężem do Kędzierzyna-Koźła, gdzie oczekali się trójki dzieci. W 1991 roku pracowała w Szkole Podstawowej nr 16 jako bibliotekarka, następnie ukończyła szkołę policealną o profilu pedagoga opiekuńcza. Obecnie pracuje w Koedukacyjnym Domu Pomocy Społecznej dla osób z zaburzeniami intelektualnymi w Kędzierzynie-Koźlu. Jej zainteresowania to: wycieczki krajoznawcze oraz książki i filmy o tematyce psychologicznej.

Wietrzykowska z d. Dereń Małgorzata (1987 -) – 32; 33
Wietrzykowska z d. Dunin Zuzanna – 11
Wietrzykowska z d. Faber Irena (1972 -) – 32; 33
Wietrzykowska z d. Gollor Maria (1951 -) – 32; 33
Wietrzykowska z d. Heryng Józefa (1790-1849) – 12; 13
Wietrzykowska z d. Jabłońska Henryka (1861-1933) – 12; 13; 28; 29; 66; 67; 72; 73
Wietrzykowska z d. Jabłońska Julia (1866-1959) – 16; 17; 20; 21; 22; 23
Wietrzykowska z d. Kowalska Katarzyna (1791-1833) – 11; 12; 13
Wietrzykowska z d. Kozowy Teresa (1951 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodziła się w Przemyślu, gdzie chodziła do szkoły podstawowej, ukończonej w 1965 r. i do szkoły muzyczne 1. stopnia w klasie skrzypiec, ukończonej w 1967 roku. W

1969 roku rozpoczęła studia geograficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie poznaje swojego przyszłego męża Tomasza Wietrzykowskiego. Razem wyjeżdżają do Anglii w czasie urlopu dziekańskiego w latach 1974-1975. Po ukończeniu studiów wyjeżdżają do Chybia, do pracy jako nauczyciele w szkole podstawowej. Teresa uczy wychowania muzycznego, geografii i matematyki. W 1983 roku przenoszą się do Krakowa, gdzie Teresa uczy w szkole podstawowej wychowania muzycznego. W 2000 r. budują dom w Łuczycach, zakładają ogród, który dzięki troskliwej pracy Teresy rozkwita oryginalnymi krzewami, kwiatami, z roku na rok staje się piękniejszy. Od 1994 Teresa pracuje w firmie ubezpieczeniowej Commercial Union, która zmieniła nazwę na Aviva.

Wietrzykowska z d. Kruziel Anna (1924-1988) – 28; 29; 30; 31; 32; 33

Córka Romana i Jadwigi z d. Pawilonis. Roman, oficer Legionów Polskich Józefa Piłsudskiego, gdy powracał z niewoli syberyjskiej, spotkał na Litwie swą przyszłą żonę, Jadwigę (była ona w rzeczywistości jedynym ocalałym z zarazy dzieckiem żmudzkiem, która została adoptowana przez litewską rodzinę Pawilonis). Po przyjeździe do Polski Roman i Jadwiga mieszkali na początku w Krakowie, a potem Roman został mianowany kierownikiem szkoły w Świętomarży. Tam urodziła się Anna, kobieta o wyjątkowej dobroci serca, przyszła żona Włodzimierza, z którym miała pięciu synów. Pochowana na Cmentarzu Komunalnym w Bytomiu.

Wietrzykowska z d. Kucharska Maria (1953 -) – 32; 33
Wietrzykowska z d. Machnik Katarzyna (1979-) – 30
Wietrzykowska z d. Makulec Maria (1878-1961) – 16; 17; 24; 25

Wietrzykowska z d. n/n Katarzyna - 11
Wietrzykowska z d. Oczarska z Kuleszów Teofila – 11
Wietrzykowska z d. Orłowska Józefa – 11
Wietrzykowska z d. Osuchowska Salomea – 11
Wietrzykowska z d. Panczykowska Natalia – 11
Wietrzykowska z d. Pijarów Agnieszka – 32; 33
Wietrzykowska z d. Podczaska Zofia (1830-1904) – 11, 12; 13; 16; 17
Wietrzykowska z d. Rutkiewicz Zofia (? – 1827) – 11
Wietrzykowska z d. Starczewska Aleksandra (1982 -) – 32; 33

Wietrzykowska z d. Statkiewicz Karolina – 11
Wietrzykowska z d. Strzembosz Marianna (1866- ?) – 16; 17
Wietrzykowska z d. Stuzińska Konstancja (1786 - ?) – 11
Wietrzykowska z d. Świercz Anna (1921-1985) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Wietrzykowska z d. Targowska Aleksandra (1892-1949) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 112; 113; 114; 115; 116; 117; 118; 119; 138

Urodzona w Górach Wysokich k/ Sandomierza. ojciec dzierżawi majątek Góry Wysokie. Właścicielem jest generał rosyjski, który nigdy nie był w Polsce, a dostał majątek, odebrany uczestnikowi Powstania Styczniowego. Oboje rodzice umierają w 1901 roku i pozostaje 6 dzieci, 4 siostry i dwóch braci. Następuje kryzysowa sytuacja, opisana przez starszą siostrę Reginę. Ostatecznie Oleńka, mająca wtedy 8 lat, zostaje „przydzielona” kuzynowi ojca, Juliuszowi Targowskiemu z Winiar. Wychowuje ją żona Juliusza, tzw. Bunia, dla której staje się ona jak rodzona córka. Poznaje Wacława Wietrzykowskiego (przypuszczalnie na jakimś balu) i wychodzi za niego za mąż. Mają 4 dzieci: bliźnięta Ewa i Włodzimierz, Wojciech i Maria. Po dziesięciu latach umiera mąż w 1927 roku i wdowa zostaje z czwórką dzieci i majątkiem Brzezie, którymś jakoś trzeba zarządzać. Parę lat po śmierci męża sprowadzają się do Brzezia jego siostra i matka, i zatrudniają administratora Witolda Wróblewskiego. Zwolniona z obowiązku zarządzania majątkiem i codziennej troski o dzieci, które w czasie roku szkolnego były poza domem, dość często wyjeżdżała do Buni, pragnąc jej towarzystwa, zwłaszcza, gdy wyjeżdżała do uzdrowiska, czy do rodziny w Krakowie. Z Krakowa przywoziła krople kapucyńskie, które leczyły prawie wszystkie choroby w szerokim gronie odbiorców. Nazywana była „Pogotowie ratunkowe”, bo zawsze gotowa była pomóc potrzebującym.

Wietrzykowska z d. Tyrła Urszula (Winddorf) (1959 -) – 32; 33

Wietrzykowska Zofia Teofila (1807- ?) – 12
Wietrzykowska Zofia (2017-) 32; 33
Wietrzykowski Aleksander (1853-1890) – 16; 17
Wietrzykowski Antoni (1784 - ?) – 11
Wietrzykowski Bolesław (1854 – 1914) – 16; 17; 20; 21; 22; 23
Wietrzykowski Bronisław (1872-1909) – 16; 17
Wietrzykowski Dawid (1982 -) – 32; 33
Wietrzykowski Denis (1992 -) – 32; 33
Wietrzykowski Dionizy (1751-1797) – 11
Wietrzykowski Dominik (1997 -) – 32; 33
Wietrzykowski Edward (Edmund) (1856-1857) – 16; 17
Wietrzykowski Franciszek (1717 - ?) – 11
Wietrzykowski Franciszek (1825-1896) – 11, 12; 13; 14; 15; 16; 17

Wietrzykowski Franciszek (1847 - ?) – 11
Wietrzykowski Franciszek Emilian (1901-1905) 24; 25
Wietrzykowski Helena (1860-1876) – 16; 17
Wietrzykowski Jakub (2016-) – 30; 30A; 31; 31A
Wietrzykowski Jan (1980 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B
Wietrzykowski Jan Stanisław (1832 - ?) – 11
Wietrzykowski Jerzy Witold (1907-1907) – 24; 25
Wietrzykowski Józef (1811-1853) – 11
Wietrzykowski Karol (1980-2004) – 32; 33
Wietrzykowski Kazimierz (1821 - ?) – 11

Wietrzykowski Kazimierz Wacław (1882-1927) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B; 41; 112; 113; 114; 115; 116; 117

Wacław (Kazimierz Wacław) urodził się w Brzeziu. Pięknie grał na fortepianie. Rodzice dbali o wykształcenie synów, Włodzimierza i Wacława, skoro wysłali ich na studia do Paryża, ale Wacław wolał korzystać z uroków Paryża niż z nauki, tak że rodzice przenieśli go do Instytutu Technologicznego w Petersburgu, gdzie w 1908 r. na Wydziale Chemicznym uzyskał tytuł inżyniera technologa. Zapamiętałam wiele przywiezionych przez niego broszurek w czerwonej oprawie, które wydawali działacze socjalistyczni, przygotowujący Rewolucję Październikową. Gospodarując w Brzeziu interesował się przede wszystkim doborem nawozów. Zaraził się różą (prawdopodobnie w podróży). Nie wrócił już do domu i zmarł w szpitalu w Warszawie. Pochowany w grobowcu rodzinnym w Świętomarży.

Wietrzykowski Konstanty (1844-1845) – 11
Wietrzykowski Ludwik (1805- ?) – 11
Wietrzykowski Maciej (1781– po 1836) – 11; 12; 13
Wietrzykowski Marcin (1778 - ?) – 11
Wietrzykowski Marek (1981 -) – 32; 33
Wietrzykowski Marek (Winddorf) (1962 -) – 32; 33

Ur. w Pyskowicach. Szkołę ogólną (podstawowa, liceum) ukończył w Gliwicach, po czym kształcił się w szkole rolniczej o profilu zootechnicznym. Pracował początkowo jako zootechnik w Kombinacie Rolniczym Bierdzany, następnie jako normista w Zakładach Mechanicznych Bumar Łąbędy. Żonaty z Urszula z d. Tyrła. Ma Dwoje dzieci: Annę ur. w 1988 r. oraz Daniela ur. w 1999 roku. W 1989 roku wyjeżdża do Niemiec. W Niemczech robi trzyletnie przeszkolenie zawodowe w kierunku radiologii. Obecnie pracuje w Katolickiej Klinice w Hagen jako Radiologieassistent (w przybliżeniu technik radiologii).

Wietrzykowski Paweł (1824- ?) – 12; 13
Wietrzykowski Paweł (1984 -) – 32; 33
Wietrzykowski Piotr (ca 1690 - ?) – 11
Wietrzykowski Piotr Aleksander (1810-1869) – 12; 13; 28; 29; 66; 67

Prawdopodobnie urodził się w rodzinnym majątku Chruslice, później zamieszkał z rodzicami w majątku Tarczów k/ Radomia, dzierżawionym przez jego ojca, Macieja. Uczęszczał do Wojewódzkiej Szkoły XX Pijarów w Radomiu. W 1935 roku, w wieku 25 lat, ożenił się z powojną wdową Józefą z domu Heryng. I-v Martynowska, II-v Niedźwiecka. Wnosi mu ona w posagu majątek Sulistrowice. Tam mieszkają do 1849 roku, w którym umiera Józefa, a Piotr żeni się z Józefą Chlewicką z Radomia. Duży rodzinny majątek Chlewiska jest oddalony od Sulistrowic ok. 10 km na południe. W Sulistrowicach rodzą się dwie córki Piotra i Józefy: Ewelina i Michalina. Piotr sprzedaje Sulistrowice i kupuje majątek Brzezie, gdzie rodzi się ich syn Teodor. Położenie tych miejscowości podane jest

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 172 -

na str.10 i 27 *Albumu*. Piotr miał łatwość rymowania, o czym świadczy przechowywany w Rodzinie wiersz "Toast" (str.35 Sprawozdania ze Spotkania Rodzinnego dn. 27.08.2015). Prawnączka Piotra, Maria z Wietrzykowskich Łempicka, pamięta taką rodzinną opowieść: W XIX wieku i na początku XX modne było wywoływanie duchów. Żonie Teodora, Henryce, razem ze Stanisławem Budzyńskim z Rzepina (sąsiad Brzezia, ożeniony Matyldą, siostrzenicą Teodora) bardzo się to udawało. Zgłaszali się do nich ludzie, którzy chcieli zapytać zmarłych krewnych o jakąś trudną sprawę, wymagającą ich opinii. W czasie takiego seansu ukazało się imię: Piotr. Obecny przy tym Teodor powiedział: "Co za Piotr? Nie znam żadnego Piotra." Wtedy pojawił się napis: „Dawno temu, wiele lat, byłeś wtedy mały skrzat, dziś ci głowa posiwiała, pamięć o mnie wywietrzała." Wtedy Teodor przypomniał sobie, że jego ojciec miał na imię Piotr. Pochowany został na Cmentarzu Starym w Radomiu.

Wietrzykowski Piotr (1950 -) – 32; 33

Trzeci syn Włodzimierza i Anny urodził się w Gliwicach. Szkołę podstawową ukończył w Pyskowicach, liceum w Gliwicach-Łąbędach (przez trzy lata liceum mieszkał u wujostwa Łempickich). Przez rok studiował na Politechnice Śląskiej, przerwał te studia i rozpoczął studia teologiczne. Ukończył je, przez trzy lata był wikarym w Gliwicach i Bytomiu. Skończył potem studia filologii klasycznej na KUL-u i pracował do emerytury jako nauczyciel łaciny i greki. Ostatnio współpracuje ze swoją ciotką, Marią Łempicką, przy opracowaniu *Albumu - Genealogii Rodziny*.

Wietrzykowski Piotr (1974 -) – 32; 33

Wietrzykowski Rafał (1946 -) – 32; 33

Wietrzykowski Stanisław (1879-1948) – 13

Wietrzykowski Stefan (1866-1922) – 16; 17; 24; 25;

Wietrzykowski Teodor (1969 -) – 32; 33

Wietrzykowski Teodor Maciej Sylwin (1854-1923) – 12; 13; 28; 29; 66; 67; 72; 73

Wietrzykowski Tomasz (1792-1855) – 11

Wietrzykowski Tomasz (1949 -) – 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodzony w Krakowie, gdzie chodził do szkoły podstawowej i Liceum im. St. Wyspiańskiego. Maturę zdał w 1968 roku. Po maturze powołany do wojska na 2 lata służby lotniczej, którą odbywał w Gdyni. W 1970 roku rozpoczął studia na Wydziale Geografii Uniwersytetu Jagiellońskiego, które ukończył w 1976 r. W latach 1974-1975 w czasie urlopu dziekańskiego wyjechał do Anglii w celach zarobkowych i do poprawienia języka angielskiego. Po powrocie z Anglii w 1975 roku żeni się z koleżanką ze studiów, Teresą Kozową. Kończąc studia i wyjeżdżając do pracy do Chybia, gdzie pracują jako nauczyciele w szkole podstawowej. Tomek uczy geografii, fizyki, chemii i wychowania fizycznego. W 1983 roku przenoszą się do Krakowa. Początkowo mieszkają w mieszkaniu po rodzicach, a w latach 1999-2000 budują dom w Łuczycach, 20 km od

Krakowa. Tomek pracuje w firmie budowlanej u swojego kuzyna.

Wietrzykowski Waclaw (1867-1991) – 13

Wietrzykowski Waclaw (1949 - 2014) – 32; 33

Drugi syn Włodzimierza i Anny. Urodził się w Trzebieli na Ziemiach Odzyskanych, gdzie po wojnie zamieszkali rodzice, którzy po pięciu latach wyjeżdżają stamtąd z dwoma synami (patrz skrót życiorysu Włodzimierza, ojca Waclawa). Po przyjeździe na Śląsk początkowo mieszkali w Łąbędach (Włodzimierz z rodziną u swej siostry Marii Łempickiej), potem w Pyskowicach, gdzie skończył szkołę podstawową, a potem przeszedł wszystkie szczeble kształcenia: szkołę zawodową w Łąbędach przy Zakładach Mechanicznych, technikum w Gliwicach, a w końcu ukończył zaocznie studia na Politechnice Śląskiej, osiągając tytuł inżyniera-mechanika. Ożenił się, miał dwóch synów, z których Karol umarł młodo na raka w wieku 24 lat w roku 2004. Mieszkał do końca życia w Gliwicach. Bardzo uzdolniony malarsko. Talent malarski odziedziczył po ojcu i po przejściu na emeryturę maluje obrazy, posiada swoją galerię w internecie i zyskuje duże uznanie. Zmarł na zator serca. Pochowany w Gliwicach na Cmentarzu Lipowym.

Wietrzykowski Wiktor (1849 - ?) – 16; 17

Wietrzykowski Wincenty (1783-1833) – 11

Wietrzykowski Wincenty Aleksander (1829-1830) – 12; 13

Wietrzykowski Władysław (1846 - ?) – 11

Wietrzykowski Władysław (1851-1927) – 16; 17

Wietrzykowski Włodzimierz Jan (1885-1916) – 28; 29; 38; 39

Urodził się w Brzeziu. Rodzice dbali o wykształcenie synów, skoro wystali ich na studia do Paryża. Tam młodszy Włodzimierz uczył się pilnie i na Sorbonie zrobił doktorat z biologii, którego temat "O rozwoju lucemarii", zapamiętałam z licznie wydanych wydruków. Po powrocie do kraju pracował na Uniwersytecie Lwowskim u prof. Józefa Nusbauma. Zmarł w Zakopanem, a pochowany został w nowowybudowanym grobowcu w Świętomarzu.

Wietrzykowski Włodzimierz (Władysław) (1919-2004) – 28; 29; 30; 31; 32; 33

Urodzony w Brzeziu, bliźniak swej siostry Ewy. Szkoła podstawowa w Warszawie, mieszka z Ewą u babci Niuty (Henryka, żona Teodora Wietrzykowskiego) i ciotki Dory na ul. Leszno w Warszawie. Od r. 1933 uczęszcza do Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Kielcach razem ze swoim bratem Wojciechem. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczyna trzyletnie technikum w Radomiu, które kończy w 1939 roku. W 1941 roku razem z bratem zapisuje się do dwuletniej szkoły rolniczej w Czernichowie, którą kończy w 1943 roku. Następnie zatrudnia się jako praktykant w okolicznych majątkach ziemskich. W 1945 roku żeni się z Anną Kruziel i wyjeżdża na Ziemię Odzyskane, do miejscowości o nazwie Tuplice, leżącej przy granicy z NRD. Tam pracuje w szkole jako nauczyciel. Ze względu na bar-

dzo trudne warunki w 1949 roku zamierza jechać w Lubelskie, do Zaklikowa, gdzie wuj Henryk Targowski załatwił mu posadę. Władze wstrzymały wszystkie wyjazdy do Lublina, bo rozniosi się wieś, że w kościele w Lublinie „Obraz Matki Bożej płacze". Tlum rusza obejrzeć to zjawisko. Nie wiadomo, kiedy pociągi zaczną tam jeździć, więc Włodek z żoną i dwoma synami zatrzymuje się w Łąbędach u siostry Marii, która właśnie z mężem została zatrudniona w nowopowstającym Zakładzie Mechanicznym. W Zakładzie bardzo potrzebują pracowników, każdy z wykształceniem technicznym jest natychmiast przyjmowany. Początkowo mieszkają razem w małym, dwupokojowym mieszkaniu. Po niedługim czasie otrzymują większe, czteropokojowe, a w następnym roku Włodek otrzymuje trzypokojowe mieszkanie w pobliskich Pyskowicach. Mieszka tam do 1967 r., a po przeprowadzce siostry do Krakowa zajmują jej mieszkanie w Łąbędach. Pozostaje do emerytury na Śląsku, z czasem przeprowadza się do syna Rafała do Sławęcic k/Kędzierzyna. Pochowany na cmentarzu w Sławęcicach.

Wietrzykowski Wojciech (1958 -) – 32; 33

Urodził się i mieszkał w Pyskowicach. W wieku 8 lat rodzina przeprowadziła się do Gliwic-Łąbęd, gdzie kontynuował naukę od 3 klasy w szkole podstawowej „Tysiąclatce". Od 1973 roku uczęszczał do Technikum Łączności w Gliwicach. W czwartej klasie przeniósł się do Krakowa, gdzie mieszkał u wujostwa Juliusza i Ewy Treutlerów i w tym mieście zdawał maturę w Zespole Szkół Łączności w 1978 roku. Przeprowadzka była związana z próbą odzyskania resztków poparcelacyjnej z rodowego majątku Wietrzykowskich w Brzeziu. Po maturze przeprowadził się do znajomej rodziny, pani docent Wandy Pomianowskiej w Radkovicach (woj. świętokrzyskie), która była aktywnym działaczem społecznym i wydawało się, że pomoże w odzyskaniu Brzezia (niestety żadne działania w tym celu nie powiodły się). W Radkovicach poznał Jadwigę Ciorch, z którą ożenił się w przeddzień Stanu Wojennego (12 grudnia 1981). Po ślubie zamieszkali w Kędzierzynie-Koźlu, gdzie doczekali się trójki dzieci i mieszkają do tej pory. Tu początkowo pracował w Opolskim Kombinacie Ogrodniczym, a od 1992 roku w elektrowni Błachownia. Od najmłodszych lat pasjonuje się tenisem ziemnym, jest aktywnym członkiem lokalnego klubu tenisowego.

Wietrzykowski Wojciech (Meissner) (1922-2008) – 28; 29; 30; 30A; 30B; 31; 31A; 31B

Urodzony w Brzeziu. W 1929 r. umieszczony na stacji u wujostwa Egiejmanów w Radomiu, chodzi do szkoły podstawowej tzw. "u Sołyka" – (pierwsze 4 klasy szkoły im. Marii Konopnickiej). Od 1933 r. uczy się w prowadzonym przez księży Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Kielcach i mieszka w internacie przy tej szkole. W 1941 r. rozpoczął dwuletnią szkołę rolniczą w Czernichowie, którą ukończył w 1943 r. i wzorem wielu młodych ludzi (trzeba

było zabezpieczać się przed wywózką na „roboty do Niemiec") rozpoczął praktyki rolnicze w okolicznych majątkach. Po tzw. wyzwoleniu w 1945 r., chcąc nabierać piędzi na studia, miał się różnych prac związanych ze swoim wykształceniem rolniczym. Opisuje to w swoich wspomnieniach pt. *Zapamiętane*. W 1947 r. zapisał się na studia w Akademii Handlowej w Szczecinie, myśląc że uda mu się wyjechać na Zachód. Życie studenta skończyło się wraz z poślubieniem koleżanki Anny Swiercz. Oboje nie ukończywszy studiów przenieśli się do Krakowa. Życie pełne przygód opisuje w swoich wspomnieniach pt. *Zapamiętane*. Po śmierci żony żeni się powtórnie z lekarką, Niemką z NRD, przyjmuje jej nazwisko Meissner (Margrit) i realizuje swoje marzenie wyjazdu na Zachód. Wyraża chęć, by pochowano go w Polsce, w rodzinnym grobowcu w Świętomarzu.

Wiewiórski – 106; 107

Wilczewska z d. Maruszewska Iwona (1981 -) – 120; 121

Wilczewski Marek (2010 -) – 120; 121

Wilczewski Mikołaj (2008 -) – 120; 121

Wilczewski Paweł – 120; 121

Wilczyńska z d. Maruszewska Joanna (1974 -) – 120; 121

Wilczyńska z d. Zalewska Jadwiga, 2-o v. Wiewiórka – 106; 107

Wilczyński Jan (2007 -) – 120; 121

Wilczyński Łukasz – 120; 121

Winddorf (Wietrzykowski) Marek (1962 -) – 32; 33, p. Wietrzykowski Marek

Winddorf Anna (1988 -) – 32; 33

Winddorf Daniel (1999 -) – 32; 33

Ur. w Witten (Nadrenia-Westfalia). Obecnie uczy się w Gimnazjum (odpowiednik liceum) w Dortmundzie.

Winddorf Urszula z d. Tyrała (1959 -) – 32; 33

Wiśniewski Jacek – 70

Witkowska z d. Bielińska Maryanna (1840- ?) – 126; 127

Witkowski Julian (1838- ?) – 126; 127

Wojdacka Emilia z d. Panczykowska (1846-1877) – 12; 13

Wojdacka z d. Przybyłko Józefa Gabriela, 1v. Burghardowa (? – 1890) – 12; 13

Wojdacka z d. Wietrzykowska Marianna (1811- ?) – 12; 13

Wojdacki Franciszek (1804- ?) – 12; 13

Wojdacki Józef Władysław (1841-1921) – 12; 13; 78

Urodził się w Kozinkach k/Radomia jako syn urzędnika Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. Do szkoły chodził w Radomiu. Angażuje się w Komitecie Organizacyjnym przygotowów do Powstania Styczniowego. Bierze udział w Powstaniu Styczniowym. Zostaje ranny i odwieziony do Brzezia, do wuja Piotra Wietrzykowskiego. Bierze udział w wielu walkach pod dowództwem Langiewicza. W 1866 r. żeni się z Emilią Panczykowską i ma z nią czworo dzieci. Po jej śmierci żeni się z Józefiną z Przybyłków, wdową po przyjacielu, Józefie Burghardzie. W 1905 w stopniu kapitana odchodzi na emeryturę i poświęca się pracy społecz-

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 173 -

nej, dotyczącej organizacji weteranów powstania styczniowego. Więcej informacji w Internecie <http://powstanie1863.zsi.kielce.pl/index.php?id=p31>. Pochowany w 9 kwaterze na Starym Cmentarzu parafialnym w Radomiu.

Wojdacki Stanisław (1879-1948) – 12; 13

Wojdacki Wacław (1867-1891) – 12; 13

Wojna Ida (2015 -) – 128; 129; 133

Wojna Grzegorz – 128; 129; 133

Wojna z d. Staroń Joanna (1984 -) – 128; 129; 133

Skończyła germanistykę i Wydział Prawa Administracyjnego na Uniwersytecie Wrocławskim. Zamieszkała i pracuje we Wrocławiu. Mąż Grzegorz Wojna. Urodziła w 2015 córkę Idę.

Wolman Bronisław (1888 - ?) – 66; 67; 66a; 67a

Wolman z d. Wieszczycka Maria (Maryla) (1880-1959) – 66; 67; 66a; 67a

Urodziła się na Krymie jako córka generała Armii Carskiej. W Rosji przeżyła Rewolucję Październikową. Za uratowane z grabieży pieniądze kupiła starą szkapę i dorozkę, i zarabiała jako dorozkarka. Po powrocie do Polski ujawnił się w niej talent malarski. Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych. Tam poznała rzeźbiarza Wolmana, który zakochał się w niej z wzajemnością. Rodzina przeciwna była temu związkowi. Postanowiono więc wysłać Marylę do Paryża, by o Wolmanie zapomniała. Plan nie powiódł się, bo Wolman udał się też do Paryża, gdzie, nie powiadając rodziny, wzięli ślub. Gdy odwiedził ich ktoś z Polski, okazało się, że Maryla wkrótce spodziewa się dziecka. Namówiona na urodzenie dziecka w Polsce jedzie do Warszawy, gdzie rodzi się córka Ala. Po kilku tygodniach wraca do Paryża i widzi, że mąż ją zdradza. Natychmiast definitywnie z nim zrywa. Wraca do Polski, mieszka w Warszawie, maluje portrety. W każdym domu członków rozległej rodziny znajduje się jakaś praca ciotki Maryli. Często są to podkolorowane portrety-fotografie. Pracuje też w Ministerstwie Spraw Wojskowych. W czasie wojny mieszka w Brzeziu razem ze swoją siostrą Janiną Zajązkowską. Po wojnie dołącza do kuzynki Zoni Woyciechowskiej. Nie rozstaje się z nią do śmierci. W Gdańsku-Orunii hoduje prosiaki i kury. Umiera w Gliwicach. Pochowana na Powązkach w Warszawie.

Wolska Barbara z d. Hirschberg (1929-1995) – 136; 137

Wolska Krystyna (1951 -) – 136; 137

Wolski Jerzy (? – 1978) – 136; 137

Woyciechowska Anna (1976 -) – 52; 53

Woyciechowska Magdalena (2004 -) – 54; 55

Woyciechowska Maria (2013 -) – 54; 55

Woyciechowska Marta (2006 -) – 54; 55

Woyciechowska Pola (2009 -) – 54; 55

Woyciechowska z d. Cieślak Olga (1988 -) – 56; 57

Urodziła się w Krakowie. Do szkoły podstawowej i liceum chodziła w Krakowie. Maturę zdała w 2008 r. Studiowała inżynierię środowiska na Uniwersytecie Rolniczym. Odbýwała staż we Francji, dyplom uzyskała w 2013

r. Od trzech lat jest na studiach doktoranckich z tematyki wodociągi i kanalizacja.

Woyciechowska z d. Czaplą Ewa (1952 -) 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodziła się w Katowicach. W 1958 r. ojciec jej wyjeżdża z rodziną służbowo do Waszyngtonu. Tam Ewa przez 4 lata chodzi do szkoły podstawowej; naukę kontynuuje po powrocie do Katowic. Maturę zdaje w Liceum im. Jana Kawalca w Katowicach. Ukończyła studia na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego. Od 1974 do 1979 roku pracowała w Instytucie Kształtowania Środowiska na stanowisku asystenta naukowo-dydaktycznego. W 1976 r. wychodzi za mąż za Michała Woyciechowskiego. Przeprowadzają się do Bolechowic pod Krakowem. W 1987 r. rozpoczyna pracę w szkole podstawowej w Bolechowicach jako nauczycielka języka angielskiego i biologii. Aktywnie rozwija ochronę środowiska. Uczestniczą w tym uczniowie starszych klas. Razem z nauczycielką fizyki i chemii współpracuje z zagranicznymi organizacjami proekologicznymi (Norweskie Towarzystwo Ochrony Przyrody, Amerykańska Agencja Ochrony Środowiska) przy opracowywaniu różnych projektów. W 1998 r. po dwutygodniowym szkoleniu w Danii opracowała program „Ochrona Środowiska w korelacji z biologią i chemią dla klas VII i VIII szkoły podstawowej”, który realizowany był w szkole bolechowickiej. Pionierską działalnością było opracowanie projektu ochrony dzikich pszczoł, od których istnienia zależy zapylanie wiele roślin. Projekt ten podajemy też na naszej stronie internetowej. Pracę w szkole zakończyła w 2007 roku, obecnie pomaga dzieciom, które mają problemy z nauką języka angielskiego.

Woyciechowska z d. Gołuchowska Seweryna (1838 - 1891) – 48; 49

Woyciechowska z d. Grajda Joanna – 54; 55

Rodzice Joanny początkowo mieszkali w Warszawie, skąd pochodził ojciec, Andrzej Grajda. Tam urodziła się Joanna. Po tragicznej śmierci ojca na polowaniu w 1978 roku, matka Stefania wróciła z córką do rodzinnej Gdyni. Tu Joanna zdobywała edukację zakończoną dyplomem na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej w 2001 roku. W 1982 roku matka powtórnie wyszła za mąż za Edwarda Bólkowskiego, z którego to małżeństwa w 1983 roku urodził się przyrodni brat, Łukasz. W 2003 roku Joanna wyszła za mąż za architekta z pracowni, w której pracowała, Marcina Woyciechowskiego. Wszechstronne uzdolnienia plastyczne umożliwiły Joannie podejmować się, z sukcesem, różnorodnych zajęć: do projektowania architektury i wnętrz, fotografowania po rzeźbiarstwo ceramiczne. Gros czasu jednak poświęciła na wychowanie dzieci: Magdaleny (2004), Marty (2006) i Marii (2013), o których rozwój i zdrowie dbała Joanna ponad wszystko.

Woyciechowska z d. Kuśmirek Luiza – 52; 53

Woyciechowska z d. Michalska Anna (1915-2002) – 28; 29; 48; 49; 50; 51; 52; 53; 54; 56; 57; 58; 104; 105; 106; 107

Ur. w Warszawie, gdzie do piątej klasy chodziła do prywatnej szkoły Kowalczykowej, potem do Gimnazjum Królowej Jadwigi. Po ukończeniu gimnazjum uczęszczała do Szkoły Głównej Handlowej (tzw. SGH). Absolutorium uzskała tuż przed wojną. W czasie szkolnym dużo zajmowała się sportem: narty, pływanie, lekkoatletyka. Jako nastolatka po raz pierwszy pojechała z rodzicami do Kaniego do Woyciechowskich, dalekich kuzynów. W Kanie Zofia Woyciechowska prowadziła pensjonat (rodzaj domu czasowego) dla zamożnych, znajomych gości, gdzie w letnich miesiącach pełno było młodzieży, korzystających z licznych atrakcji, jak pływanie po jeziorach, tenis, polowanie itp. Tam poznała Włodzimierza Woyciechowskiego, syna gospodarzy. Ślub ich odbył się w 1938 r. Włodzimierz po ukończeniu Politechniki Warszawskiej objął posadę inżyniera przy budowie zapory wodnej w Czchowiu. 30.08.1939 wyjechali do Kaniego, gdzie Włodzimierz zajął się gospodarstwem, a Anna pomagała teściowej, często niosąc prostą pomoc medyczną okolicznym mieszkańcom. Po wysiedleniu w 1944 r. zamieszkali w Gliwicach, gdzie Anna założyła ekskluzywną pracownię krawiecką, obsługującą wybraną klientelę. Zbliżając się do wieku emerytalnego kupili wraz z mężem działkę w Józefowie pod Warszawą. Tam zmarła w 2002 roku i pochowana została na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Woyciechowska z d. Michowska Julia - 54; 55

Woyciechowska z d. Orzechowska Anna (1922-2017) – 28; 29; 48; 50; 51; 52; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodzona w Kościeszach w pow. pułtuskim. Dzieciństwo spędziła w Zbylczych (pow. Turek), majątku ojca. Po początkowej nauce w domu, kontynuowała naukę w Prywatnej Żeńskiej Szkole im. Cecylii Plater-Zyberkówny w Warszawie, maturę zdała na Tajnych Kompletach Nauczania. Wojna w 1939 roku rozpoczyna się od śmierci ojca, który popełnia samobójstwo na wieść o tym, że cała jego rodzina zginęła w czasie bombardowania. Wiadomość okazała się nieprawdziwa, a Hanka z matką i bratem Michałem zostają wysiedleni ze Zbylczych i znajdują się u dalszej rodziny w Warszawie. Matka Krystyna włącza się w konspirację i przenosi się z dziećmi do Lublina. Ze względów bezpieczeństwa Hanka w 1942 r. wyjeżdża z Lublina i zostaje praktykantką w Kanie, majątku Woyciechowskich. Już w roku 1943 zostaje żoną Macieja Woyciechowskiego. Po wysiedleniu z Kaniego Maciej szuka zatrudnienia, co nie jest łatwe ze względu na jego pochodzenie. Przenoszą się z miejsca, na miejsce, rodzą się kolejne dzieci: Marta w Nałęczowie, Staszek w Lublinie, Michał w Nowym Stawie. Dopiero w 1949 r. następuje stabilizacja, gdy Maciej dostaje posadę w cukrowni w Otmuchowie. Tam rodzą się kolejne dzieci: Zosia, Danuta (Giga), Ania. Hanka prowadzi dom otwarty; w dużym

mieszaniu mieszkają dwie babcie i coraz liczniejsza, kochająca się rodzina. Hanka, jak może, dorabia do niewystarczającej pensji męża: uprawia ogródek, wytwarza wyroby do Cepelii, pracuje sezonowo w cukrowni, latem prowadzi kiosk "Ruchu" nad Jeziorem Otmuchowskim. Złote gody obchodzi wraz z sześciorgiem dzieci i dwudziestką wnuków. W 2005 r. przenosi się do Warszawy. Mieszka w jednym domu z córką Zofią Święcicką, która zapewnia jej opiekę. Zmarła w r. 2017 i pochowana na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Woyciechowska z d. Osmólska Róża – 48; 49

Woyciechowska z d. Rączka Marta (1985 -) – 56; 57

Woyciechowska z d. Śliwakowska Lidia (1955 -) – 50; 51; 52; 53

Woyciechowska z d. Wietrzykowska Zofia (Zonia) (1884-1972) – 28; 48; 49; 50; 51

Urodziła się w majątku Brzezie, pow. Iłża. Uczyła się, będąc na pensji w Warszawie. Była nieprzeciętnej urody. Kochał się w niej kuzyn Edward Wieszczycki. Zamierzał wybrać się do Brzezia, żeby się oświadczyć, a ponieważ spóźnił się na pociąg, uznał, że nie jest mu ona sądzona i pojechał na wojnę rosyjsko-japońską, gdzie stracił oko. Nie wiadomo, czy był to powód, ale w krótkim czasie Zofia (Zonia) wyszła za mąż za wdowca, Stanisława (Ksawerego Stanisława) Woyciechowskiego, starszego o 14 lat. Był to trudny okres, bo zbliżała się wojna. Mąż został powołany do wojska, a Zonia miała już dwójkę dzieci: Kalinę i Włodzimierza. Młoda pani domu doskonale sobie radziła, zyskując przychylność swojego teścia, który początkowo był przeciwny temu małżeństwu. Dzięki jej staraniom, mąż zwolnił z wojska. W 1913 r. musieli opuścić dzierżawiony Nosów i zdecydowali się kupić Kanie, duży majątek książy Woronieckich. Kryzys w 1928-1929 spowodował, że Kanie znalazło się w dużych kłopotach finansowych. Trzeba było spłacać pożyczki, zaciągnięte na kupno Kaniego. W 1928 r. Kalina wychodzi za mąż za Stanisława Kruszewskiego, a po roku umiera przy narodzinach synka Jana. Był to wielki cios. Zonia całkowicie osiwiła, a ojciec zupełnie się załamał, spędzając dużo czasu na stawianiu pasjansa. Zonia musiała zrobić z Kaniego gospodarstwo dochodowe, by spłacić narastające długi. Równocześnie podjęła się wychowywania wnuka. Założyła plantację ogórków, które, kiszzone w beczkach, eksportowane były za granicę, a z dużego domu w Kanie zrobiła dom wczasowy, który w czasie wakacji zapelniał się gośćmi: zamożnymi znajomymi, znajomymi znajomych itp. Ogórkami zajmowała się żydowska rodzina Kohnów, którą w czasie wojny przechowali w ziemiance, w kańskim lesie. Po wysiedleniu z Kaniego, Zonia z mężem, siostrą Dorą Wietrzykowską i kuzynką Marylą Wolmanową, po czasowym pobycie w Lublinie, przeprowadzili się do Gdańska-Orunii, gdzie Zonia zorganizowała kiszarnię kapusty i ogórków. Władze nie pozwalały rozwijać się tzw. prywatnej inicjaty-

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 174 -

wie, trzeba więc było porzucić Gdańsk. Zamieszkali w Gliwicach, gdzie Zonia objęła kierownictwo wytwórni win owocowych. Po śmierci męża przeprowadziła się do Otmuchowa, do syna Maćka. Pochowana na Powązkach w Warszawie.

Woyciechowska z d. Żyłuk Beata Helena (1946 -) – 50; 51; 54; 55; 58; 59

Rodzice Heleny (Władysław i Leokadia) po zajęciu przez sowiecką Rosję polskich Kresów imigrowali na Ziemię Odzyskaną, gdzie w Lwówku Śląskim urodziła się ich pierwsza córka Helena (1946) i rok później druga - Jądwiaga. Po dwóch latach przenieśli się do Gdańska i tu w 1952 r. urodził się im syn Wiesław. Helena szkołę podstawową i liceum ukończyła w Gdańsku i tu na Politechnice Gdańskiej ukończyła Wydział Budownictwa Wodnego w 1969 roku. W 1966 roku wyszła za mąż za kolegę ze studiów, Stanisława Woyciechowskiego, i urodziła trójkę dzieci: Joanne Magdalenę (1967), Marcina (1970) i Macieja (1979). Po studiach pracowała jako majster na budowach, głównie w terenie, łącząc to z obowiązkami domowymi, co było nie lada wyczynem, następnie przez szereg lat jako projektant w Miastoprojekt. Zdobyła uprawnienia budowlane i projektowe, co wykorzystała w roli inspektora nadzoru w kolejnej firmie - Telekomunikacji. Z rodziną mieszkała początkowo w Sopocie, a następnie w Gdańsku. Na emeryturze angażowała się jeszcze w realizację różnych projektów budowlanych, ale główną jej pasją była opieka nad pięcioma wnuczkami: trzema od Marcina i bliźniaczkami od Macieja, które to pasji oddawała się całkowicie, nie licząc czasu ani kosztów.

Woyciechowska Zuzanna (2009 -) – 54; 55

Woyciechowski Grzegorz (1951 -) – 50; 51; 52; 53

Ur. w Gliwicach. Matura w V LO. im. Rymera w 1969 roku. Dyplom na Politechnice Śląskiej na wydziale Mechaniczno-Energetycznym obronił w 1977 roku. Po ukończeniu uczelni przeprowadził się wraz z rodziną do Józefowa pod Warszawą, gdzie przez szereg lat prowadził gospodarstwo ogrodnicze. Żona Lidka ze Śliwakowskich, dwoje dzieci: Anna ur. w maju 1976 i Szymon ur. w styczniu 1981.

Woyciechowski Jakub (1984 -) – 56; 57

Urodził się w Krakowie. Do szkoły podstawowej chodził w Bolechowicach, w Krakowie zaś do XIV LO, a po jego ukończeniu rozpoczął studia na Wydziale Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Tytuł magistra chemii uzyskał w 2010 roku. Po studiach zatrudniony został w firmie *Selvita* na stanowisku młodszego specjalisty do spraw syntezy, produkującej związki chemiczne - głównie do leków. Od 2012 na stanowisku naukowca, zajmującego się wstępną fazą wynajdywania leków.

Woyciechowski Kacper (2018 -) – 56; 57

Woyciechowski Kajetan (1980 -) – 56; 57

Urodził się w Katowicach. Do szkoły podstawowej chodził w Bolechowicach k/ Krakowa. W Krakowie do VII Liceum Ogólnokształcącego im. Zofii Nałkowskiej, gdzie zdał maturę w 2000 roku. Studiował na AGH inżynierię mechaniczną i robotykę. Dyplom magistra inżyniera uzyskał w r. 2006. Początkowo pracował w prywatnej firmie szkolenia do pracy na wysokościach. Od 2009 r. ma własną firmę informatyczną, zajmującą się głównie oprogramowaniem hotelowym i zatrudniająca kilkanaście osób.

Woyciechowski Ksawery Stanisław (1870 - 1962) – 28; 29; 48; 49; 50; 51

Urodził się w Nosowie, w majątku, który jego ojciec Maksymilian dzierżawił od Rosjanina Szwarca. Dostał on majątek odebrany od uczestnika Powstania Styczniowego. Stanisław studiował w szkole inżynierskiej w Dorpacie. Wrócił jako podporucznik wojsk rosyjskich. Choć nie miał rolniczego wykształcenia, dobrze gospodarował w Nosowie. Jego pierwsza żona zmarła na gruźlicę. Bardzo po niej rozpaczął. W 1903 roku ożenił się powtórnie, z dużo młodszą od siebie Zofią Wietrzykowską. Zbliżała się wojna, Rosjanie zamierzali pozbyc się majątku, Stanisław chciał go kupić, ale był zakaz sprzedaży majątków szlachicom polskim. Nosów został więc rozparcelowany. Rosjanie wycofali się, a Stanisław jako oficer rosyjski dostał się do niewoli, gdzie siedział 1,5 roku. Dzięki energicznej interwencji żony został zwolniony. Trzeba było wyprowadzić się z Nosowa i kupić jakąś posiadłość. Kupiono Kanie, duży majątek księżąt Woronieckich z ogromnym pałacem. Dalsze dzieje rodziny opisane są w historii Zoni, żony Stanisława. Po śmierci ukochanej córki Kaliny, Stanisław całkowicie się załamał, a inicjatywę co do dalszych losów rodziny przejęła jego żona, Zonia. Pozostała w pamiętkach rodzinnych ślicznie inkrustowana szkatułka, którą Stanisław osobiście wykonał podczas swej niewoli w Nysie. Na wieczku jest napis „Kalina”. Jest pochowany na Powązkach w Warszawie.

Woyciechowski Maciej (1917-2001) – 28; 29; 48; 50; 51; 52; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodził się w majątku rodziców w Kaniu k/Rejowca. Maturę zdał w 1935 r. w Męskiej Szkole Mazowieckiej w Warszawie. Studiował na Wydziale Prawno-Ekonomicznym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie uzyskał dyplom magistra prawa w 1938 r. W czasie Okupacji został zarejestrowany jako pracownik rolny w majątku rodziców w Kaniu, gdzie udało się przetrwać wojnę. W 1943 roku bierze ślub z Anną Orzechowską, wysiedloną wraz z matką z rodzinnego majątku Zbylczyce. Osiedlili się one w Lublinie, a Anna dostała się na praktykę do majątku Kanie. Rodzice Macieja zdecydowali się przenieść w czasie wojny rodzinę Żydów w wykopanej w lesie ziemiance. Rodzina żydowska przetrwała, a po wojnie Maciej został zaproszony do Izraela po odbiór medalu Sprawiedliwy wśród Narodów Świata. Po skończonej wojnie i wysiedleniu z Kaniego rozpoczął się trudny okres

znalezienia miejsca w życiu. Nie ułatwiało tego niewłaściwe pochodzenie w komunistycznej rzeczywistości. W poszukiwaniu pracy rodzina Macieja, już z dwójką dzieci, mieszka w Nałęczowie, w Lublinie. Przenoszą się w końcu do Nowego Stawu, gdzie Maciej zostaje zatrudniony w cukrowni. Pozwala mu to w 1949 roku ubiegać się o stanowisko kierownika administracyjnego cukrowni w Otmuchowie. W uzyskaniu tego stanowiska pomaga mu doskonała umiejętność gry w brydża. W 1970 r. brydżyści zostają laureatami w brydżu sportowym. Następuje okres stabilizacji, rodzą się kolejne dzieci, w cukrowni Maciej pracuje do emerytury. Pozostaje w pamięci jako człowiek szlachetny, kochający mąż i ojciec, sprawiedliwy, skromny, z dużym poczuciem humoru. Przewodniczący "Solidarności" w Otmuchowie. Pochowany w grobowcu rodzinnym na Powązkach w Warszawie.

Woyciechowski Maciej (1979 -) – 54; 55

Woyciechowski Maksymilian (1834-1906) 48; 49

Woyciechowski Marcin (1970 -) – 54; 55

Urodzony w Gdańsku. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 7 w Sopocie, później, po przeprowadzce rodziny do Gdańska, do tamtejszej Szkoły Podstawowej nr 58, potem do I Liceum Ogólnokształcącego – profil matematyczno-fizyczny. Od dzieciństwa, spędzonego w sopockim domu pod lasem, miłośnik natury i przestrzeni. Za młodu harcerz, rysownik, laureat konkursów plastycznych i biegów na orientację. Żeglarskie umiejętności szkolił pod ojcowskim okiem. Po maturze studiował architekturę na Politechnice Gdańskiej. W czasie studiów do 1989 roku rokrocznie odbywał szereg wyjazdów, często autostopem, odwiedzając odległe zakątki Europy: od Rosji i Szwecji po Hiszpanię i Hebrydy. W ostatnich latach studiów pracował jako asystent architektów w kilku biurach w Gdańsku i, dzięki uprzejmości cioci Ewy Moors, w Holandii. Działalność architektoniczna, oprócz szeregu drobniejszych epizodów, jak projekt kościoła na Oruni, szeregu domów, szkół czy osiedli, głównie powiązana z Grupą Inwestycyjną Hossa S.A. – trójmiejskim deweloperem, dla którego zarządzał procesem projektowym. Zdecydowana większość realizacji tej firmy, od osiedli mieszkaniowych, przez biurowce, domy towarowe, hotele, sale koncertowe, po wielofunkcyjną dzielnicę „Garnizon”, realizowaną na terenie byłych koszar w Gdańsku, zaprojektowana była przez Marcina i kierowany przezeń zespół projektantów. Laureat szeregu konkursów i nagród, m.in. Nagrody Prezydenta Gdańska za najlepszą realizację architektoniczną lat 2011-2015. Ożenił się z architektką ze swojego zespołu, Joanną Grajdą, w 2003 roku. Ojciec trzech córek: Magdaleny (2004), Marty (2006) i Marii (2013). Mieszkał początkowo w Sopocie, skąd w 2006 roku przeprowadził się do Gdyni Orłowa. Społecznie zaangażowany w edukację, członek zarządu, później rady nadzorczej Towarzystwa Edukacyjnego „Lokomotywa”, prowadzącego placówki edukacyjne w duchu zrównoważonego rozwoju i wartości

katolickich. Udziela się także, dając wykłady na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Architektury, przybliżając studentom arkana projektowania dla dewelopera.

Woyciechowski Michał (1947 -) – 50; 51; 54; 55; 56; 57; 58; 59

Urodził się w Nowym Stawie w powiecie malborskim. Szkołę podstawową i średnią ukończył w Otmuchowie w 1964 r. W tym samym roku rozpoczął studia biologiczne w Uniwersytecie Wrocławskim, które ukończył 1969 r. Pracował kolejno w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach (1970-73), Instytucie Botaniki PAN w Krakowie (studia doktoranckie: 1973-76), Zakładzie Ochrony Przyrody PAN w Krakowie (1976-78), Instytucie Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie (1978-90), Akademii Rolniczej w Krakowie (1990-2000) i Uniwersytecie Jagiellońskim (2000 do emerytury). W międzyczasie uzyskał stopień doktora w 1978 r. i doktora habilitowanego w 1989 r. w Uniwersytecie Jagiellońskim oraz tytuł profesora w 2000 r. W 1977 ożenił się z Ewą Czaplą, kupili dom w Bolechowicach k/Krakowa, gdzie wychowali trójkę dzieci: Dorę (1979), Kajetan (1980) i Jakuba (1984). Obiektami jego badań były ptaki, foki antarktyczne, ślimaki, motyle, mrówki i pszczoły. Badania prowadził w wielu rejonach świata, m.in. na wyspie Króla Jerzego w Antarktyce i w czasie wielokrotnych wypraw do Mongolii i na Syberię (Góry Altaju, rejon Jez. Bajkał, Tuwa). Jest autorem przeszło 100 publikacji naukowych.

Woyciechowski Stanisław (1945 -) – 50; 51; 54; 55; 58; 59

Po II Wojnie Światowej i nastaniu władzy ludowej rodzice Stanisława, Macieja i Anna, krótko po ślubie, zmuszeni do opuszczenia rodzinnego majątku Kanie, zamieszkali najpierw w Nałęczowie, gdzie na świat przyszła ich najstarsza córka Marta (1944), a następnie w Lublinie urodził się Stanisław. Rodzina przeniósła się do Nowego Stawu na Żuławach, gdzie urodził się drugi ich syn Michał (1947), aż ostatecznie na długie lata osiedliła się w Otmuchowie na Ziemiach Odzyskanych, gdzie urodziły się trzy kolejne córki: Zosia (1950), Danuta (Giga) (1958) i Anna (1960). Miejscowe Jezioro Otmuchowskie wyzwoliło w Stanisławie pasję do żeglowania i ukierunkowało życie zawodowe. Po otmuchowskiej szkole podstawowej uczęszczał do liceum w Gliwicach, mieszkając u swoich dziadków Woyciechowskich, a następnie udał się na studia na Politechnikę Gdańską na Wydział Budowy Okrętów, które ukończył w 1960 r. Na trzecim roku w 1966 r. ożenił się ze studentką Wydziału Budownictwa Wodnego Heleną (Beta) Żyłuk, z którą ma trójkę dzieci: Joannę Magdalenę (1967), Marcina (1970) i Macieja (1979). Po studiach pracował wiele lat w Stoczni Gdynia, podczas których odbył 2 dalekomorskie rejsy statkami: 12 miesięcy jako inżynier gwarancyjny i 4 miesiące jako prowadzący rejsowy remont na norweskim statku. Następnie zatrudnił się w Stoczni Gdańskiej, gdzie przez 3 lata był prezesem zarządu. Po

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób - 175 -

politycznych zmianach w 2006 roku przeszedł na emeryturę, ale zarządzał jeszcze 3 lata prywatną firmą Hydro-mech, a potem realizował europejski projekt budowy elektrowni na morskie fale wg duńskiej koncepcji. Zainspirowany ideą pozyskiwania energii z fal morskich opatentował własną koncepcję, której poświęcił resztę swojej zawodowej aktywności, a wolny czas przeznaczal na żeglowanie po morzach. Z rodziną mieszkał początkowo w Sopocie, a następnie w Gdańsku. Doczekał się pięciu wnuczek: trzech od Marcina i bliźniaczek od Macieja.

Woyciechowski Szymon – 48; 49

Woyciechowski Szymon (1981 -) – 52; 53

Woyciechowski Włodzimierz (1910-2003) – 28; 29; 48; 49; 50; 51; 52; 53; 54; 56; 57; 58; 59; 104; 105; 106; 107

Urodził się w majątku Nosów, w domu pobierając wstępne nauki. Następnie uczęszcza do 8-letniego Gimnazjum Ziemi Mazowieckiej w Warszawie, które kończy w 1928 r. W roku 1917 rodzice kupują majątek Kanie, gdzie jest duży pałac, dawna siedziba książąt Woronieckich; prócz pól, lasy i jeziora. Włodzimierz zapisuje się na Wydział Inżynierii Łądowej i Wodnej Politechniki Warszawskiej. Jego hobby to polowanie, gra w tenisa (sklasyfikowany na 6-8 miejscu w Polsce). Studia kończy w 1937 r., żeni się z daleką kuzynką Anną Michalską i w 1938 r. obejmuje pierwszą posadę przy budowie zapory wodnej w Czchowie. Wybuch wojny powoduje, że 30.08. 1939 r. wyjeżdżają do Kaniego, pozostając tam do końca wojny, aż do wysiedlenia w 1944 r. Włodzimierz objął administrację majątkiem. Bardzo ważną działalnością była tam plantacja ogórków, ich przetwórstwo i przygotowanie do eksportu. Zajmowali się tym Żydzi: Mojżesz Kohn z rodziną i wielu żydowskich najemników, w zależności od wielkości produkcji. W 1942 roku rozpoczęła się eksterminacja Żydów.

W rodzinie Woyciechowskich odbyła się narada, czy i jak można zaryzykować, żeby przechować choć rodzinę Kohnów, nie tylko zasłużoną, ale i zaprzyjaźnioną. Ryzyko było wielkie nie tylko mieniem, ale przede wszystkim życiem. I wszystkim musiało pozostać w absolutnej tajemnicy. Opracowano strategię: Włodzimierz zrobił projekt ziemianki w gęstym lesie. Żydom (6 osób: rodzice, dwóch synów i dwie córki) dostarczono narzędzia i w ciągu 10 dni wykopali sobie ziemiankę, w której przeżyli 2 lata. Można posłuchać relacji z tych wydarzeń zarejestrowanych w wywiadzie żydowskiej reporterki z Włodzimierzem W. na stronie internetowej Wietrzykowski.net, w dziale „Dokumenty: Odznaczenia i Podziękowania”. Po wojnie Włodzimierz i Anna zamieszkali w Gliwicach, gdzie Włodzimierz pracował na stanowisku zastępcy dyrektora Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego, przeniesiony do Zjednoczenia Przedsiębiorstw Budowlanych do Katowic na stanowisko dyrektora technicznego, a później na ok. 4 lata do Warszawy. W Józefowie pod Warszawą kupili działkę, gdzie wybudowali dom i przez parę blisko 20 lat, razem z

synem Grzegorzem, zajęli się dochodową hodowlą kwiatów, mając także pasiekę. Zmarł w 2003 roku i pochowany został na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Wójcik Michał – 130; 131; 132; 133

Wójcik Tadeusz (1910-2003) – 130; 131; 133

Urodził się w Podhajcach k/ Lwowa. Ojciec był dyrektorem szkoły. W Poznaniu chodził do gimnazjum, a później do szkoły kadetów. Ukończył Oficerską Szkołę Artylerii w Toruniu. Odnosił sukcesy w sporcie. Uprawiał lekkoatletykę, hokej na lodzie i hokej na trawie, biegi, rzut kulą. W 1939 roku w Wołyńskiej Brygadzie Kawalerii brał udział w bitwie pod Mokrą. Został odznaczony Krzyżem Walecznych. Zbiegł z niemieckiej niewoli i przebywał pod przybranym nazwiskiem w rejonie Częstochowy (pomagał kuzynowi Romanowi Treutlerowi). Walczył w partyzantce. Najpierw w ZWZ (Związek Walki Zbrojnej), później w AK. W 1945 r. zamieszkał w Krakowie. Był zawodnikiem i działaczem w Klubie Sportowym KS Wisła. Zdekonspirowany wyjeżdża z Krakowa i wraca do własnego nazwiska; osiedla się w Rabce i pracuje jako trener w Klubie KS Wierchy, społecznie w PCK, w ZBOWID-zie, w Związku Kombatantów i in. W 1995 r. awansował na kapitana rezerwy WP. Odznaczony Orderem Virtuti Militari i wieloma innymi odznaczeniami. Pochowany na cmentarzu w Zaborni.

Wójcik z d. Treutler Halina (1889 (?) – 1917) 130; 131; 132; 133

Wójcik z d. Wojnicka Zofia – 130; 131; 133

Wójcik Zbigniew (1912-1939) – 130; 131; 133

Wójcik Zdzisław – (1914-1974) 130; 131; 133

Wrzesińska Bronisława Helena (1856 -) – 104; 106; 107

Wrzesińska Emilia – 106; 107

Wrzesińska Helena Ludwika (1862 -) – 104

Wrzesińska Maria – 106; 107

Wrzesińska Marianna Filipina (1849 -) – 104; 106; 107

Wrzesińska z d. Dulińska Marianna (1865-?) – 106; 107

Wrzesińska z d. Gładych Eleonora – 104; 106; 107

Wrzesińska z d. Jabłońska Katarzyna (1821-1893) – 71;

86; 104; 106; 107; 108

Wrzesińska z d. Jagielska Jadwiga (1878-1941) 72; 73; 84; 86; 87; 88; 89; 90; 91; 106; 107

Wrzesińska z d. Kazańska Maria (1853 -) – 86; 104; 105; 106; 107

Wrzesińska z d. Kozłowska Stefania – 106; 107

Wrzesińska z d. Milewska Jadwiga (1913-2009) – 86; 87; 88; 89; 90; 91

Wrzesińska z d. Więclawska Cecylia – 106; 107

Wrzesiński Andrzej (1907-2002) – 86; 87; 88; 89; 90; 91

Wrzesiński Franciszek (1886? - ?) – 106; 107

Wrzesiński Franciszek Michał (1844 -) – 104; 106; 107

Wrzesiński Jan (1853 – 1853) – 104

Wrzesiński Jan Mateusz (1859 -) – 104; 106; 107

Wrzesiński Kazimierz – 106; 107

Wrzesiński Michał (1819-1865) – 71; 86; 104; 105; 106; 107; 108; 109

Wrzesiński Mieczysław – 106; 107

Wrzesiński Stanisław (1875-1945) 72; 73; 84; 86; 87; 88; 89; 90; 91; 106; 107

Urodził się w Przybyszewie n/Pilicą, w miejscu pochodzenia rodzin Wrzesińskich i Jabłońskich, gdzie na cmentarzu są stare rodzinne grobowce. Stanisław w 1900 roku żeni się z Jadwigą Jagielską i administruje majątkiem Rudniki (rodzina miejscowość jego teściowej Kazimierz z Jabłońskich). W 1925 roku Stanisław zostaje starostą Kozielnic, a Rudniki przekazane są na skarb państwa. W czasie Okupacji przebywa w Starachowicach. Pochowany w Starachowicach na Starym Bugaju.

Wrzesiński Sylwester (1853-1893) – 86; 104; 105; 106; 107

Wrzesiński Tadeusz – 106; 107

Wrzesiński Wacław (1891?- ?) – 106; 107

Wrzesiński Włodzimierz – 106; 107

Wrzesiński Zdzisław – 106; 107

Wyganowski Filip (1954 -) 112; 113

Wyganowski Jakub (1955 -) 112; 113

Wyganowski Stanisław (1919 -) 112; 113

Zacharewicz (1-o v.), Piachecka (2-o v.) z d. Wietrzykowskiej

Zofia (Helena) (1855-1921) 12; 13; 28; 29; 66; 67

Zacharewicz (1-szy mąż Zofii Heleny Wietrzykowskiej) – 12; 13; 28; 29; 66; 67

Zacharewicz Jerzy – 66; 67

Zacharewicz Roman – 66; 67

Zajączkowska Antonina (1999 -) 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska Ewelina (1985 -) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska Wanda – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. Depczyk Agnieszka (1963 -) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. n/n Jeanne – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. Stanisławska Zofia (1904-1981) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. Wieszczycka Janina (1878-1953) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska z d. Rodziewicz Alicja (1955 -) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowska Zofia (1985 -) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Bronisław (1863-1930) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Jan (2000 -) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Paweł (1946 -) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Paweł (1998 -) – 66; 67; 66a; 67a

Zajączkowski Wiesław (1902-1959) – 66; 67; 66a; 67a

Zaleski [Zalewski] Maciej (1920-2015) – 106; 107

Urodził się w majątku Rożki k/Sandomierza. Naukę rozpoczął w Radomiu, kontynuował w Korpusie Kadetów we Lwowie (1934-1938), dalej w Szkole Podchorążych Kawalerii w Grudziądzu. W maju 1939 roku rozpoczyna służbę w I Pułku Ułanów w Augustowie. W czasie wojny dostaje się do sowieckiej niewoli. Zwolniony z obozu, dołącza do

grupy Polaków, z których gen. Wł. Anders tworzy Armię Polską. Armia ta w 1942 roku wychodzi do Kazachstanu, a Maciej przedostaje się do Anglii, gdzie przyjęty zostaje jako ochotnik do RAF-u i po przeszkoleniu bierze udział w walkach powietrznych nad Anglią i Morzem Północnym. Odznaczony został Krzyżem Walecznych RP. W 1946 r. żeni się z Krystyną Kawińską. W 1952 roku uzyskuje dyplom na Wydziale Ekonomii University of London i wraz z żoną emigruje do Kanady. Rozpoczyna tam pracę w Montrealu w zakładach produkujących dla potrzeb wojska. W 1975 r. przeniesiony zostaje służbowo do Los Angeles i w tym roku żeni się powtórnie z Aliną Kuryłowicz. Z pierwszą żoną ma dwóch synów: Andrzeja (1947) i Pawła (1955); z drugą dwoje dzieci: Marcina i Katarzynę. W 1983 r. Osiedla się z żoną w Vernon, BC (Kolumbia Brytyjska – Kanada). Zmarł w 2015 roku, pochowany w Coldstream, BC.

Zalewska (1-o v.), Maleszewska (2-o v.) z d. Jabłońska

Leokadia (1866-1949) – 72; 73; 96; 97; 98; 99

Zalewska Jadwiga – 106; 107

Zalewska Róża (1999 -) – 96; 97

Zalewska z d. Bielańska Ludwika (1827-1898) – 98; 99

Zalewska z d. Fuksiewicz Anna (1903-1944) – 96; 97

Zalewska z d. Gawrońska Rozalia (1831-1862) – 98; 99

Zalewska z d. Karwińska Krystyna (1923-1987) – 106

Zalewska z d. Kuryłowicz Alina – 107

Zalewska z d. Lewicka Maria (1895-1950) – 96; 97

Urodziła się w Warszawie. Po I Wojnie Światowej mieszkała we Francji i tam poznała Ksawerego Zalewskiego, za którego wyszła za mąż w 1925 roku. Ksawery, były legionista, wysłany został na placówkę dyplomatyczną do Tyflisu. Maria w Radomiu rodzi synka Jerzego i z nim podąża za mężem najpierw do Tyflisu, potem na inną placówkę do Teheranu. Tam w niewyjaśnionych okolicznościach umiera jej mąż na początku 1939 roku. Maria z synem wraca do kraju. We wrześniu 1939 r. nie decyduje się na ewakuację i wraca do Warszawy. W 1943 roku zostaje zaproszona do Usarzowa, gdzie przebywała do końca wojny, niosąc pomoc potrzebującym chorym. Po wysiedleniu z Usarzowa przebywa w Koprzywnicy, potem w Sandomierzu, by wrócić do Warszawy i podjąć tam pracę biurową.

Zalewska z d. Malecka (1740-1810) – 98; 99

Zalewska z d. Młodecka – 98; 99

Zalewska z d. Młodzianowska Salomea – 98; 99

Zalewska z d. Nejmek Janina Maria – 98; 99

Zalewska z d. n/n Helena (? -1965) – 98; 99

Zalewska z d. Rostek (? - 1976) – 98; 99

Zalewska z d. Rudzka Maria (1896-1983) – 98; 99; 106; 107

Zalewska z d. Rusinowska Jadwiga (1936-2018) – 96; 97

Urodzona w Warszawie, druga żona Jerzego Zalewskiego. Tam chodziła do szkoły uzyskując tytuł księgowej. Pracowała jako księgowa w PZTB Zremb Warszawa, a od 1977 r. jako księgowa i planista w Ministerstwie Finansów.

INDEX do DRZEWIA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 176 -

Od 1996 r. prowadziła księgowość w rodzinnym przedsiębiorstwie.

Zalewska z d. Sadowska Irena (1904-1990) – 98; 99

Zalewska z d. Stasiakiewicz Franciszka – 98; 99

Zalewska z d. Strużyńska (1859-1921) – 98; 99

Zalewska z d. Sułkowska Krystyna (1929-2008) – 96; 97

Zalewska z d. Turska Antonina (1831-1908) – 98; 99

Zalewska z d. Weryha-Darowska Joanna (1965 -) 96; 97

Zalewska Zofia (1993 -) – 96; 97

Zalewski Franciszek (1775-1832) – 98; 99

Zalewski Franciszek Ksawery (1822-1886) – 98; 99

Zalewski Henryk Emil (1873-1932) – 98; 99

Zalewski Jan Paweł (1857-1909) – 98; 99

Zalewski Jerzy (1897-1943) – 96; 97

Płk dypl. kawalerii: w 1 Pułku Ułanów Legionowych od sierpnia 1914 r., cały szlak bojowy 1 Pułku Szwoleżerów, absolwent Wyższej Szkoły Wojennej, z-ca dowódcy 14 Pułku Ułanów, szef sztabu Brygady Kawalerii w Baranowiczach, kierownik Komisji Doświadczalnej Kawalerii przy CWK w Grudziądzu, oficer III Oddziału Armii Lublin, szef Sztabu Okręgu Lublin SZP-ZWZ, aresztowany w grudniu 1941 r., więziony na Zamku w Lublinie, Auschwitz, gdzie był członkiem organizacji wojskowej rtm. Pileckiego, zamordowany w Mauthausen w sierpniu 1943 r.

Zalewski Jerzy (1927 -) – 96; 97

Urodził się w Radomiu. Dzieciństwo spędził za granicą, gdzie wraz z matką przebywali tam, gdzie pracował jego ojciec, dyplomata. Jerzy opisuje to ciekawie w swoich wspomnieniach p.t. *Moje życie*. Początkowo (1927-1932) w Tyflisie (obecnie Tbilisi), później (1937-1939) w Teheranie - do śmierci ojca, w niewyjaśnionych okolicznościach. Wyjątkowe warunki sprawiły, że nauka Jerzego musiała wyglądać odmiennie niż chłopców uczęszczających do jednej szkoły od pierwszej klasy do matury. Było to Przedzszkole Rodzin Wojskowych w Rabce, w sanatorium klasa 4 i 5, w Teheranie uczyła go kuzynka Jaśka Egiejman, a także nauka w szkole przy ambasadzie francuskiej; po powrocie do Warszawy, w szkole prywatnej Heleny Chelmońskiej przerabiał 6 klasę, a w 1939 r. został zapisany do Korpusu Kadetów im. Józefa Piłsudskiego we Lwowie. Wrzesień w 1939 roku to ewakuacja z Ministerstwem Spraw Zagranicznych przez Lublin, Zaleszczyki do Rumunii. Matka Jurka nie zdecydowała się przekroczyć granicy, wolała zostać w kraju. Wrócili do Lwowa. Tu nauka w Gimnazjum im. Króla Jana Kazimierza nie trwała długo, bo władzę przejęli Ukraińcy i z trudem, ale udało się przedostać do Warszawy. Warunki w okupowanej Warszawie były niesłychanie trudne. Jurek podjął naukę na Tajnych Kompletach Nauczania, a także w Gimnazjum Technicznym im. M. Konarskiego. W 1942 r. razem z matką przenieśli się, na zaproszenie cioci i babci Jabłońskich, do Usarzowa. Tu, obok pomocy w gospodarstwie, coraz więcej czasu zajmowało uczestnictwo w walkach partyzan-

kich. Ciocia Wanda Jabłońska pilnowała jednak, by nadziei nie zaniebdywała nauki i Jurek, ucząc się u profesorów w Sandomierzu, na wiosnę 1944 r. zdał małą maturę. Po wojnie znalazł się w Radomiu, by ukończyć szkołę średnią i rozpocząć wyższe studia. Tam zapisał się do Zakładu Naukowego Marii Gajl na wieczorowe klasy licealne dla osób opóźnionych w nauce na skutek działań wojennych. Po uzyskaniu matury zapisał się początkowo na Politechnikę, by przenieść się do Szkoły Głównej Handlowej, która zmieniła nazwę na Szkoła Główna Planowania i Statystyki. Pracował w Dziale Planowania w Hucie Warszawa, następnie jako dyrektor w Fabryce Wyrobów z Proszków Spiekanych POLMO w Łomiankach, w latach 70-tych w Komisji Planowania w Zespole ds. Drobnej Wytwarzności. W 1982 r. założył własną firmę consultingową, a od 1988 r. przyjął do współpracy córkę Hannę i syna Pawła, gdy firma zaczęła zajmować się handlem międzynarodowym. Będąc na emeryturze kupił Niedźwice, zdezastowaną szkołę, która po remoncie stała się miejscem rodzinnych zjazdów. Był dwukrotnie żonaty. Z pierwszą żoną, Krystyną Sułkowską, miał córkę Hannę, z drugą, Jadwigą Rusinowską – syna Pawła.

Zalewski Józef (1858-1925) – 98; 99

Zalewski Kazimierz (1860-1897) 72; 73; 96; 97; 98; 99

Urodził się w majątku Sieradowice k/ Bodzentyna. W 1885 r. ukończył Wydział Prawa na Uniwersytecie w Petersburgu. Praktyka adwokacka w Tyflisie (obecnie Tbilisi), później wizyty adwokat w Częstochowie.

Zalewski Kazimierz (1923-1944) – 96; 97

Urodził się w Warszawie, gdzie chodził do szkoły. Maturę zdał w czasie Okupacji na Tajnych Kompletach Nauczania. Pracował w Arbeitsamcie, równocześnie szkolił się w Podchorążówce 1-go Pułku Szwoleżerów. Jako kapral podchorąży tego pułku brał udział w Powstaniu Warszawskim. Zginął 3 sierpnia w Wilanowie.

Zalewski Ksawery Franciszek (1822-1886) – 98; 99

Zalewski Ksawery (1895-1939) – 96; 97

W czasie I Wojny legionista, po wojnie dyplomata. Zmarł w niewyjaśnionych okolicznościach na placówce dyplomatycznej w Teheranie. Więcej informacji w [Wikipedii](#).

Zalewski (Zaleski) Maciej (1920-2015) – 106; 107, p. Zaleski Maciej

Zalewski Maksymilian (1852-1924) – 98; 99

Zalewski Mikołaj (1781-1831) – 98; 99

Zalewski Onufry (1819-1869) – 98; 99

Zalewski Paweł (1964 -) – 96; 97

W latach 80. opozycjonista, po 1989 polityk, poseł na sejm i do PE. Więcej informacji w [Wikipedii](#).

Zalewski Piotr – 98; 99

Zalewski Stanisław (1727-1797) – 98; 99

Zalewski Teodor (1897-1985) – 98; 99

Urodził się w Woerishofen pod Monachium. Matka Rosjanka, oboje rodzice byli muzykami, wykształconymi w

Moskiewskiej Szkole Muzycznej. Do trzeciego roku życia Teodor z rodzicami przebywał w Rzymie, po czym przeniósł się do Moskwy, gdzie Teodor uczęszcza do gimnazjum ogólnokształcącego i szkoły muzycznej. W 1916 r. zdaje maturę i zapisuje się na Wydział Prawa Uniwersytetu Moskiewskiego. W 1920 r. przyjeżdża do Polski jako repatriant i bierze udział w wojnie. W 1922 r. wznowia studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego oraz w Konserwatorium Muzycznym w klasie dyrygentury. Konserwatorium kończy w 1925 r., a Wydział Prawa w 1926 r. W 1924 r. obejmuje stanowisko kierownika muzycznego w Teatrze im. Bogusławskiego w Warszawie. Współorganizował dwa stowarzyszenia muzyczne: Stowarzyszenie Muzyki Dawnej oraz Towarzystwo Wydawnicze Muzyki Polskiej. Pracował w Wyższej Szkole Muzycznej jako profesor nadzwyczajny, a w latach 1966-1969 jako jej rektor. W 1931 r. po zdaniu egzaminu sędziowskiego i adwokackiego został wpisany na listę Okręgowej Izby Adwokackiej w Warszawie. Praca w tej dziedzinie ograniczała się do radcostwa prawnego, a w 1959 r. został, na własną prośbę, skreślony z listy, poświęcając się jedynie muzyce. Pochowany na Starych Powązkach w Kwaterze Zasłużonych Muzyków.

Zalewski Zygmunt (1880-1944) – 98; 99; 106; 107;

Zatorska z d. Jabłońska Elżbieta (1810 - ?) – 70

Zatorski Jan – 70

Zdzienicka z d. Zajączkowska Małgorzata (1943-2011) 66; 67; 66a; 67a

Zdzienicki Krzysztof (1946 -) 66; 67; 66a; 67a

Zembowska z d. Szymańska Hanna (1898-1983) – 108; 109

Zembowski Stanisław – 108; 109

Zielińska z d. Cwiklińska Bożena (1952 -) – 20; 21

Zielińska z d. Dull Dominika (1975 -) – 20; 21

Zielińska z d. Kacprzak Elżbieta (1952-2015) – 20; 21

Zielińska z d. Szczotkowska Anna (1924-2014) – 20; 21

Urodziła się w Libiążu, córka Zygmunta Szczotkowskiego i Marii Eustachii z Wietrzykowskich. Edukację szkolną rozpoczęła przed wojną w gimnazjum Sacré-Coeur w Zbylitowskiej Górze. Po wojnie studiowała farmację na Uniwersytecie Jagiellońskim. Podczas studiów poznała Henryka Zielińskiego, z którym wzięła w 1949 roku ślub w Biechanowie k. Krakowa. Wraz z mężem przeprowadziła się do Wrocławia; tu pracowała jako farmaceutka aż do emerytury. Urodziła dwóch synów: Krzysztofa i Juliusza. Po usamodzielnieniu się synów i śmierci męża poświęciła się pracy społecznej: wraz z koleżankami farmaceutkami prowadziła aptekę z lekami dostarczanymi z zagranicy jako dary; w czasie stanu wojennego, od 1981 r., wspierała wrocławskich opozycjonistów, którzy znajdowali schronienie w jej mieszkaniu. Pochowana obok męża na Cmentarzu Grabiszyńskim we Wrocławiu.

Zieliński Adam (1976 -) – 20; 21

Zieliński Aleksander (2008-) – 20; 21

Zieliński Franciszek (2016-) – 20; 21

Zieliński Henryk (1920-1981) – 20; 21

Urodził się w rodzinie nauczycielskiej w Szembruczkach/Grudziądzu. W Grudziądzu uczęszczał do szkoły. Będąc w gimnazjum ukończył też kurs przysposobienia wojskowego. Maturę zdał w Gimnazjum im. Króla Jana Sobieskiego w Grudziądzu. Brał udział w Kampanii Wrześniowej, dostał się do niewoli, w której przebywał do 1944 r. Po wojnie podjął studia na Uniwersytecie Jagiellońskim, które ukończył w 1948 r., otrzymując tytuł magistra historii. Ożenił się z Anną Szczotkowską, studentką farmacji UJ. W 1949 r. rozpoczął pracę i karierę naukową na Uniwersytecie Wrocławskim. Doktorat uzyskał w 1950 r., w 1955 r. – stanowisko docenta, a w 1971 otrzymał tytuł profesora zwyczajnego. Odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi (1954, 1960) oraz Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski (1971). Pochowany na Cmentarzu Grabiszynek we Wrocławiu. Więcej informacji można uzyskać na [Wikipedii](#).

Zieliński Juliusz (1954 -) – 20; 21

Urodził się w Krakowie, syn Henryka i Anny ze Szczotkowskich, brat Krzysztofa. Po maturze podjął studia na Wydziale Automatyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach; po zaliczeniu I roku przeniósł się na elektronikę do Politechniki Wrocławskiej. Po studiach, które ukończył tu z wyróżnieniem w 1977 r., podjął pracę na macierzystej uczelni. W 1990 r. porzucił pracę naukową na politechnice i założył – z udziałem kapitału norweskiego – spółkę wydawniczo-poliograficzną drukującą gazety (m.in. wydawaną w latach 1990-91 pierwszą w Polsce pełnokolorową gazetę codzienną, „Dziennik Dolnośląski”) i pracował w zarządzie tej firmy aż do jej likwidacji w 2014 r. Od roku 2015 pracuje w zarządzie jednej ze spółek należących do miasta Wrocław. Ożeniony z Bożeną z Cwiklińskich, mają syna Konrada. Prowadzi rodzinną stronę na myheritage:

<https://www.myheritage.pl/site-162790571/witryna-rodziny-juliusza-zieli%C5%84skiego>

Zieliński Konrad (1985 -) – 20; 21

Urodził się we Wrocławiu, syn Juliusza i Bożeny z Cwiklińskich. Po maturze w klasie dwujęzycznej (z językiem angielskim i o profilu matematycznym) w XIV Liceum we Wrocławiu podjął studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej; pracę magisterską, napisaną w języku angielskim, obronił w 2009. Studia uzupełnił następnie licencjat na Wydziale Informatyki i Zarządzania tej uczelni. Od 2010 roku pracuje jako samodzielny programista. Jego partnerką jest Justyna Połowska, z którą ma syna Franciszka (ur. 2016), obecnie spodziewają się drugiego syna.

Zieliński Krzysztof (1950 -) – 20; 21

Urodził się we Wrocławiu, gdzie uczęszczał do szkoły. Maturę uzyskał w 1968 roku. W czasach licealnych uprawiał piływanie stylem motylkowym, należąc do wrocławskiego klubu "Juwenia". Po maturze podjął 6-letnie studia

INDEX do DRZEWA GENEALOGICZNEGO z krótkimi życiorysami niektórych osób

- 177 -

w Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi. Po ich ukończeniu i odświeżeniu obowiązkowych praktyk jako lekarz wojskowy, powrócił na Uczelnię zdobywając kolejne stopnie naukowe: doktorat – w 1981 r., habilitacja – w 1989 r., profesora nadzwyczajnego – w 1994 r., profesora zwyczajnego – w 1997 r. W 2002 r. opuścił wojsko w stopniu pułkownika i rozpoczął pracę w nowo utworzonym Uniwersytecie Medycznym w Łodzi. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Patologów, okresowo będąc we władzach Towarzystwa. Ożeniony z Elżbietą Kacprzak, lekarką pediatrą w stopniu profesora. Jest autorem wielu publikacji. Więcej informacji na [Wikipedii](#):

Zieliński Ziemowit (2018-) – 20; 21

Ziembińska z d. Targowski Joanna - 112; 113

Ziembiński - 112; 113

Zychowicz (1-o v.), Staszalek (2-o v.) z d. Jabłońska Aurelia Karolina (1846-1918) – 71; 104; 106; 107; 108; 109

Zychowicz Fabian (1831-1874) 71; 104; 106; 107; 108; 108

Żerańska Christina – 16; 17

Żerańska Laura – 16; 17

Żerańska Maria – 16; 17

Żerańska Maria (1908-1969) – 16; 17

Żerańska z d. Czapińska Maria – 16; 17

Żerańska z d. Erickson Alina (1919-2005) – 16; 17

Żerańska z d. Wietrzykowska Marianna (1858-1888) – 16; 17

Żerański Bohdan – 16; 17

Żerański Ludwik (1849-1905) – 16; 17

Żerański Ludwik (1915-2001) – 16; 17

Żerański Piotr – 16; 17

Żerański Stanisław (1863-1948) – 16; 17

[Żerański Tadeusz \(1880-1947\)](#) – 16; 17 oraz w [Bibliotece Rodzinnej](#).

Żółtowska Anna (1982 -) – 87; 88; 89; 90; 91

Żółtowska Paulina (1979 -) – 87; 90; 91

Urodziła się w Warszawie. Po skończeniu szkoły średniej ukończyła szkołę handlową. Pracowała w sklepach branży sportowej. Przez kilka lat uprawiała wyczynowo windsurfing. W roku 2013 wyjechała do Wiednia, gdzie przebywa i pracuje w branży handlowej.

Żółtowska z d. Balcerzak Wanda (1951-) – p. Balcerzak-Żółtowska

Żółtowska z d. Gąsiorowska Irena (1947 -) – 87; 90; 91

Żółtowska z d. Kawalek Małgorzata (1979-) – 87; 90; 91

Żółtowska z d. Łada Teresa (1936 -) – 87; 90; 91

Żółtowska z d. Majewska Janina (1950-) – 87; 90; 91

Żółtowska z d. Wrzesińska Anna (1906-1979) – 84; 86; 87; 90; 91

Żółtowski Jan (1934 -) – 87; 90; 91

Urodzony w Warszawie. W roku 1937 wraz rodzicami przenosi się do Starachowic, gdzie jego ojciec rozpoczyna pracę w miejscowych zakładach zbrojeniowych. Zajęcia

szkolne rozpoczyna 1 września 1939 roku. Szkołę kontynuuje częściowo na Tajnych Kompletach i potem w szkole powszechnej, ponownie uruchomionej. W lipcu 1943 roku Gestapo aresztuje rodziców Jana i opiekę nad nim i jego siostrą Jolaną przejmują siostra maty, Janina Targowska, wraz z mężem Stefanem. Po szczęśliwym powrocie rodziców z obozów koncentracyjnych cała rodzina przenosi się do Gdańska, gdzie Jan zdaje maturę w 1951 roku. W tym też roku rozpoczyna studia na Politechnice Warszawskiej na Wydziale Mechaniczno-Technologicznym uzyskując tytuł inżyniera w 1955 roku i magistra w 1958. Następnie pracuje w przemyśle do 1965, kiedy to rozpoczyna pracę na Politechnice Warszawskiej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskuje w 1970 roku. Jan posiada trzy córki: Martę z pierwszego małżeństwa z Teresą Ładą (absolwentka Politechniki Warszawskiej – kierunek chemia) oraz Małgorzatę i Paulinę z drugiego małżeństwa z Janiną Majewską (absolwentka Politechniki Warszawskiej – kierunek Inżynieria Sanitarna). W roku 2011 opuszcza miasto stołeczne Warszawę i przenosi się do Małopolski, do miejscowości Krzyworzeka w pobliżu Krakowa, gdzie mieszka ze swoją żoną Wandą (absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego – Wydział Matematyczno-Fizyczno-Chemiczny).

Żółtowski Kazimierz (1904-1965) – 84; 86; 87; 90; 91

Urodził się w Windawie (obecnie Ventspils, Łotwa). Ojciec Franciszek pracował w rosyjskim przedsiębiorstwie kolejowym. W 1918 r. wraca do kraju, do Radomia, jako wdowiec z czwórka dzieci: córką i trzema synami. Najmłodszy z synów, Kazimierz, chodzi do Gimnazjum im. Jana Kochanowskiego w Radomiu, które kończy w 1924 roku. Studiuje na Wydziale Mechanicznym Politechniki Warszawskiej, którą kończy w 1929 r. i w tym samym roku żeni się z Anną Wizesińską. Początkowo mieszkają w Warszawie, a w 1937 roku Kazimierz zostaje przeniesiony do Starachowic, gdzie zostaje zatrudniony w Fabryce Zbrojeniowej. [W ramach przygotowań do wojny, utworzony zostaje COP (Centralny Okręg Przemysłowy), do którego należą Starachowice]. W czasie wojny oboje z żoną zostają aresztowani i zesłani do obozów koncentracyjnych: Kazimierz do Auschwitz i Buchenwaldu, a Anna do Auschwitz i Ravensbruck. Po zakończeniu wojny i szczęśliwym powrocie do kraju, małżonkowie zamieszkali w Gdańsku, gdzie Kazimierz do 1950 r. był jednym z dyrektorów w Zjednoczeniu Stoczni Polskich. Przeniesiony do Tamowa uruchamiał fabrykę zbrojeniową, produkującą działa na licencji ZSRR. W r. 1953 wraca z rodziną do Warszawy i pracuje w Zakładach Wytwórczych Wyłączników Wysokiego Napięcia, w Instytucie Elektrotechniki i na Politechnice Warszawskiej. Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Żółtowski Michał (1974-) – 87; 90; 91

Żółtowski Stanisław (1947-) – 87; 90; 91

Żółtowski Stefan (2013-) – 90; 91

Żuchowska Aniela (1874 - ?) – 12; 13

Żuchowska z d. Wietrzykowska Antonina (1818 - ?) 12; 13

Żuchowski Józef (1801 - ?) – 12; 13

Żukowska z d. Wendlik Gabriela (1978-) – 24; 25

Żukowski Albert (1969-) – 24; 25

Żukowski Antoni (2015-) – 24; 25

Żukowski Ignacy (2004-) – 24; 25

OBRZEŻA RODZINY

Cichowski Krzysztof Marceli h. Wąż

p. [Odnalezieni](#)

Ur. 19.02.1948 w Podkowie Leśnej. Szkołę podstawową ukończył w Warszawie, także Liceum im. M. Reja oraz studia na Wydziale Elektrycznym na Politechnice Warszawskiej.

Pracował w wielu miejscach, m. in. w budownictwie kolejowym i w trzech muzeach, z której to muzealnej trójki najciekawsza praca była jednocześnie w Łazienkach Królewskich, Wilanowie, Nieborowie i Królikarni – "jednocześnie" - bo formalizując to, był taki właśnie teren jego "zakładu pracy". Miał osobliwie długą nazwę: Zarząd Ochrony i Konserwacji Zespołów Pałacowo-Ogrodowych Muzeum Narodowego w Warszawie. Już mało kto teraz pamięta, że ww. cztery zespoły pałacowo-ogrodowe w latach 80. XX wieku były tylko Oddziałami Muzeum Narodowego w Warszawie. Obecnie emeryt zajmujący się jako wolontariusz przede wszystkim doradztwem na temat zagadnień związanych z uwarunkowaniami prawno-technicznymi w spółdzielni mieszkaniowej, ale nie ma zbytnio czasu, bo prócz oczywistych spraw domowych i rodzinnych oraz niekiedy zarobkowych, ma ciekawe zajęcia, m.in. fotografika czy np. udział w grupach teatralnych: Nieformalna Grupa "Między Słowami", a także (nawet bardziej) w Teatrze Otwartym "Pokolenia". Obie formacje działają w Podkowie Leśnej k. Warszawy. W obu zespołach jest amatorsko i jako wolontariusz (jak i pozostali wykonawcy). Żona Barbara; posiada troje dzieci oraz tyleż wnuków.